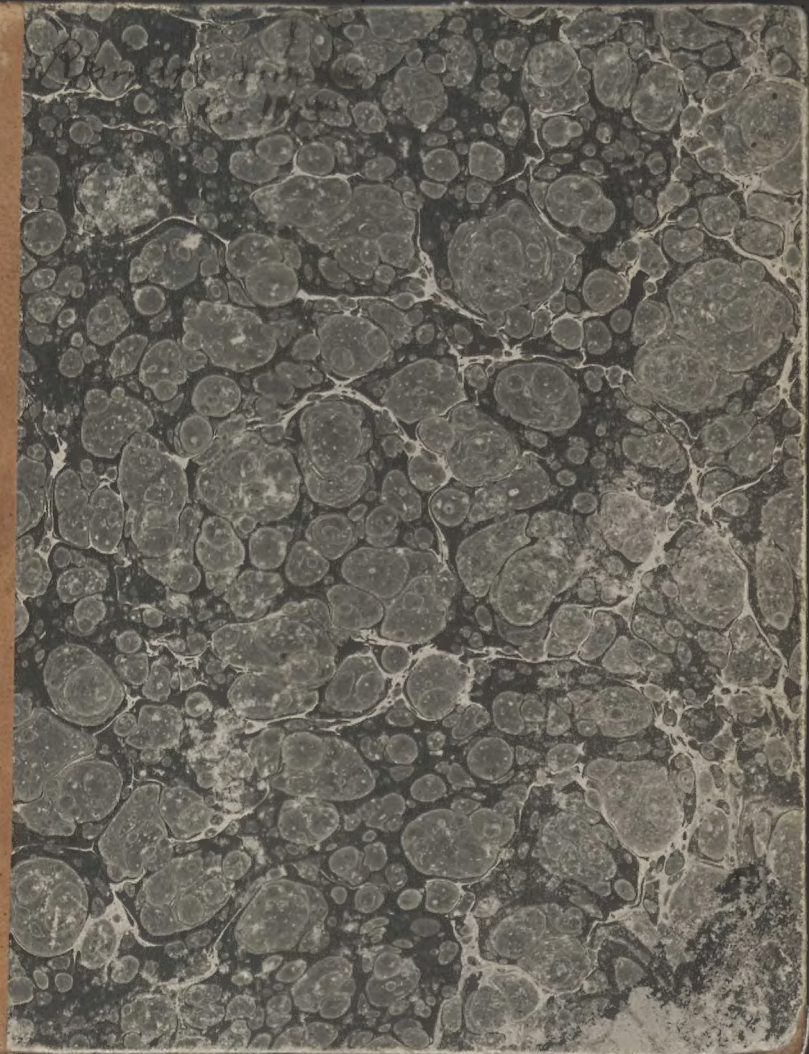

Nimur
af
Heimari
og
Fálennustera,

Ævðnar af
Hákonni Hákonarsyni
í Broken, 1832.

Utgefðar af
B. Bjarnarsyni og E. Þóðarsyni.

Anderssen

Reykjavík.
Prentaðar í prentsmibju Íslands, hjá E. Þóðarsyni prentara.
1855.

1871

1871

1871

1871

1871

1871

1871

1871

1871

Fyrsta ríma.

1. Grofshárs-grana hauka saung Hessa vil eg téðan,
Sinnishira silkispaung, Sittu fyr á meðan!

2. Min þó ekki meining sé, Mér að afla framans, Leggdu
hendur hægt í kné Dg hlýddu á til gamans.

3. Mér er feingib efnib í Arvángsfunda=héra, Hyggja meiga
holdar því, Hafi' eg nóg að gera.

4. Vel ef ekki virðist það Veiga dýrri línu, Kann þse hlera
funni að Klaufnasparki mínu.

5. Er alvara' og áform mitt Ddar hreifa mesðu, Ef eg
geti stundir stýtt Stúlkunum með þessu.

6. Dmakslaunin upp eg vinn, Allur borgast stáðinn, Jafn=
vel einhver jómfrúin Játast mér í stáðinn.

7. Saungvaggðjan kosta kunn Kraptinn orða lagi, Leggdu
stírdum mál í munn Mér að kvæða bragi!

8. Þig ákalla þels um geim Þrátt við ljóða hnodib, Ertú
flestra' í efnum þeim Atrúnadar=godib.

9. Þib formálann leif eg laust, Þiggur sagan opin. Mína
sterpi rænu=raust Rognis=stála þropinn!

10. Þigbald nefni vísi einn Vafinn ljósi dýja,
Reffur þessi ræsir hreinn Réði Sardinía.

11. Gæfan hir að höndum geff, Í heidri náði standa;
Af dýrum ættum dögling geff Drottning sér til handa.

12. Silvæn hét með hjarta brá Báru fágud eldi,
Sú var dóttir kosta klár Róungs af Spánarveldi.

13. Sóma rifur sjóli nú Sínu stýrði láði. Bangs
við hildi börnin þrjú Blidur geta náði.

14. Fremd af hverju fljódi bar Földin hrannar ljósa:
Vísis dætur veglegar Valný hétu' og Rósa.

15. Reimar nefnist ræsis son, Reffur dádaglabur;
Fæðst hefur ei á Fjólnis fyon Frægari hreyftimadur.

16. Mikill vexti, furdu frár, Frægðar geingi styður,
Silfigult á hofði hár Hafði' að belti midur.

17. Vímatur vel, með luffukjör, Lystugur alla vega,
Vrid hafði augun snör, En áfýnd tignarlega.

18. Dagfarsgóður, blidu ber, Býtir otursgjalda;
Eingum tjáði vopna ver Vid hann burtreid halda.

19. Fátt af þeim til fréttu bar Freynum liunasetra,
Þar til arfi þeingils var Þægur nitján vetra.

20. Hvern dag matur hélt á skóg Hann með sínum
skara, Veiddi dýrin nýtur nóð Rjótur glæsisbara.

21. Ut á skóginn eitt sinn veif Dólingsbur að vanda,
Fugl þar sá á einni eif Dfur fagran standa.

22. Frægur honum fýstist ná, Fram að trénu vendi,
Fuglinn sér á flugid brá, fljótt í burtu renndi.

23. Þetta gánga þar til vann Þegninn listafjádi
Lánga frá sínum sveinum hann Sveima' á skóginn náði.

24. Lánga á daginn líðid var, Lofdúngsarfinn glæ-
ur I einu rjóðri þægur þar Þósa hvíldi nadur.

25. Þaðan síðan þægur rann Þegninn listamæti,
Lánga um skóginn vanda vann Þó væri nú á fæti.

26. Geingur svo um Gantafljóð Garpur lángan
tima, Arar þar til heyrði hljóð Hlinur drasnarbrima.

27. Eptir hljóði heldur því Hlinur bráins sanda,
Sá þar rjóðri einu í Ungan geymi branda.

28. Þeingilsfsonur þángað veif; Þegninn úngi glæ-
ur Þar að hoggva eina eif, Þerid verkahradur.

29. Róngsfon þorfa kátur réð A fappann lín-
þýdur, Unz að hallast tekur tréd Og titra' á allar síður.

30. Góinsbala geymi þá Gæfan bezta styður,
Gerdi vala völlinn á Varpadi hægur nidur.

31. Gripur trénu matur mót Madur listafjádi,
Prefi með á Pundarsnót Peyta flötu náði.

32. Reimar furdar afli á, Sem Yggur hafði sfjóma,
Horskur gefk að honum þá Og heilsa nam með sóma.

33. Ad ætt og nafni spurdi spaft Spilli frægan hneita.
Svinnur hinn gat svarid vakt, Sagdist Falur heita.

34. Sonur bónda eins eg er, Annar garp við téðan,
A sfógnum unir sfjómagrér Skammt á burtu héðan.

35. Til fœður þíns mér fylgdu heim, Fylkis sagði
nidur. Aptur gegnir ordum þeim Odda frægur víður:

36. Þó eg leiddi þig í stad, Þegn, að fœður-inni,
Gömlum mun ei gedjast að, Garpur, komu þinni.

37. Þeinki' eg gömlum þornafrey Þyfi, vinur kæri,
Minna varid í þig ei, En þó fleiri væri.

38. Heim þó fara held eg ráð Hvergi öðru sfeyta.
Síðan héldu leid um láð Lundar góinsreita.

39. Bæinn hittu' á Kjalars-kvon Kvistir bráins-
hlíða; Falur bíður sfjólaðon Sin við byrnar bíða.

40. Þessu jatar þegninn snjall Þakur Rínareldi.
Fram úr bænum brótti karl Bjarnarskinns í feldi.

41. Gilbur hatt á höfði bar Med hærufotnum fjönn-
um, Gramsón heilsar honum þar, Sem hæfði snildar-
mönnum.

42. Rónsón ræðu fveykti sín, Karl um gisting bid-
ur, Sveimadi' eg frá sveinum mín, Sú fór reisan midur.

43. Heldur langt er heim að borg, Hart vill nótt að
bruna, Já skalt næga Freyjutorg Fyrir gistinguna.

44. Þar á kostur einginn er, Alptur bóndinn segir,
Utan viti hverjum hér Hysing veita meigi.

45. Þá skal dylja þess ei reff, Þegninn mælti djærft,
Reimars heiti blotid féff Hilmis Bigbalds arfi.

46. Ræðu sína brátt fram ber Bóndinn tals af
setri: Heimil gisting heitir þér, Þó hæfi önnur betri.

47. Leiddi' í stofu listamann Lofdungsarsfann gládur;
Bandad smídi var sá rann Og veglega tilfarsadur.

48. Sá þar inni seggur þrjár Seljur hringa vera;
Heilsa þær med hjartar brár Býti sunnu hvera.

49. Fleigi mætan funa damms Fljótt í sæti leiddu,

Bord fyrir settu burinu grams Og beztu frás til reiddu.

50. Hresst þá gebid hafði sitt, Hann svo málid vefur: Heyra, bóndi, heitid þitt Helzt mig fýsa tefur.

51. Hvar fyrir setta hefur nú, Hirdir Odins funa, Lángt frá mönnum þægur þú Þína bygginguna.

52. Það mjög tefur þína værd, Þá nam bóndi greina, Min skal heldur mælskan hrærd A morgun skemmtun treina.

53. Til rekkju leiddur ræstur var Ræsisarfi sjádur, Sjóarbrima-sendir þar Svaf í góðum náðum.

54. Kulid Ymu kvarslar frá Og Kjalars þrotid minni, Pulin rimu þessi frá Þrjóti' í fyrsta sinni.

Dannur ríma.

1. Sudra brostinn set eg knor Sóns á rosta' úr þagnar-vör, Ef að klæða eifin frid A mitt kvæða hlýddi smid.

2. Þeysi' eg fram til Þóreshallar Þylju-gammi Rilmundar, Af Gunnlöd kaupar girnd min er Gólnis-kaupa rauban hver.

3. Ef neista öldu niptin mér Nyráðs-gjöldin veita fer, Aftur heim eg ferðast fús Med faungum þeim i kvæða hús.

4. Vilji mér ei vísið fá Vignis-fera mæra lá, Aldrei þrústa eg skal til Argri tuftu' að gjöra' i vil.

5. Skuli' eg ljóða kvefja flid Og fyrta-flóðir þylja við, Mitt skal þyrja mæðarspjall Og málið þyrja einsamall.

6. Vina-tryggðin hverful hér Heims um byggðir sýnist mér; Þegzt það þefur þeppnast mann, Sem herrann gefur og náttúran.

7. A þó marga herrann hér, Sem höldum bjarga' i rauna- hver, Huggun veita' og þresæ ged Vinna', er þrestir mótlæted.

8. Leidi' ofi alla herrann hár Harma-galla líní fár! Mitt svo endar mansaungspil, Mál er venda sögu til.

9. Starblinds-fera lasin lút Lét eg vera runnin út, Sonur vann þar sjóla lands Sofa' i ranni einbúans.

10. Að morgni dags á fætur fór Gleigir fara menntastór; Horfinn burt var húsbóndinn, Til hans ei spurt fékk kempan svinn.

11. Þyfir skritið þetta nú Þundi rita geds um bú, Þó við bæinn þornagrér Þeinkti' um daginn una sér.

12. Að miðjum degi vandra vann Þopna-sveigir heim að rann, Tjörgu-þórinn tignarsnar Teymbi jór- inn fóngsónar.

13. Hilmis-kundur hirt með ged Grotta-þundi

fagna réð, Greidann þakka gjörði þeim Geymi stakka vafinn feim.

14. Vil eg halda hratt á stad, Virðir skjalda þann-ig kvad; Því eg veit að minir menn Munu leita þreyttir enn.

15. Bóndinn æsti orð með spekt: Er það næsta fávíslegt, Ald vita' ei heiti hans hjá lýð, Sem hys-ing veitir næturtíð.

16. Móins-láða meidir, nú Mitt er ráð að bíðir þú, Svo fróðari nokkud fleinagrér Af fundi okkar burtríðer.

17. Þetta ráðið þófnast mér, Þeingils fjáður arfi tér. Med bónda inn í bæinn fór Bóla linna valinn þór.

18. Undir bord þar sezt með sveit Sendir forða' og hetjan teit; Bezta fæða framsett er Þyrir klæða mætan grér.

19. Bóndinn vefur orðin or Gunn við þrefinn stála-bor: Þér mun þryði þykja' ei fin, Þundur skíða, að nafni mín.

20. Samt er mál eg svalt þér Og sögn ei brjáli

réttri hér, Vett frá segi' og uppruna Ungum sveigi
Lýsfuna.

21. Frásögn skýra frægum hér Gleigi þra lyst min
er: Af ödling Heimar ása þín Upphaf streymir
ræðu mín.

22. Þegar úngur ödling var Og ángurs=drunga
varla bar I stríði lá við hardan her Hraustur brá=
insdýnuver.

23. Hvert um sumar halurinn snar Hjors í þrumu
snarpur var, Með sér valdi vaska sveit I vopna=
galdur hetjan teit.

24. Þisir mildur var af fé Þasinn juld og hug=
þrýðe, I rómu lífa sigursæll, Sörta=slíkur rífti' óðæll.

25. Einn hans mesti afreksmanni Ita lesti hjors við
bann, Næstur sjóla sídugur er Sefrings=bóla mætur grér.

26. Hergeir mætur heita vann, Hrotta=þrætur
esla fann, Hárs á kvon með herjans dörg Hertoga=
son af Rúduborg.

27. Hverri sjóla orustu' í Eydir fjóla fylgdi þvi,
Summu=dýfja=sendir þann Svo til ríkja styrkja vann.

28. Þyrir Gjóli seggnum gaf Svofnis-ból, og jötnaskraf, Borgir, stræti, flaustur, fé, Frúna mæta' og jarlsdæme.

29. Jarlinn son eg segja kann Med sinni konu eiga vann, Hugi valinn heiti ber Hann, sem tala við þig er.

30. Upp eg síðan alast vann I míns blída fœdur rann, Þistir mætar lausagrér Lét á-gætar kenna mér.

31. Mesti talinn madur var Alf mesta vali íþróttar, Fremstur haldinn víða var Þíft sem aldur líkan bar.

32. Þosdúnga=dóttir laungetin Þærði gnóttir mennta þvinn, Þringa=þell með hira brá Þúu var þellud Þlórída.

33. Þeifa saman lögðum við Þísnadi gaman þels um mid, Alf þmsum ræða hlutum hér Þrundin flæða' og málmagrér.

34. Þstin gróa ofkar vann Þinginn þó að vissi maun, Þidurs gamma þrundin hér Þugnadist damma eysuver.

35. Þitt sinn rólad ofkur varð Þun i sjóla lysti-garð, Eg og lodins eysu gná Þldin skoda trjánun á.

36. Eg nam tala hrings vid hrund Horfnum kala þessa stund: Mikill fraktur med þeim er, Mat sem skapti blómstur hér.

37. Af sér fæða aldin klár Og eplín gæða sérhvert ár. Aftur valdi orðin svinn Eifin stjálða dýrborin.

38. Mikill fraktur í þeim er Og edlid skapta sýnið mér, Gæðs um reit ei þekkjum þann, Þeim er veita frjófgun kann.

39. Hef eg það í huga lagt Heims um stadi, völd og mækt Rifur hafi herra já. Hennar skrafi' eg gegndi þá.

40. Unnsað fékk eg andargná: Einga þekki' eg veru þá, Sem eykur heimi ávört sinn Og ekki Reimar fjodor þinn.

41. Hygg eg, segir hringasól, Plés um vegi, lands og ból, Sinn að hafi' af hinnum frapt Hér án vasa' er sjáum skapt.

42. A hinnumjólin hygg eg sé Haudurs-bólilýsande, Sól og stjarna skarinn stær Skín svo gjarnan sjáum vær.

43. Dfan streymir yfir jörd, Er svo heimi frjófgun

gjörð, Degg, sem fljóta lifgun lér, Ur lopti brjótaf
vindarner.

44. Hvar mun rifja sjóli sá, Sunnu-dýkja mælti
gná, Sem stýrir, rædur, stjórnar heim, Stöðvar mædu'
og veitir seim?

45. Pánka-ríkur þorns hjá sól Þannig slíka spuru-
ingól: Hvað hefur gefid þar um þér Þína' áu eða
meining hér?

46. Gimm þá árin aldurs bar, Audþell klár það
gefur svar, Þíla-grímur aldinn einu Um þann tíma
kom óseinn.

47. Fyrir sig kalla fylkir vann Fofnis palla geymi
þann, Hans af ferdum horður spur Hulinn gerdum
stálabor.

48. Horður kvæð svo hjálmaþór: Velga stadi' eg
kanna fór. Spurn nam vanda hyggjuþír Hilmir landa
máls af vír:

49. Beiztu snar um hyggjuþyl Háleitari stadi til,
Rejju-tyr eg kastan spur, En kónga dýrust aðsetur?

50. Í austur-vegi hjalar hír Hjálma-sveigir máls

af vir, Þjóft eg veit kvad laufagrér, land sem heitir
Jórsaler.

51. Þar dýrka allir, djarsur tér Draðons mjalla
frægur ver, Herrann vísa himnaranns, Er hver skal
prísa túnga manns.

52. Alls kyns gæði gefur fri Guds hjálpræði heimi
í, Góða alla' úr eyndardal Inn mun falla í dýrdarsal.

53. É villu galinn vísir lands Vildi' ei tali gegna
hans. Upplýs=ing ei framar fékk Goldin hringa af
fomureff.

54. Þetta efni þels um frá, Þorna-gefni svo nam
tjá, Hefur brotist hyggju í, Hver sem notin verða' að því.

55. Eingum segja þordi það, Þyljan dregils fékk
talad, Allan þér með æru' og trú Spin=bera gjörði nú.

56. Hljóðna' eg vann við hennar orð, Hún sem
spann af málaford. Skikkju=lin þá skrafa' hætt er
Eg skammadist min fyrir sjálsuð mér.

57. Ad eingin deili þekkti' á þeim, Sem þjóðir
heilur skóp og heim, Streingja gjörði stæltur heit,
Stála=njörður geds um reit.

58. Eg af-láta aldrei skal, Allur plátu hóf svo tal, Því en þekfja þæ eg þann, Sem fjöldann rekka skapa vann.

59. Gullbaugs-eyju greitt eg bad, Giptast eigi fróns um hlað Medan frétti mitt ei lát Móins stétta gefni kát.

60. Audar-grundin orð fram ber, Ervitt mundi veita sér, Ad fordast ráð af fœdur síu Og festa bráða ást til mín.

61. Rœðru-tánga-niptin mjó Raudug gánga sagðist þó Med þeim, sem goðin gœfga ljót Og guðs ei bœði finna hót.

62. Svo frá gefk eg seimagná Særdur effa geðs um frá. Hér skal dvína hrœdurinn Þringa-línu til frœðinn.

63. Réni kvæða þáttur þar, Þéni gæða háttur snar, Móðu bála hrundin hér Hrœðrar málin bundin sér.

Þriðja rima.

1. Þvítabúa þjóttulanda þróstinn leiddi Sóns á hyl, en fíðug hlýði Sólin banda vafin þrýðil

2. Vill eg seginn vísum fara veibi óma Dg steintja vin af hornum þrama, Held þó lendi allt við sama.

3. Vill mig snótin varla sjá nær visu fleppi, Þó að áður lyste' og flappi, kærleikagotu nærri vappi.

4. Mér ef blidu sýnir seljan sjóarfuna, Eflaust virða vil eg hana Dg veita mjóðinn Gyllingsbana.

5. Merg má bæmi finna forn, sem fræði sanna Um lunda stáls og lindir tvinna, Sem ljúfum tryggðum gjördu sinna.

6. Reimars dóttir, Rinarfuna=rósin býra, Allt hún gjörði vpinbera Ungum býti sunnu hvera.

7. Mararfuna=hlidin unga hirt með sinni, Hafdu ráð min, herstur svanni, Dg hafnabu' ekki vænum manni.

8. Sumar hepri' eg sólir bringa svörin laga, Þær sem vilja alla eiga Dg eingum segjast neita meiga.

9. Lymstir strákar laungum eptir leita' að vonum, Halla sér að bringarúnum, En hlaupa burt að leifnum búnum.

10. Til orða' og verka einga sneibi' eg ita svinna, Dyggbir bæði' og sóman sanna Sýna á sér hegðan manna.

11. Hvað skal mér að lasta lýð í ljódagreinum? Einn er eg af Adamesonum, Sem ástar leita titt hjá konum.

12. Mansaung treyna má ei leingur máls um heibi: Fugl-inn Hárs á flugid flíði Dg fram til sögu aptur líði!

13. Brast mig áður bodnarvín á Biflingskonnu

Þar sem skildi þegn og svanni, Þægur gekk að fœdur-
ranni.

14. Noftra daga' í þúngum þaunkum þá réð
gánga; Fékk það merkja freyrinn hringa Fálæti mig
gjörði þvinga.

15. Svinnur spurdi seggur mig hvað sorgum olli.
Hér til svara hofskum jarli, Heima mér ei leingur falli.

16. Það eg hann að búa skip á byrtingsheidi, Með
landi fram svo láta skrida Lundur mætti bráinshlida.

17. Drekaflap lét djarsur búa darraspennir Og
áttatíu af mestu mönnum Mestugum í styrjarönnum.

18. Hóldar feingu hvað sem vildu' og hafa þurftu,
Utbúnir með ómaterti, Eingin mæði fólkið snerti.

19. Kvaddi' eg hjón og feyrði út á farfan öldu,
Bíssi þó ei veisfir skjalda Bargi hlés hvert skylði
halda.

20. Hafði samt í huga fest: á haudursömeni Austur
halda' að As í ufróni Gsujardar mætu ljóni.

21. Sigldum við um sumarid leingi svoiptir ótta,
Nýtum bar ei neitt til fréttu Njótum frægu linnastétta.

22. Ad ehjarfróni ýtar lögðu' á einu kveldi, Akker létu ullar stjálða Ofan síga' i mariinn kalda.

23. Gista þar um grimu eina gautar víga, Ad morgni þeíntum þadan toga Þróstinn Ránar áls um voga.

24. Ad ofs siglðu fleyin fimn á fískabedi, Ráttinn einn þar rofúngstráða Réði stærstur undan vada.

25. Stób i lypþing loddari svartur, lymfskur narri, A hringabrynju hann var grárri, Um haudrið varla leit eg skárri.

26. Gyltan hjálm á hefði þar fá hirðir branda, Atgeir dregur aulinn fenndi, Amátlegur sér i hendi.

27. Þrottinn gjörði horfkan spyrja höldasskara, Över þeim dreka hefði' að stýra. Þratt eg gegndi bendi þra.

28. Ráfu mitt segja þorði þessum þussamegi, A það hlýddi aulinn gagur, Illmannlegur, þeigi fagur.

29. Raupmenn sagði' eg værum vér þeim vonða farli Og reffar mínir reisdir snilli Reistu' i fríði landa' á milli.

30. Þið þig gjöra vel þá skal, kvad vonnur gildi,

Fyrðar skulu fjöri halda, En fá mér góz og dref-
ann valda.

31. Kvadst eg heldur fjósa stríð með kappi mína,
En að missa haufinn húna Af hrannarljósi fagurbúna.

32. Líflegt er að hafir heldur hjers við kala
Hetjusíð, en hegdun þræla, Sem heidur allan burtu fæla.

33. Mínun drefa mæta láta málms til funda
Skipið eitt, í róti randa Meyni þjódir harða branda.

34. Verkin nýðings varast muntu veisfir barða Og
láta ei þinn flokkinn fyrða Fólkið mitt til heljar myrða.

35. Svo skal breyta sem þú býður, seggur gildi,
Fjögur skulu fleyin halda Fram með eyinni' á fjó-
inn kalda.

36. Við skulum leggjast borð við borð og kerjast
síðan Þar til drefi þinn er hroðinn, Þó að Hogna
slitni vöðin.

37. Eptir þetta ýtar búast ört við hildi, Stafna' á
milli stóra skjoldu Skjótt eg lét á jörnum öldu.

38. Þar fyrir innan þegna bad eg þrefi breiða, En
láta skjoldu harða hlífa Hinna meðan skotin drífa.

39. Þegar skotin þrjóta taka þánga um heidi Allir
skulu ótæpt vada Upp á ljónid silatrada.

40. Hervíkingar hrópa síðan hjørs til funda, Ill-
mannlegir álminn benda Og á drefann hremsur senda.

41. Sakadi' effi mína menn í málmaróti, Ut á
sjóinn orðar putu, Yfir skipid nokkrar hrutu.

42. Þar til gánga þetta vann á þyljubreka Tífur
þeirra sækka taka, Þyrda neitt er gjördu' ei saka.

43. Þunga skildi þrifum vér og þunna þrotta,
Upp á skipid allir spretta, Drustuna byrja þetta.

44. Bard eg fyrstur minna manna' á mastrahéra,
Eptir hinir ótæpt fara, Undagribi varla spara.

45. Þá naumlega stígid nú eg hafði niður sæti
Stafnbúinn kom mér á mótiMin til lagdi krófasþjóti.

46. Það af skapti þegar hjó med þundarbrima,
Bófsans náði búfinn lama, Banadi honum þá med
sama.

47. Utbyrðis eg sleigði fant í fiska-inni, Til Val-
hallar vöndur glanni Þagadi burt úr heimsins ranni.

48. Hreyfði sýndu heldar mínir huldir gerdum Og

sfíptu sér með báðum höndum, Blóði' útheltu marð á stordum.

49. Eg þeim fylgdi útbúinn með Öðinsfuna, Mörðum gjörði bófa bana, Byrkjur lét á helveg flana.

50. Hamast gjörði brottinn þá, sem hinum styrði, Sljóp úr lypting aulinn ærði Og ýtum fjórum bana færði.

51. Reiddist eg og renndi' á móti runnum stríða, S herdar nidur hugði sneiða, Sníkars gjörði bálid reida.

52. En hann fló við atgeirnum til ílsku hráður, Þundarbál á þiljur nidur Þarna féll, en minkar fríður.

53. Vel ei staddur þóttist þá í þrasi skjóma, Hann uppreiddi herjans brima Og hugði lífs að stytta tíma.

54. Renndi' eg undan høggi hans á blunnageta, Sigluás eg senn nam lita Eyo mér gjörði þangad flyta.

55. Heggid setti hjálminn á þeim hvarfundi, Einast vamm sá leidi fjandi, Voddarinn flatur var dettandi.

56. Nær í óvit flatur féll á flæðarhundi, Járnum rífti' eg hans úr hendi Og hratt í kvíðinn aptur sendi.

57. Af bæsingssfari benid grét svo bófinn deydi;

Höfdu' og minir hólðar fríðir Hernum eytt við brandahríðir.

58. En það fólk, sem eptir stóð, af aulans líði Gaf upp vörn og gríða bíður, Geirs að fjúfid flidist niður.

59. Gaf eg ýtum á því kost með einu móti, Ef mér vilja allir játa Eidi trúnads rétt í máta.

60. Lofa gjördu lýðir því með ljúfum huga, Lét eg síðan ljónid voga Ljóst til hinna gánginn toga.

61. Baud eg ýtum annaðhvort um enjarlinda Eflaust jelið auka branda, Eða gánga mér til handa.

62. Allir fusu ýtar það mér einum þjóna, Heldur en að glóðin Grana Gorpum veiti faldan bana.

63. Þann gorpum réði gumnar náðu Grím að falla, Virðum gjörði víða spilla Með vífingskap og ránid illa.

64. Skeidir allar til sín tók á trönuvelli Hristir mætur húnáffjalla. Hér skal lífa ríman falla.

65. Dvalins skal eg drasnarhrasniinn draga' að landi, Sfráður, tjáður fæti kvendi, Aljáður þráður máls af hendi.

Fjórða ríma.

1. Regins tæra raubleitt vin Reyni' eg enn fram bera,
Flóða hvera fegur lin Fýsist nærri vera.
2. Mærb ó-fina máls af fveyl Mun eg enn fram tina Dg
þylja Rínarelda-eif Vefsögu miná.
3. Upphaf greina hennar hér Hygg um stundu eina Dg
stemmtun treyna þar af þér, Þyljan edalsteina.
4. Ungur gánga eitt sinn vann Dbinsfeyju spánga, Beginn
ránga fyrir mér fann Frefabist villan stránga.
5. Þæ á láði lofsins já Lundur gróttu fáða, Þangab
náði reisu rjá Rénabi þrautin bráða.
6. Inn eg flana þordi þar, Þundar gladdist hani, Þyrðar
Grana býtir snar Bónbinn hét Avani.
7. Einkadætur átti tvær, Ungar voru sætur, Rínarglætu
rófir þar Reffurinn elskar mætur.
8. Hofdu' i metum branda brjót Bráins þakkar fleti;
Þdni hét sú eldri snót, Þngri nefndist Leti.
9. Hafði' eg það i huga leitt, Þreppa mega gláða, Þdni
það mér gefa greitt Geymi linnatráða.
10. Reisdist þræði réms um tún réna tóku gæði, Sagði
þæði hann og hún, Þenni' eg albrei næði.
11. Sæfarljósa svinnur grér Svo nam málið glósa: Leti
ljósa þú mátt þér, Þundur sunnu ósa.

12. Þrings að gláður þrunbinni Hallabíst eg sem maður,
Garganstráða-grundinni Gassí þá barnsgetnabur.

13. Sveinbarn teita sæbði fljóð, Þrekabíst rauna streita,
Ósníreita úngan bjóð Armóð lét eg heita.

14. Bilda' eg Armóð föstur fá Evi sírrast mátti þarmi,
En konu-garmi fúrði hjá, kominn að húsgangsbarmi.

15. Af mér minni art þann bar, Ef ýtar flóða kynni,
Laufa því lundur var Efur móður sinni.

16. Þann óþekinn verk ei þín, Bar í orðum þekinn, Þann
þekinn heim til mín Þvergi' af neinum þekinn.

17. Þungurþæði að mér snýst Öll svo þverra gæði, Þeims
um þæði vil eg víst Þíð þau flíða bæði.

18. Þansaugstöðar-þáttur þver, Þyljan vatna glóða! Þögu
ljóða þáttur þér Þreifist máls af gróða.

19. Nú skal greiða náms af þekk Þýráðsferju leida
Þar sem fleiða-flotann fékk Þleigir grafningsheiða.

20. Að Þrygiu reisuról Þekkar vildu þýgja,
Þargur flýja' um blágómsból Þjörninn elti þýja.

21. Þyljan vann um þembingsvell Þöppum værdur
þanna, 'Evi þar fann um flýðrúðell Þleivinn væn=
ingjanna.

22. Þjóða öfkur orustu vann Öllur þrælaslokkur,

Hildarrokkur hoggvaft fann, Sné þar margur
 skrokkur.

23. Gat um síðir sigrad þá Sverds við megnar
 hryðir, Fyrðar stridir féllu' í strá; Feingust luffutidir.

24. Bófum stinnum bana jóf, Brátt réð sigur vinna,
 Dýngjur linna drjúgum tók Dandann eptir hinna.

25. Efs um ránga annad fri Eg þá náði gánga,
 Þrettán fanga faun í því, Þjetra gistu stránga.

26. Af Samaría sveitin var, Sorg er náði lýja,
 Ur járnum frija þordi þar Þunda sunnu dýja.

27. Egyptanna-lands til lid Þjúft vill reisu fanna,
 Öll réð banna ýtum frid Öld tyrkneskra manna.

28. Mæd að snúa mótgángsmid Máttu' í járnum
 húa; Því gudi' ei trúna vildum við Þonzku þrælagrúa.

29. Máls af gróða spurdi spakt Spillir vatnaglóða:
 Hverjum bjóða æru' og aft Ullar nödruslóða?

30. Mælti aptur máls af geim Madurinn gleðitapti:
 Þess, er skapti heilan heim, Hans við treystum frapti.

31. Spurn nam græða þægt með þel Þundur Rínar-
 glæða: Hvort mig fræða vildi vel A vísdóm trúargæða.

32. Mér nam annsa gamall greitt Gantur linna-
 ffausa: Það án vansa þér skal veitt, Þína' upp-
 lýsa fansa.

33. Grottasveigir ffr, með ffil Skodadu hrad eg
 segi: Þér eg feginn fylgja vil Fram að heljardegi.

34. Aldrei breyta eg skal snill All við góins reita,
 Ef hinna freitu harma vill Hepta' og útlösn veita.

35. Kempan rara, blitt eg við, Brjótum drupnis-
 skara Til heimfarar leggi líð Þjóst um veldid þara.

36. Luffan hir þar lét í té Lidfemd heldur ríra,
 Almóðsguðr þar á ffridde Eydir sunnu mýra.

37. En þá breina enti ffraf Eydir mistilteina,
 Allum fleina fley eg gaf Og farar allan beina.

38. Þarf ei leingja þar um ffraf, Þundar linna
 engja, Þjóni strengja hélt á haf Hópur téður drengja.

39. En minn trúi Elías, Eydir hélu hnúa, I
 ferd réð snúa' en vinda vas Bodunum náði hlúa.

40. Skilja eigi við mig vann Þopna frægur svegir,
 A minni fleyi hafði' eg hann Hlés um breida vegi.

41. Þestíft ffrari' um geddugeim Gorpum heitir

fári, Ald lidnu ári eg komst heim Og ýta skarinni flári.

42. Plés um grundu sviptur sorg, Sem eg fjósa mundi, Fødur undir breiða borg Borda renndi hundi.

43. Nilarglóða nýtur ver, Nærdur fjárins gróða, Heim nam bjóða mætur mér Medur flokkinn þjóða.

44. Bodid þáði bezta hans, Til borgar ferðast gáði, Ormalád og flehjasans Frægum sfeinkja náði.

45. Elías mildi séhvert sinn, Seggur heidursgilði, Hann mér fylgdi út og inn, Aldrei við mig skildi.

46. Birtí' eg núna híran hér Halinn dyggdum búna, Kristnu trúna kenndi mér Kvistur linnatúna.

47. Hetjan teita heidarleg Hirt nam kennslu veita, En stýri sveita sýndist eg Sinnisháttum breyta.

48. Jarlinn gilði, gæddur seim, Godin þrísá vildi; Aldrei fylgdi' eg þegni þeim Þegar offra skyldi.

49. Svoddan nærði sagnir þá Sægurinn villuærði, Hann sem færði' eg haudur á Af honum villu' eg lærði.

50. Jarlinn glata gjörði ró, Gleymdi tryggðabata, Néd mig hata' um hyggjumó Hirdir nœðruflata.

51. Leid svo tidin áfram or, Eingan stágar kvídi,
Gladdi lýdi luffufjör, Þjómar yndisþrýdi.

52. Morgundegi einum á, Efnid nýtt eg segi,
Þrjátíu fleyin seggir sjá Sigla lands um vegi.

53. Rostúngsjardar rakkir hver Kennslid þeigi sparði.
Málakvardi mæðast fer Mælsku hreifa arði.

54. Rásur kvæða' í þagnar=þey Þrengir heimstfan
skæða, Kvásis blæða und vill ei, Efin ljóma flæða!

Fimmta ríma.

1. Enn skal hræra orðastreing við Asaminni Og þtun tæra
Fjölnefning i fimmta sinni.

2. Daga' og nætur margt til meins vill mönnum falla,
Ekki latur luffan eins við lýði snjalla.

3. Nofkrir læra listafrómir lundar branda, Alárum tæra
fristinnðóm með fennsluanda.

4. Sumir völdin hafa há með heidur ríka, Þjóna öldin
þessum má, ef þeim skal lífa.

5. Aldrir fara björg i bú svo brest ei finni, Síðan næra
hús og hjú af handitninni.

6. Þessa skara bestur blessi budlúng bæða, Hvar sem fara
buggi, hresí' og hverfi mæða!

7. Hinnir státa, dreyfsa' og dramba bólgar blaudir, Fram úr máta reifsa' og ramba' af ríðbóm snaudir.

8. Lánið fala, fjöríð treynt svo fái leingur, En be-tala ærið seint; þeim illa geingur.

9. Það mig stansar, þetta skilja þrýtur varnir, A hvers manns dansa höfði vilja húsgangarnir

10. Lifa mig það undrar enn þeir ekkert spara, Halda sig sem herramegn og höfmeistara.

11. Þausn með freka þundar fleins, er þetta stunda, Hjúin reka áfram eins og ólma hunda.

12. Ad víður-nafni Nabals greyi næsta lífir, Þó ad jafni iðru ei og aldreif rífir.

13. Þar á ofan, þegar gjalda þeim skal launin, Með nálar-dösa nýktan falda nagar faunin.

14. Rúga, plægja þúfar véla þrakt með rífa, Ljúgja, rægja, strjúka, stela stundum lífa.

15. Lifa fara látaft þeir með logagusu, Ekki þar þó muna meir en maðinn fusu.

16. Laungum hafna herrans vina hópnun fróma, Naungu safna', en réttvísina reka' i dróma.

17. Helzt eg veit i byggju min með hug ódeiga, Þeir munu fleйти þektja sín, sem þýktast eiga.

18. Þó sorg að hlaupi son guds geymi sína' án tafa, En
hinir kaupid þyggi' af heim, er þjónað hafal!

19. Mansaungs dvína málid skal i minnisheimi, Þund-
arvin um sinnu=sal að sögunni streymi!

20. Þraut mig færa þundar bjór i þagnarlandi
Þar sem knera=flotinn fór og flitur þandi.

21. Sérhver linni súða var á silalindi Hart
sem rinni haufur snar i hvössum vindi.

22. Huisutrada=hestar ófust hlés um rætur, En
hyttfaldada þramma skófu hefringsdætur.

23. Fálfar fundu' um flyðruvöll ei flugid spöru,
Mildings undir háa höll þau halda gjöru.

24. Hóldar geisa hart af mar i hildarfrúdi, Vand-
tjöld reisa löddarar á löndungsbrúdi.

25. Með ædi stóru, ullar spánga, áls frá jörðu
Tólf að höllu gildir gánga gaurar hörðu.

26. Bröndungstúna gautar geingu' i gedi hrada,
Löndungs núna fantar feingu fljóðid trada.

27. Einn réð undan gaurum gana geiraspillir,
Sunn nam skunda' og fyrstur flana fyrir stilli.

28. Heilsan litla máls um mid nam milding
býta, Gylfatitla von ei við sú vonda grýta.

29. Hingab sendi horður mig, nam brottinn spjalla,
Hans erendi held eg þig nú hryggi varla.

30. Landrós heitir Hárs á kyon með hólða
frija Tjorgubeitir, tiggja-son af Tartaría.

31. Þína dóttur þessi fá vill þorna-hygur, Með
ástar gnóttir audargná hann eiga hyggur.

32. Ad mági þeim er mifill sómi, milding, þour,
Hreyfki geymir hjartafrómi brottavidur.

33. Svörin laga' af ræðu rót þeim reynir hildi;
Því hédan draga Hárs um snót eg hradaft vildi.

34. Ddling svarar: Grindi þín þú ört fram feyfir,
En eins mun fara audarlin' og ødrum fleiri.

35. Ekki kaupa óféd skal sú eifin banda, Þó af
raupir horðum hal i hørjar anda.

36. Heim til bjóða borgar skal þeim bendir hneit-
inn, Sér þá rjóða vífa-val hans veglegheitin.

37. Skunda síðan skálfar út úr stjöldungs höllu,
Meisu býða sviptir sút ad sildarvöllu.

38. Juntu spánga=ulli þeir af efni snjellu, Ab
meigi' hann gánga' á morgun heim í mildings höllu.

39. Þá systir mána lýsti ljós um landsins haga
Þrjátíu slánar horfnir brósi höll að draga.

40. Landrés náði þramma þar í þrælaflokki,
Gaurinn tjáði brýnju þar á breidum strokki.

41. Þar ó=þarfa liddan ljót með leidum fjapti,
En andlits=farfinn eins og sótt á eldhúsrapti.

42. Svoddan gífti held eg hér það hæfi fjærri,
Kvidar=stykki kóngsdóttur að koma nærri.

43. Dyrum hallar víst upp vatt sá vomur bráði,
Heilsan spjallar gylfa glatt og greina náði:

44. Heim mér flyta' eg, þilmir, vann með hólða
þvinna, Þérna lita þú mátt þann, er þig vill finna.

45. Þegrúngs tága' ef fagra nú eg fæ án trega,
Astin mága okkar grói æfinlega.

46. Meisdist sjóla ræða er við rísa' ódeiga: Stefn-
ings=bóla veit eg vör þig vill ei eiga.

47. Þvergi aunt mun audarlin', það er mín byggja,
Með slíkum santi, sem þú sýnist, sæng að byggja.

48. Þú mátt, ræsir, þá fá mann, kvad þússa-
hlýri, Sem vid mig æsi vopnabann á víga mýri.

49. Mig ef fellir geirs vid gny fá geymir branda,
Þá er pella=þollin fri af þessum vanda.

50. En ef deydi horðskan hal vid hildarleikinn,
Tryggð mér greiði gargans=sala göfug eifin.

51. Hvort sem lízt þér létt, eða þúngt, að láta
hana, Fádu víst mér fljóðid úngt svo firrið bana.

52. Ef viltu' ei svara mínu máli mér svo lífi,
Þá skal snarast brenna' i báli budlúngs rífi.

53. Hér með deyða dögling skal og dróttum spilla,
Gargans=heida-grundar=val mín gjöríð frilla.

54. Ræsir spurði rekka' óseinn með ræðu blíða,
Hvort ei burði hefði neinn vid hrifann stríða.

55. Randa=sveigir svör einn spann af sagnardalu-
um; Var ond=vegis-höldur hann í hilmisfalnum.

56. Hét Vig=bardi garpur gegn fá greiddi svörin,
Efti spardi manndóms=megu fá málmabörinn.

57. Mér ef hreina laufalin' vill lofdúng gipta,
Hart skal reyna höndin mín þeim hróf að skripta.

58. Sifling greiði' affagnar plóg fétt svörin spunnið,
Gann ef deyðir hefur þú nóg til hennar unnið.

59. Svörin lagar sarpur skamma segg við téður:
Strax og dagar þú skalt þramma' i Þridjavedur.

60. Þar næst skunda skálfar burt með skældu geði
Dg svipinn hunda, sviptir furt, að silðarbedi.

61. Endar ríma úngum gefin audarreynum;
Málgast gríma, sæfir svefn að sjónarsteinum.

Sjötta ríma.

1. Hér skal jára haukinn ára draga Senn á kláran sjónar-
mar, Seljan tára Marðallar!

2. Mærb skal bruna, marar-funa=gerður, Ef að una vílði
við Þá vífna dunar hljóðferið.

3. Bantar máttinn, vella=gáttin friða, Ald herða' á dráttinn
hljóðanna Dg horpusláttinn ljóðanna.

4. Einn mér sendi Yggis á kvendi breiðu Orsa=bendir orfu=
snar Efnid kennda segunnar.

5. Mig réð beiða mælja=reiðir láta Starblinds freyða
flaupamar Fyrir stefnings=heida=soldirnar.

6. Það skal halda' og því i valði skáta, Til segunnar
albrei muni meir Matur gjalðurs-ljóma-freyr.

7. Dælu-gamma Dvalins fram að leida Mér til flámmar
verða vill, Bænd að þrammar heimskan ill.

8. Þó vilji' eg gleyma vísur streyma láta, Bólmar-reima-
blóðsævið Bið eg geyma þolgæðið.

9. Oðs ef glíma einhverri tíma þrýtur, Þá skal bríma
þundar freyr Þvætta rimur albrei meir.

10. Mansaung þylja mín vill fylkjan Ymu Dg sýna vilja
um sagnarmíð, Af sögunni þylja dálitíð.

11. Mælsku-sníldin mín þar fylgdi áður: Lendúnga
gildi leggja' í hlé Landrés skýlbi' og Vigbarðe.

12. Leid til tjalda Landrés halda náði, Gedid
falda gaurinn þar; Því gefni falda neitad var.

13. Hinn ó-lúni þringorms-túna-vidur Til hreið-
inga núnna hugsa vann, Þrings að brúna feingi hann.

14. Leid af nóttin, lýsa þótti dagur, Náði dróttin
darrævið Dubba fljótt í einvígíð.

15. Þygjar jörinn tignar-stóri halur, Dg hélt ó-
róf i hrottastöll Hjalma-þörinn fram á völl.

16. Tjalda-búinn tritlar nú á móti, Nádda trúu
njótur fann Níðhöggs-hjúa-þörungjann.

17. Með hlíni spánna þorsna ángurs tvíða S

vígssford gánga vísir ræð Ad vita' um stránga einvígð.

18. Þessir tveir, sem þúngum geiri lýptu, Hældu þeir í hrottaprá, Hvergi eyra velli á.

19. Dnnúngs-greihid odda-sveigi móti Burstaung reigir, strar í stad Sterkum fleigir velli ad.

20. Spratt á sætur spillir mætur hringa, Høggid lætur fjúka fast; Fleinaprætur nú byrjast.

21. Støkk af baki stálhaus-makinn leidi, Skjöldinn raf mót høggi hann, Hrotta-blaf svo fórdast vann.

22. Blossa idu bardann vidur skerti, Ad mund-rida allan reyf; Illstu-snid á þussann sveif.

23. Lund með bista bardann hrista náði, A engi mistar illa þar Vésir lista staddur var.

24. Nauda-stundin nálgast þundinn skjóma, Hjoltum umbir Herjansskar Hrokk í sundur Vigbardar.

25. Sverð upp rétti sirpu grettinn fundur, Hjerinn setti' á heilamúr Og halnum fletti nidur úr.

26. Vigs á bolum vard ad sölu lífi, Ur grimmum fólum geirshridar Gefk ad fólum náprúdar.

27. Þundar rita er þetta lita gjördu, Ad höll sér
 flýta hræddir brátt Og hurdum ita' ad hverri gátt.

28. Med heiptar-gjöld úr hrotta feldum sóni Reid
 i tjöldin fantur fri, Fólans öldin gledst af því.

29. Til sængur náir sveitin gá ad kveldi. Hér
 skal dáins horna-hver Hlaupa frá til kóngsdóttur.

30. Þýngorms-trada-lind ó-glada náði Sinn trún-
 abar senda þegn, Segja það mér vrdin gegn.

31. Hún mig bidur hrifann við ad stríða, I laufa-
 flíði leysa frá, Lafta-smíði vinna á.

32. Ef gæti' eg látid gaur i mátid helju, Freyju
 gráta gøfug ná Gløð mér játa sagdist þá.

33. Af gargans-stríndi gylltum myndad steinum
 Til fann-inda sendi flén Seima-lindin fingurmen.

34. Þríng án stýggða' er halnum dyggða sendi
 Pantur tryggða okkar er, Drma-byggða=ðokkin tér.

35. Kvadst eg mundi koma' á fundinn víga Og
 reyna sprundid frelsa frá Fálu-kundi geirs i þrá.

36. Dvínar gríma dagsins skíma lýsti, I hrotta-
 stím mig hráður bjó Hafnar-bríma fyrir nó.

37. Í gedi feldu geymir ölduloga Beint að tjöldum
byrja ferð Með brynju, sköldinn, hjálm og sverð.

38. Þessi bítþjau þeigi skifkanlega Hjá öld við
drykkju inni sat, Illum gíff eg heilsað gat.

39. Drsa-tærir orðs af færi spurði, Hver eg væri,
hvadan sé, Hvert með færi erinde.

40. Þels um reiti þannig breytti orðum: Skjóma-
beitir, skýldur hér Skópsveinn heiti' eg kóngsdóttir.

41. Allt hið sanna illum glanna tjáði, Fyrir svanna'
í fleina-flíð Fari' eg hann að reyna við.

42. Nisinn flái roðnar þá af slíku, Næðu kljáir
orðs af al, Aftur náir byrja tal:

43. Stærri' og meiri stála-freyr mér þyfir, En
sveinar þeir, er sjólum hjá Sitja' og geiri halda á.

44. Vinid þekka, víður ekkaserju, Þú skalt drekka'
og fríska fjer. Gleina-hnefki greiddi' eg svör:

45. Það er frá að þar við tjái dvelja, Ut skalt
gá í oddaklíð, Ekki má eg standa við.

46. En vilji' ei leiddur vígs á heidi gánga, Eg þér
greiddi orðahraf, Einnig bleyði legg á bak.

47. Hart upp stendur heiptum brenndur bóli,
Gemlur endur geirahlíns Gnægudu rendur skjaldarins.

48. Ut svo vappar aulinn happasljófi, Fótum
stappar foldu að, Flestir kappar hræddust það.

49. Góðs ei beiðdi gaurinn eiddur sóma, Þrófinn
feyðdi hjals um storb, Hann mér greiddi smánarord.

50. Sagði' ó-mildur svikum fylldur bóli, Dandann
fýlði' eg fanga fri Dg fjörtjóns-gildru veidast í.

51. Barla stáður vonzku-nadur móti Med þrotta-
blad um hildarstig Herrann það eg styrkja mig.

52. Fram svo ædir aulinn hræðilegi, Ddins glædir
eldinn þar Upp um hædir valjardar.

53. Høggid greidir heldur reidulegur, Bardann
fneidir bófinn þá, Benja-seid kom lærid á.

54. Þó hreppti' eg undu þrotta-fundinn vidur,
Berlings-tundur bófa að Bádum mundum reiddi' í stad.

55. Allan bardann egginn skarda náði, Sár hann
varð á síðunne, Svifariinn hardi féll á kné.

56. Aftur nettur Ddins rétti loga, Høggid þétt
á hálsinn gáf, Heyrnar-flettinn sneiddi af.

57. Vífð missti löbðarinn hístur þarna Og náði gísta nýðslegur Níflheims vztu hornsmugur.

58. Fyltir gleði fátga réð af sífu, Öpi með og eggjan þá Eldin tredur höllu frá.

59. Brjótar stjálða beint í hjaldríð sverða Leid til tjálða Landrésar Lidugt halda náðu þar.

60. Særdú, deyddu, drápu, meiddu fauda, Bifings eyddu vondri þjóð; Bopns úr freyddi sporum blóð.

61. Nokkrir flýja fólur gnyinn sverða Skipum tíu hældu' á haf Heljar-stýju leyfir af.

62. Herbúd=anna hópin vana að taka Hilmis fanna hirdin þar Og hnyðu=ranna=gylturnar.

63. Aluds með=geingi æðling leingi fætti, Landfins einginn ýta fann Afla=feinginu telja þann.

64. Geds um hjólið gleði=sólin lýsti, Þakkar sjóli figur mér, Sefrings=bólið veita fer.

65. Gautum branda glöðum anda meður Hauka-stranda=bélufall Hilmir landa býtti snjall.

66. Þá að bragði þeingil sagði rifum: Hug á lagði' eg hringasól Hrekkja-flagd þá stríð við ól.

67. Því réð bana þælnum þranalegum, Byrðar=grana blíða gná Bjóst eg hana við að fá.

68. Orðugt hafi aptur svara náði: Því að fara þarstu ei Þú svo rara fáir mey.

69. Eg gipti' ei snjalla gargans=palla=þrúði Þeim, sem halla heidnri trú; Hana varla færdu nú.

70. Með ánaud stránga eptir lánga mæðu Svo réð gánga sjóla frá; Særði ángur hyggjufrá.

71. Svares um heidi filki þreyði lindi; Þúng ei eyðist þrautin stinn: Því næst deyði faðir minn.

72. Meinti' eg þá að mildings nálægt ranni Þundur bráins=bóla snar Byggdum fái' ei halbid þar.

73. Heimur=lega hörðum trega meður Bjó eg þegar ferðastlas, Fylgdi' á veg mér Elías.

74. Við mig skildi' ei veisfir gildi spjóta, Hann mér fylgdi sérhvert sinn Og sýndi snildar=atlotin.

75. Þjóra' úlsalda fleigir skjalda hafði, Þar næst halda' um breidan bý Brjótar gjalduðsljóma fri.

76. Gefk í hagin gorpum þægilega, Síðan bæinn byggdu hér Blössa ægis vidirner.

77. Eina nótt, þá öll var drótt í svefni, Hilmis fljótt
að höll eg rann Hans og dóttur tók þadan.

78. Færdi' eg hingat foldu lingsormsbóla, Gledin
tingast geðs um braut Gofugri hringa náði laut.

79. Elías fri af orða nýju færi Ofkur vigir
horstur hann Og hjúskap þrýgir skilmálann.

80. Trúar-góði tignar-fróði halur Ofkar jóðin
skirði skýr, Skarpur lóðins=elda=thýr.

81. Ungum svein' og edal-steina-grundum Kennði
fleina=fleigir snar Þagrar greinir fristinnar.

82. Horfinn' færi hér við frá eg dvaldi Tuttugu
árin eitt og sex, Eyðir klári linnabekks.

83. Ern síðan Elías fríði deyði Atta' af lýðum
árin töld, Endaði blíður líffins kveld.

84. Skömmu eptir skarlats hreppti' eg línu Feigdar
frepptu fjötur stinn Þjóri fleppti af þinn.

85. Lífi sínu' er lofdung thna náði Þigbald
frýna kappar þá Og kóngi sína þjónkun tjá.

86. Stjórn nam laga stillir daga' og nætur. Min
lífs-saga þrýtur þar, Þundur haga nöðrunnar.

87. Kemur gríma, kortar tíma skinnu; Því skal
ríma lyfta ljós, Lóðurs-bríma fegur rós!

Sjöunda ríma.

1. Þegnir línna þels um gil, Þáttinn spinni ljóða, Þóðins-
minni enn eg vil Eifum tvínnu bjóða.

2. Heimskan lýr byggjufrá Hleibólfs drýgja gjöldin, Þífin
fri þó vilji sjá Þísu nýja' á kvöldin.

3. Kjalars-fossa-fera-dý Kvæða hnóssi hláðin, Þlbu-blofaa-
bríkur því Þjóða kofa í stáðinn.

4. Margir lýðir þægt með þel Þyggja blíðu' af snótum,
Hafa þær tíðum hugnast vel Hrotta fríðum brjóðum.

5. Þáfin sóma þels um far Þánka ljóma bálin, Þrindir
dróma hugraunar Þrugnis-dóma-sálin.

6. Þvad sem grátir meinið mann Móins stræta línna Gleb-
ur, kætir, huggar hann, Haganum bætir yndi.

7. Þarla ýfi eg um snót, Þlbin rífi má þeyra; Þinar lífa
þér á mót Þvepsa, þvífja' og fleira.

8. Þatar snílli geðs um grund, Þæðin vill ei kanna, Sú
þin illa þringahrund Þeibri spíllir manna.

9. Þær af-lagad flestra þag, þólfu' ó-raga þera, Þæra,
Þlaga þveins með þag, Þúga, naga' og þæra.

10. Reidar blóta' ef bugar þraut, Blesunar róta vegi; Þessa ljóta lastabraut Leggi snótir eigi.

11. Sú þín góða refsla=rein Ririr möb og þínu, Unnir þjób á alla grein Eins og blóði sínu.

12. Bætir yndi, bugar styggð Bráins strindi móa, Rætir lyndi, hafnar hryggð, Heillar myndar þróa.

13. Ræðan þver um gullbaugs-gná Góða hér og flæma; Hvert ei er sem hermi' eg frá Höldum her að bæma.

14. Ririst mæða, myndist gríð, Miskun gæða hljótum, Stýrir bæða hjálpa bið Höldum bæði' og snótum!

15. Mansaungs hroðid málid er, Midjúngs=voda=raptur, Sigtýs bodar svaðan mér Söguna stoda aptur.

16. Þar nam lenda þulinsfar, Þagnar venda' að lábi, Sverða=bendir sína snar Söguna enda náði.

17. Þegar búid hans var hjal Hilmis trúi niður Þótt til búa þels af dal Þeinkti nú ei midur.

18. Þisnar ræða róms af stíg Þunni flæða': Ef getur Þú trúnni gæða máttu mig, Mædur, fræða betur.

19. Þún eg stoda' í hyggjuþey, Hafnar vodafonein-um, En flurdgodin geta ei Gefid stodan neinum.

20. Þenju-verka=veitir spakt Þizku sterka reyndi, Eins og flerfur af guds makt Þú stór=merkin greindi.

21. Ræðu grundar geymir brands, Gledi-þundir hjarna, Situr undir hjölun hans Hilmis-fundur þarna.

22. Þegar ræðu enti or Yggjar-flæða-vidur, Mál's af hæðum samdi svor Siflings gæða-nidur.

23. Velferd sanna vantar þá Verdur manni skabi, Þegar kann ei þekking fá A þeim, sem hann skapadi.

24. Sviptir gleði svoddan tál, Sæld og gebi hreinu, Frelsis-medal fyrir sál Fær ei féð af neinu.

25. Godin varla meiga mann' Miskun snjalla gefa, Nauna-fall þó hitti hann Harma-galla' ei jesa.

26. Ald hverfi neyd og heimskan bisti Og hæztur greidist sómi Eg hefi, reidir laufa, lyst Ald láta' af heidindómi.

27. Svo eg nái heidri hér Og hæztu fái gæði, Son þinn ljá því máttu mér, Mig sem dável fræði.

28. Sá mun snild og heidur hér Halur gilbi bera, Mér ná-skýldur skjómaver Skal til fylgðar vera.

29. Játar flesta-njótur nú Röðru-reita þundi, Sagdist veita tryggð og trú Tyrþings-beiti mundi.

30. Herjans-funa-hreifsi brátt, Hregg þó duni sverða,
Er minn grunur aflasátt Ekki muni verða.

31. Gjörla skal eg greina fri Grettis-bala-nérði
A hverju halur þessi því Þægur alast gerði.

32. Tvo þá árin hafði hann, Hirdir klári rita,
Harla frár um foldu rann, Furdu smár að lita.

33. Byrjast þannig sögn ósein, Sunnu hrannar
bjóður, Skammt frá ranni áði ein Igul-tannamóðir.

34. Dýrid vísa þora þó Þetta kys sér inni, Rast-
aði grís og bæli bjó Beint hjá hýsing minni.

35. Dfnis-fleta úngur ver lti feta gáði, Hafði
fet í hendi sér, Hann sem eta náði.

36. Til bális hrærir ferdasár Furdu stæri fund-
ur, Ddda-stærir inni þar Vtladi væri hundur.

37. Þeinkti svángan þenna hund Þundur spánga
frái, Lét það gánga' af mætri mund Mat svo fánganái.

38. Grifin óð í garna-sjóð Gleypti' og stóð á beini,
En huna-móðir hrød fram tród Hiru' að bjóða sveini.

39. Dýrid hreina holu frá Hélt að fleina-nérði,
Sleikti sveini andlit á Ekfert mein þó gerði.

40. Þegar rari þarna var Þundarstara-vidur,
Ad mig bar í þessu þar, Þótti fara midur.

41. Erid smeifur eg þá varð; Ungum veif ad
sveini; hélt á freyf og heim í garð, Hepta leif
þvo reyni.

42. En birnu kalda bælid í Brjótur stjálða nennir,
Varð honum aldrei varnad því Vid hjá stalðra henni.

43. Horfinn ángri, vitt um völl Þann frá gánga
lýði. Færði þángað ætlu öll, Ullur-spánga frídi.

44. Ungu dýri allt það gaf Unnar fíra tærir,
Vör ó-rir þar elska af Eins og hlýrar væri.

45. Einginn þjáði þrautagnýr, Þróast náði gaman,
Grís á láði' og laufathýr Lefu bádir saman.

46. Sig nær dýrid sjúga þá Sinn lét hira fund-
inn A spena' ó-ríra flóa-kná feyrði víralundinn.

47. Bádir því eg vitna vil, Vínskap nýjan tanga,
Sugu frí med ástar yl, Eins og tvilembingar.

48. Horfinn fári æsku í, Dms um flára meyju,
Fjögur árin ólst á því Eydir tára Freyju.

49. Barla þurðar gæfan gegu Grettis-urðar-nérði,

Fékk hann burdi' og manndómsmegn, Mig svo furða gerði.

50. Dýrin stilla hérna hjá, hatti dylla finum:
Barga illa fæla frá Genadi spilla minum.

51. Vinna-stræta-lundur þar Leiddi' í sætið þarfa,
Fædu' á-gæta fyrir þar Fylkis mætan arfa.

52. Mettast gáðu þægir því Þessir dádavinir, Svo
til náða fóru fri Fofnis-láða-hlinir.

53. Bærdin nætur virða þar Vigfu-strætið gleður,
Arla' á fætur félagar Fóru fæti meður.

54. Karl til ædir kóngsjonar, Kærleiks-gæði fylgja,
Öll her-flæði' og skilfings-skar Skeinkti sæði ylgja.

55. Garpurinn teiti grans við þur Grein máls beitir
hárrí: Sverdid heitir Hvessingur, Hvergileiteg skárri.

56. Son minn hér ei hlaut af mér Hlifa-skerann
rara, Kylfu bera eslaust er Odda-grér hentara.

57. Reffar trúu fýsn svo fá Ferdum nú burt anna,
Reisu búa bónda frá Brjotar hnúafanna.

58. Ferda-stjanid þeirra því Þundar-hana gladdi
Rétt að vana Falur fri Foreldr-ana kvaddi.

59. Magnast fára mæðusút Miðsa klára vini,
Hjónin tárur ausa út Elds yfir báru hlini.

60. Af bljúgum anda beiðdu þá Bezt við grandir
vara Og seggjum vanda svipta frá Sólar-landa-hara.

61. Þygja hrabir hófa-nad, Hugurinn bad svo forma,
Hér næst gladir héldu' af stad Hlinir trada orma.

62. Falur sína síðugt fer Sögn fram tina mála:
Kveðja mína fósturu fer, Fleigir Ninarbála!

63. Reyndu kúðir rejs um ver Reidar fráú fugga,
Bragnar sjá hvar birnirner I bjarkar láu sfugga.

64. Harmi róta' úr hyggjusál, Handrid fótum
tráðu, Rát á móti fóru Fal Og fliru=hótin tjáðu.

65. Gladvær horfðu' á Huga bur, Harmur sfordast
frefur, Sendir forða síðugur Svo til orða tefur:

66. Dkkar fundinn sfilur sfjótt, Skrafar þundur
rita, Nokkra sfund, en aptur ótt Ylfur mundi líta.

67. Vafin byggð um vizkumel, Varist sfbyggdargengi,
Fodur=byggðir verjid vel Og veitid tryggðir leingi.

68. Besa sína lúrast lund, Líft og dvíni fridur,
Tárin sfynast sfjólafund Sveima' á trýnin nidur.

69. Gledi=bann í gedi sveid, Grátin hann við skildu,
 Þau að ranni lögðu leid, Vista=manni' ei fylgdu.

70. Þundar=ríta ferðum fljótt Fljóð um íta Grana.
 Tama hlýt eg aptur ótt Odins hyttingana.

71. Greinir fræða' um hyggjuhlíð Hattinn mæðu
 finna, Reynin klæða þyggi þýð Þáttinn kvæða minna!

Attunda ríma.

1. Reyni' eg enn um ræðu=sar á röðb ó=spar Stilsíngs
 renna' á skálarnar til skemmtunar.

2. Rófadur af kappi sit við kvæða=rit, Hef þó eigi vísu=
 vit með vísu=lit.

3. Glöpskan margan gjörir beygja' í gríðar=þey Að losa
 þvi, sem ent gat ei á Odins=mey.

4. Varla' álasa þarf eg þeim um þánka=geim, Mig vill
 sækja háðib heim og heimstu=sveim.

5. Lofaði' eg fyrir lyndis=góðan laufa=rjóð Sögu þessa'
 að setja' í ljóð og semja óð.

6. Hef eg á grun nær hróður þyl um hyggju=gil Að eg
 muni' ei endast til við óðar=spil.

7. Vísðóms ekki list er léd, sem listi geb, Aldrei hef eg
 Eddu sjeða augum með.

8. Ef eg laga ljóða=stra fyrir laufa=gná, Kann ste vilji kvendið hjá mér kúra þá.

9. Hæfari' er eg haldbinn þó af hringa=nó Ald moka bæði mykju' og snjó eda meta' út sjó.

10. Samt skal reyna Sigthýs=öl af sagna=þjel Streyma láta' að stytta dvel og stundar=ból.

11. Hann, sem bad mig bodnar=kera brugga hver, Viljann tekur verk fyr=er af veikum mér.

12. Hér við kætist hjarta, sinni' og hugur mían Ald góða smíði fáa sinn i fyrsta sinn.

13. Annan tíma' ef illa fer þá óð fram ber, Gud á ljóða þeiti hér til hjálpar mér.

14. Hann mun lifga ljóða=krapt i laufa=rapt. Og vofsa sinni vízku=tapt með vísdoms=saft.

15. Mansaungs þannig þrjóti tal i þánka=sal; Ald sögunni aptur Sigthýs=valur sveima skal.

16. I þagnarinni óma=veidi áður beid, Þar sem holdar héldu' á leid og hleyptu' á skeid.

17. Virðar skóginn venda á, þar vegur lá, Há=reyfði bar holda þá að heyrnar=skjá.

18. Þar var kominn þeingill lands og þegna=frans, Sonar leita holdar hans með hvers kyns fars.

19. Vínfaps-fundur varð hjá þeim um vízku=geim;
Níða síðan heldar heim með heidurs=heim.

20. Næsir spurdi Reimar snar með rausnar=
far, Karlmaunlegur kappi þar hver kominn var!

21. Aftur dyggur andsver hneigir odda=frey; Sá
riddari sigldi fleyi' af Sífil=ey.

22. Í þjónkun mína þann réð sá með þroffann
há. Þassur sagði visir þá: Svo vera má!

23. En halur sá, er hjá þér situr hirt með vit,
Alfa þíns ber, ofnis=sitja=eydir, lit.

24. Tældu þetta fedgar tal í fœgrum sal, Drekkur
síðan virða=val með vínsfaps=hjal.

25. Rokkra dvöldu nodru=hlida=njótar tíð Í höllu
sjóla hofsnir kvíða'; ei hádu stríð.

26. Stull gekk á ødlands fund um eina stund.
Ós svo ræðu hrotta=pundur hír í lund:

27. Afspurn lítill af mér fer, kvad orsa=grér, Skuli'
eg gísta heima hér í höll með þér.

28. Búðu sfeidir, þeingill, þvi á þorska=dý, Eg vil
halda hernad í með heidri frí.

29. Vofðúngs játar laufa-hneffi lundin þekf, Glaustur
 tíu fá skal rekk á flyðru=beff.

30. Veldu líð i vopna=þrá, kvad vísir þá, Þar
 með annað þú skalt fá, sem þorð er á.

31. Gyltur ránga garpar hlóðu' á geðdu=flóð Af
 hvers kyns fanski' og hrannar=glóð, sem hressði þjóð.

32. Þegar búid vés það var, hjá virdum þar,
 Rátir ridu komþán=ar að feldum mar.

33. Fylki kvæddu fyrðar þá og sólf þar hjá,
 Létu síðan landi frá um löginn blá.

34. Herja gjörðu' á heidna þjóð með hnífars=
 glóð, I orustu þó einginn stóð við odda=rjóð.

35. Audinn græddu garpar þar og gersem=ar
 Haudur þræddu hrafns=reyðar með hnífars=skar.

36. Glaustur hlóðu af flæðar=eym og fegrum seim,
 Næst því vildu halda heim um haudurs=reim.

37. Freka gjörðu ferða=vés um frónid hlés, Ad
 líðnum degi lögðu að nesi ljónum trés.

38. Skaut út báti skjóma=freyr um skeljungs=leir
 Falur lífa' og fyrðar tveir, en sólf ei meir.

39. Reru' ad landi ránga=hund um Ránar=sund,
Falur getf á Fjölnis=sprund med fylkis=kund.

40. Gramsón herdir gáinginn snar frá grænum
mar, Skammt í burtu skógur var fyrir stotnum þar.

41. Ad eplum leita' og lilju-frans á limi hans,
Kann ste birtist fæti=stans fyrir kvistum brands.

42. Gleira mun hér brögnum baka blómstra=tak;
Seyra dunur, bresti' og brak med býsna skvak.

43. Tvö þá litu ljónin beimar leggja' á sveim,
Dstrandir þau æddu' ad þeim med illsku=keim.

44. Róngsón hjör úr hýði dró med hanka=mó,
Efriskolt við augað þó af ødru sló.

45. Verdist ljón til hefnda hratt í huganum hvatt,
Ad hilmiskundi halanum vatt svo hraustur datt.

46. Væddi síðan ofan á svein med illsku grein,
Stti flóm ad örfa=reyni inn í bein.

47. Falur hinu fór á mót med frægðar=hót, Rylfu
setti tempan fljót ad flækja=þrjót.

48. Hoggid greiddi hetjan þétt á hjarnar=klett,
Hérnæst getur hausinn nett úr hálslid sett.

49. Dýrid foldu dettur á með dauðans þrá, Refkur gjörði reifa' að þá hvar Reimar lá.

50. Dýrs um fjálka drengur tók, sá dáðir jóf, Benti hrygginn kempan flók við kvala-mök.

51. Lúrast greyð leikinn við með litinn frid, Hitti síðan hryggbrot-id á heljar-mid.

52. Eys hann vatni' í andlit-id á øðlings-nid Refkurinn svo rafnar við með ró og frid.

53. Báðir síðan bragnar fara' að breidum mar, Læfninganna leitad var þeim lemfur bar.

54. Daga fimur þar dvaldi þjóð á drasnar-flóð Ad láta hressast lausa-rjóð, sem ljónid tróð.

55. Hressing góða hlaut í té, sá hreifið fé, Birnum flóða beittu' um hlé að Blá-lande.

56. Þegar bragnar þágang sjá um þorska-frá, Herfkipanna hópur þá fyrir höfnum lá.

57. Fyrðar leingra fleyin toga flóðs um fog, Lögðu síðan lundar boga' í leyni-vog.

58. Yfir tjalda skipum skjótt með skapid rótt, Þar svo dvaldi þrotin ótta þegna-drótt.

59. Kóngsson vildi fregnir fá, hver frónid á Róm=
inu væri' í vagra=þrá med vopnin blá.

60. Til þeirrar reisu fýsir Fal af flóða=val, Hér
um fregna hríngorms-bala=hirdir skal.

61. Geingur síðan gargans=heida=grér af ffeid,
Til höfudborgar hrotta=meidur hélt á leid.

62. Manni' á vegi mætti þar, fá menntir þar,
Med einn og fjóra asna var til áburd=ar.

63. Hetjan spurdi hrotta=sferdi heidurs=verd Hvert
hann vildi flýta ferd med fáfa=mergd.

64. Bóndi landsins einn eg er, kvad vdda=grér,
Vil nú gózi varna' og mér við vífings=her.

65. Heitir Soldán hrekkja=flón við hrotta=són,
Budlúng fá er Belíals=þjón af Babý=lón.

66. Dflýjandi hefur her, kvad hrotta=grér, Landid
eyða ætlar sér fá aflid þer.

67. Hilmi vorum budlúng baud í branda=naud, Hér
svo öldin hreppir dauda hjálpar=snaud.

68. Falur spurdi fleigi brands um fylfi lands,
Hvert að væri heitid hans þess heidurs=manns.

69. Karmon heitir kóngur hér, kvad kessju-ver,
 Kominn mjög til ára er, sá orku ber.

70. Galur spurdi fingra-snjáa fleigi þá: Hefur
 vassa hermenn sá? En hinn kvad: Já!

71. Fylkisson er frægðar-mann við fleina-bann,
 Ermenrefur heitir hann, sá hreyfði ann.

72. Ungum fylgir einn jarls-son með afreks-von
 Af brögnum nefndur Blinds á konu Blandi-mön.

73. Held eg samt að hilmis-lid ei hafi við Móti
 Soldáns mikla' ó-fríði' í málma-klid.

74. Hann svo vondar hefur þjóðir Hárs um fljóð:
 Berserkir og blámenn ódir Blinds með glóð.

75. Að þriggja náttu fresti fri skal fólkið því
 Drustu gánga' á breiðan bý í brodda-gný.

76. Svar til náði bóndinn búa blidur nú, Hirdi
 spurdi hélu-hnúa: Hver ert þú?

77. Raupmadur eg eslaust er, kvad odda-grér, Vil
 nú gózi varna' og mér við vífings-her.

78. Fyrst ófridar-vonin vis með virðum ris Estrar
 í burtu' um láðid lýsu leid eg lýs.

79. Sigli' eg. hédan súða-kjóa' um síldar-mó.
Seggnum bóndi svar til bjó af sagnar-pró.

80. Sæmra er þér, vopna vidur! vígs um mid,
Sýna vorum lofdúng lid í lausa-flid.

81. Hinn kvadst einginn hreyfði-mann við hrotta-
bann, Annad ráð eg frægra fann en fást við hann.

82. Skildu síðan skjómar-gauta skjótt á braut.
Falur geingur þrotinn þraut að þorfsa-laut.

83. Hilmisnidja horffum náir herma frá Allt hvad
frægur fróni á þar frétti' og fá.

84. Pengilskundur þá kvadst bida þar um tíð Og
vita hvornig lands fyrir lyði lyfti stríð.

85. Frá þeim hlaupi hróðrar-spil og hinna til,
Sem vilbu' út gá í branda-bil með Belverks yl.

86. Beggja herinn hleypti' á völl með horna-föll,
Utbúin í odda-ffell var öldin snjöll.

87. Þrjár fylkingar Sol d á n setur sverds við hret,
Mílding fylgja mest sér lét um mistar-flet.

88. Sýstur-arfi óðlings var með adra þar, Mene-
laus hrekkja-hari heitíð bar.

89. Þridju stýrði þussi flár til þokka smár, Hag-
bards náði heiti grár sá Herjans-ár.

90. Karmon einn með fylking fer, sá frægdir
ber; Ermenrefur hraustur hér fyrir hinni er.

91. Jarlsfson þridja hópinn hlaut með hildar-skraut,
Út svo gekk í oddaþraut, en orin þaut.

92. Látum dansa þessa þjóð um Þundar-sljód, *
Orðin túnga mín er móð að mynda ljód.

93. Endi búna óðar-skrá um orða-skrá; Kvendib
núna fofs þér frá eg fjósa má.

Miunda ríma.

1. Kvásis núna æða-ós Issa mundar fold ef fýs, Rása
skal um ræðu-sjós Nis þá gleði' og stemmtan vis.

2. Banda þef eg verk í hönd Bindólfs smíða ránar-hind,
Landa-beltis-loga-strönd Lyndir þó við hennar mynd.

3. Dró eg brags á djúpið fri, Dáins=veidi hugði sá, Gó-
ins=jarðar=þyllan því Þráir eptir ljóða-skrá.

4. Bragar gróa blémstra-skóg Bugar heimstfan mjög völd-
ug, Draga mærdar býran plög Dug mig brestur afl og hug.

5. Kvæðanornin ljái líð, Ljóðin mynda' í þánka-sljód, Ræð-
an mín svo rakni við Rjóða kæti falda-sljód!

6. Gta laungum síðug sveit, Súta þegar reirist hnút, Litid
kætir lands um reit, Lúta' að smáu' og nýta út.

7. Vendi tíðum hjálp í hönd, Hundradföld um marga stund,
Endar þannig gleði-grönd, grundað einginn manns fær lund.

8. Bláland Reimar frelsti fri, Fró veitandi mörgum
þó, Annaðar af oki þvi, Drína sem flokkur bjó.

9. Efki spardi fólks með flokk, Ald flakka' í rómu' of mastra-
blakk; Reffa lands og flamma-stróffs Stakkadi leikinn hjers
við þvakk.

10. Þar sem holdar háðu stír Hrærir málma kom frá-bær,
Var þó ýta von ei fyr, Bæri þar svo hjálpin nær.

11. Hver mun nú, sem allteins er Trurifur, mennta-lær,
Fári bóls þó safni sér Dg særi hjartad rauna-blær.

12. Gæðaðæmi gaf svo lýð Greidir málma' um lyndis=heid,
Mæði nokkurn nauda=strib, Reyð burtrýma og keta' um leit.

13. Þvi er ver að virðar þó Beginn geta ratað ei, Sem
þýja=ljóma=beitir bjó, Þá beygir ángur gridar=þey.

14. Hæða sumir hinum að, sem hridin ángurs bugar strid,
Hæða' í gamni þrátt um það, En þýða hjálp ei sýna lýð.

15. Bæti svoddan lasta-lit Ljótan meingi Dms á snót, Ræti
kurtu raumastrit Rót svo gleði spretti fljót.

16. Parna láta mun eg minn Manasaunginn endaðan, Senn
þvi flöda söguna vinn Dg svanna keta hyggju-rann.

17. Braßt þar mœnduls-borda=hest Víst sem öldin
nálægdið, Þástur rómu magnast mest Místri brands
félk yfir=loft.

18. Driftugt flokkar feingu þúft, Þást í helju margur
battst, Þristist jörð við geira=gust, Guast á rendum
stálid hvafst.

19. Karmon sjóli; orku=ör Eyri=varla stála=freyr,
Þari seggja svæfði fjör, Seirinu unda féll á leir.

20. Þjó og lagdi' en her um bý, Sem hrávidri
í skógi lá, Sóast gleði seggjum; Þvi Sjá ei medal
fjóri' að ná.

21. Skada þann gat Soldán fêð, Svídur lundin
þeiptar=strib, Þradur reundi blóðs um bed, Þýdur
einga værdar=tíð.

22. Alla vega tófra=troll Tryllist nú, en hatar snill,
Þalla lætur virða' um vøll Þillupúka=myndin ill.

23. Þendi Karmons kóngs á fund, Þlandur auka
vill með brand, Þnda gjöra' á æfi=stund Þnda lífs=
ins veita grand.

24. Þeidur þussinn Þognis=glóð Þaf í Þrjóst og

út um bak, Reyð ad þreyngdi', um Tjelnis fljóð;
Flakir sár, en dreyriinn lak.

25. Rétt á grundu dæpur datt Dróttastýrir hels
í sótt, Glettinn fantur fáknum vatt Fljótt þadan til
hinna fljótt.

26. Rennur fylking út og inn Annad slagid hjørs
við bann Kennir dauða sveitin svinn, Svanni Þundar
skjálfa vann.

27. Eldin Soldáns illsku-sýld Odum bardist,
þyrst í blóð, Helda sótti heljan gild, Glóduft bákar
Ths um fljóð.

28. Heitur dreyri' í fossum flaut, Fátid hrotta
rirdi stát, Eitur hordum skálmum skaut Skjótara þjóð-
in rembi-lát.

29. Ermenrefur orku-snar Arans börnum veitti
fár, Rörinn þósa feyrði þar, Rárinu ymu reidur stár.

30. Væðir fram með gínars-glóð, Gráðugum álfi
veitti bráð, Þrædist öldin randa-rjóð, Ráði lífs ei
getur náð.

31. Þenur fákinn líft sem ljón, Þeynir sér ei hreysti-

grein, Menelaus málms við sön Meinid gísta
lét af flein.

32. Nísti spjóti hann af best Hristir skjóma vas-
inn list, Týsti þessum grimmdar-gest Gisting fá í
næðstu víst.

33. Leit Hagbardur lausa-njót Lúta' á völl með
daudans sít, Þeytist rekkum þá á mót Þrútinn reidi
bols með knút.

34. Hendir rekka stordar strind, Stundin rauna
hryggir lund, Vendir Soldán hófa-hind Med hundr-
ad manns ad sjóla-fund.

35. Vill handtaka vopna-poll, Varla sleppa geirs í
svall, Snilliríka hetjan holl Hallar þjóð á dauðans pall.

36. Ermenrefur hreyti-hnár, Hjórin reiddi
málma-bor, Hverinn lefur unda ár, Drin dauða
svæfði fjer.

37. Skamma þræla þjóðin grimmi Þramma' óðala
hjors í glamm, Við hrammakælu ferna fimmi Fram
lét þæla hels á damm.

38. Vottar mæði svoddan satt, Sveittur gat ei

brandinn reitt, Grottinn mæti' úr mundum datt, Meitt
var hold og lífa þreytt.

39. Þá var dreginn dróma í Dáinslogameidir sá,
Má ei líðsemd leggja, því Lá hans fylking deydd í strá.

40. Fródur jarlsfön fleins úr flid Flýði' í borg
med sáran lýð, Þjóðin fyrir hennar hlid Hyðir lás
af raunum stríð.

41. Dóttir Njörfa húmi hratt Greytti yfir frónið
breitt, Dróttin Soldáns ged med glatt Greitt í
tjöld fær reisu þreytt.

42. Næðan vendi Reimar að: Njóður branda
Lys á fljóð Þrædir nú af þóptu-glad Þjóðin lífa
med honum tróð.

43. Greidir hrotta gefk um láð, Gridarkyljan var
ei stríð, Leid til borgar lagði fjáð Lýðasveit og hetjan
fríð.

44. Foringjann vill finna þar Fýra móðu baldur
stir, Borid þetta vöskum var Virabjóð, sem hrott-
ann lýr.

45. Finmur jarlsfön frægur senn Fanna lösa geymi

hann, Svinnur spurdi segginn enn Sannlega hver væri hann.

46. Rætt á móti getur glatt Gróttufjarnabytir fljótt, Eitt og nafnið innti hratt Ottalaust þeim stýrði drótt.

47. Þorinn spurdi branda stór Bardagans um ending-ar. Gjørir inna þorna-þór Þar svo allt sem komið var.

48. Þýdur kóngs-son ljúfum líð Lóðinselda mæt-um rjóð; Blíður þakkar budlungs-nið, Þjóða' í höll svo lætur þjóð.

49. Smakka vinið fólkið fékk Og flíkin frása' í sama ríft, Drakkt um kveldið þjóðin þekkt, Þykktu einginn brúkar skíft.

50. Gáði' að hvílu garpa-líð Gledi nú og fæti með, Náði' að morgni vakna við, J vedur þundar búast réð.

51. Þeystu út af höll með hast, Hristu spjótin, sorg var misst, Geyst í lúdrum blástur brast, Bist var öld til rómu lýst.

52. Þýgjadur Soldán tjöldum frá Trú' eg geingi'

og sveitin nú, Guðinn byrja branda á; Búinn einginn var að flú.

53. Þrædir vopna þar í flid, Þjóðin beggja líft sem óð, Eða virðar vígs um mid, Bódu fákar dreyra-flóð.

54. Furðar. Soldán fólks á mergð, Færd af borg til rómu hrærd Burdug reiddi sárbeitt sverð, Særði lauda þjóðin ærd.

55. Þóririnn hrotta hjalad fær Herinn víð og þannig tær: Voru allir effi' í gær, Sem eru nú, á móti' ofs hér.

56. Móins túna tvo hér má Lögjada njóta líta fri, Dar mig þá seggi sjá Svía þeir ei branda-gný.

57. Deydum þá víð hrotta-hríd, Þrædir rjóðum benja-nad, Greidir þeirra látum lýð Ladaft niður hels í þad.

58. Þusti nú að heiptar-hast, Hestinn bardí spor-um mezt Rustinn sá, sem lærði last, Lesti þjóð og ólmad-est.

59. Mællir Reimar fús víð Fal: Fóla mættu

vígs um ból, Balaft láttu' i dauðans-bal Dóla þann
med óma-sól.

60. Svar á móti traustur tér Þýrinn hringa mennta-
stír: Þar við barn ei eiga er, Þravidur sæmdir flýr.

61. Skal eg samt med skilfings-yl Skelmi þessum
hýra vel. Halur síðan hleypti til Heljargaurðs med
unda-pél.

62. Snýr á móti gramur grár, Grær i sinni heipt
frá-bær, Þýr að heiti tjörgu flár Tæri hringa spurt
svo fær.

63. Kenna Vigfús máttu minn Mannðómétitil
eignadan Senn eg bani síðan þinn Sannlega nefnist
hjers við þann.

64. Hamast náði hals við skrum Græmugleg sú
bykkjan slæm, Gamanlaust af fát med sum Glæmir reff
hans burstaung næm.

65. Sérhver gjord af fátinum fór Færid þegar
gisti flár, Grérinn skjóma stótt upp stór, Stár þar
nærri Soldán flár.

66. Þattst að fóngi hetjan hraust, Þresstur reyndi

aflid bezt, Rastar flötum lífnar=laust Vestir spjóta gram og best.

67. Spratt á fatur niðslung nett, Neitt ei verður holdid meitt, Drattar móti reffnum rétt, Neitt gat brandinn mund ó=þreytt.

68. Galinn, djarfur drengsins til Dólinn reidir óma=stól, Falur þá með frægda=skil Fólans greip um haufa=stól.

69. Glanninn þáði gleði=bönn, Grynna vinskaf náði hinn, Bann af svala sverds við önn Svinnur snúa handlegg=inn.

70. Ræddi Solbánn reffinn við Reidibrenndur geðs um heid: Eði sterkt er átak=id, Eyðist vægd um þetta skeid.

71. A nú verða þér að því, Þróadur menntum svar til=bjó, Brá svo loptid öðling í Ömjúklega niður fló.

72. Falur eptir fylgdi vel, Feilar ekki minnsta deil, Dalast gaur, svo hreppti hel, Heilaborgin ekki veil.

73. Daðan skildi skjöldung við Skadafirrtur eptir það, Um handur eigi hafði bið, Grædur fylfu greip í stað.

74. Náði eingin gefa gríð Góður kappi Sol-
dánshjóð, Á báðar hendur brytjar lið Og blóð-
vadalinn gegn um óð.

75. Nú skal ræða Reimar frá Mó sem litla
heidnum bjó, Grúann kauda geirs í þrá Gróinn
bræði niður fló.

76. Spennir fleina, frægd sem ann, Finnur dólga
þetta sinn, Kennir reyna Hvessing hann, Hinna
mínkar drabmssem-in.

77. Geyst um grundir víða vattst Ad vestu kaud-
um hetjan bezt, Leysti sundur fylking fast; Frestur
nauda einginn sést.

78. Þar Hagbardur þetta sér Þeyrinn gríðar
espaft meir Snar á móti fólkskur fer Freynum randa'
og spenniti geir.

79. Slagid temprar Tyrkinn þá Af tvíeggjubum
mæfi fri, Lagid barda lenti á; Lýast gjörði hann af því.

80. Renndi nidur reffs á mund. Í randaspjalli
hlífar-grand, Renndi hlinur horsfur und Handar-
mjalla' af gaurisins brand.

81. Gráður spennu Reimar réð Reiduglegur
benja-seid, Gláður höggur hreyfði með Heidingsjans á
brúna-leid.

82. Af ægi sneiddi friðjüng þá Þróud biti egginn
mjó, Hraðfagauts við harða þrá Hróid harða meiddist þó.

83. Glóðin Mikars náði stad Nidur á orl með
litinn frið, Lóðinsfuni lét við það Lidast sundur við-
bein-id.

84. Raubinn hamast hér við réð, Gráður renndi
fóngs-son að, Raubum höggur mæfi með; Rauburinn
gat ei varast það.

85. Setti högg á hjálminn greitt Hrottinn þá,
sem lærði spott, Greitt þó ekki getur neitt Glottinn
flemmt. Og það var gott.

86. Nýðings hroffur gínars-glóð Gráðug reffs á
haufa-lád, Blíðan særði brodda-rjóð; Bráðum hinn
fær launin það.

87. Heidarliima beztan bjóð Babar rauba dreyra-
vad, Reidulega áfram óð Ad Hagbarði þá í stad.

88. Vakursbálid kempan flóf Kvifa lét með óhæg
við Og rak í gegnum hreftja-hróf, Gryfinn renndi
hana-strýf.

89. Falla daudur varð á völl Varla traundur
hjers við spjall, Vallar kaudi Hárs í höll Af hjalli
raudum þeigi snjall.

90. Daudur þegar laut á láð Eydi kvaldi hræðsla
fírid, Raudans fylking furdu smáð Glyði þá úr
geira-hríð,

91. Fylgdu hinir eptir öld; Aldrei hattu geirs
við mald, Skyldir klofna' og Kjalars-tjöld, Kvaldi
margan þeirra vald.

92. Nú að sjónum nokkrir þó Ná úr komast
branda-prá, Búa sig um birtings-mó Bláan, halda
landi frá.

93. Fer að mæðast orða-ör, Eyrir varla freða
meir; Hér skal láta Kjalars-knör Keyra' í naustid
stála-freyr.

Tíunda ríma.

1. Einn skal veita Herjans-horna helgað minni, Gullbaugs-eið ef gledja kynni.

2. Vrið litid áfram geingur ódarkverid: Sigmundur er feint i verid.

3. Það er samt i þessu máli þrautavarnir, Verð sin eiga vetrúngarnir.

4. Þá heldar sækja Herjansveibi hryggð frá tepptir, Með Halldóru eg hökti' á eptir.

5. Hjálpað þeir að hrúga saman hætti greina: Seint er laungum líð þess eina.

6. Hver mun vilja hjálpa þal, sem heimstan beygir? Vinur er sá til vamma segir.

7. Þyl eg ljóð svo þornalindi þóknast megí: Skemmtinn maður er vagn á vegi.

8. Þó eg laungum svobban sé við sögunnarmálið, Ur ausu fopid er ei kálid.

9. Þes eg eigi mælsku-mennt að mýlja hjalib: Heimstt er barnib heima alid.

10. Þánar einginn Þondungskera-loginn rauda: Þinir fáir verða' þins snauða.

11. Þiktadi' eg áðan býran brag með þirssku rama; Nú skal brenna fob ei sama.

12. Hef eg tíðum heyrt það segja þal og sprundin, Þitíð forðast barnið þundinn.

13. Hef eg á grun að málstan mér ei muni þróast: Und-verðir stulu ernir flóast.

14. Þegar eg sýni þegnum þvæða-þáttinn lasna, Renna þeir á eyrum asna.

15. Aldrei fær eg var að veita Þignisgilði: Þ upphafi' endir stöðla stýlði.

16. Manfaungs leingur mun eg eigi máli þreifa: Sérhver vitjar sinna leifa.

17. Sudrabátur sundur brast á jónar-vidi, Þar sem öldin undan flýði.

18. Esum ránga ófu þeir um ýmisdreyra, Einginn vissi af þeim fleira.

19. Þínir síðan héldu braut til herbúðanna, Gjördu þær með gætni fanna.

20. Ermenref þar fundu' í fjötrum fanga stríðu Þorfinn allri heimsins blíðu.

21. Þísisarfinn vöskum heilsar veifi skjóma Þg af honum sneidir illan dróma.

22. Hinn stóð upp og hneigdi sig með huga blidum, Hjálpi og lifgjafi þakkar þýdum.

23. Síðan spurði sendir fleins af sagnasæri, Hver að þundur vopna væri.

24. Nesndi sig og fædur frægan fleinasveigir. Ermenrefur aptur segir:

25. Heyrda' eg geta þegna þín með þroftan nóga, Þýtir matur bráinsfóga.

26. Hefur flogid fregnin sú á Fjelnissprundi, Ald jafnhraustur ei margur mundi.

27. Vil eg gefa frón og fé í forsjón þína, Þar með bjóða þjónkan mína.

28. Róngsón þakkar úngum æsi Yggjar-bilja Og kvæðst hans fylgi fjósa vilja.

29. Míða svo til hallar heim með hólðastara, Veizlu stofna rekkar rara.

30. Krásir dýrar mengid mat og mjödinn hvoma; Þar hefur verid vænt að koma.

31. Svo að hvílu sveitin gefi og sofa náði Þar til sunna lýsti láði.

32. Ab landtjöldum Soldáns sótti sveit ógalin,
Hirtu þau, en hreinsa valinn.

33. Danda grófu þegna þá með þrefi' ólinu, Hér
næst skiptu herfánginu.

34. Vard þá margur vellrifur, sem var orsnaud=
ur; Svona stundum sendist audur.

35. Keimar stefna réði þing med rausnargeingi,
Sótti þángað síðugt mengi.

36. Næd eg yður, Keimar tér við rekka spaka,
Ermenref fyrir øðling taka.

37. Þorinn er til ríkis rétt sá reynir dáða Dand=
an eptir døgling láða.

38. Þesur játa þengilsnidja þegnar snjallir,
Svoddan vilja sögduft allir.

39. Svo var gefið sjólanafn þeim sendi branda,
Stjórn vid tekur lýðs og landa.

40. Bjarnardagur burt var nær frá brögnum
flúinn Og ormaneydin snart burt=snúin.

41. Ofseint þótti leggja' úr landi ljónum 'dýa
Sjólabor af Sardinía.

42. Honum lífa hilmir laud með hug óbistan,
Þenna vetur þar að gista.

43. Svoddan þáði sjólabodid sómarara Og sat
um fyrret með sínum skara.

44. Þeturinn frá virdum leid með vegsemd sína,
En sumars náði sólin skína.

45. Þá lét búa budlúngsarfi blakka ledurs, Hugdi
sækja fund á fódurs.

46. Honum sagdist fylkir frægur fylgja vilja; Því
naudugt væri við hann skilja.

47. Þessu neitar naddatýr og náði svara, Hann
ei mætti heiman fara.

48. Forsvarsloaft þá frónid er, ef fylkir leingi
Siglir burt um síldareingi.

49. Helbur skylði heima vera' og handri stýra
Mætur býtir módu-sýra.

50. Tegium vil eg lofdúng ljúfur líd þitt þaggja
Kunni mér á mannhjálpi liggja.

51. Þengill bidur þessu ráða þundinn hneita,
Þús kvadst honum fylgi veita.

52. Kvabbi síðan kóng og þegna kappinn býri,
Síðan hélt á mjaldurs-mýri.

53. Um lúsufræti lóðurshestar leingi tráðu, Haf-
villur svo hreppa náðu.

54. Þoka' og myrkur þjáði leingi þunda skjalda
Og víðu' ei hvert þeir voru' að halda.

55. Þjónin rasta lofsins báru' að landi' um síð-
ir Þvi, sem ekki þekktu lýdir.

56. Skaut út báti skjöldúngsson á skeljúngsbed-
ur, Galur lífa fylgdi meður.

57. Róður herða furðu fast með frækleik knáa
Og sjá á fróni hamra háa.

58. Bátnum halda brjótar fleins að björgum stóru,
Sem þar næst við sjóinn voru.

59. Þegar höfðu fyrðar fót á frónid vífid, Gaul-
citt heyrðu geysi mífid.

60. Í homrum bröttu heyra náðu hljóðid drjúga,
Svo einn dreka sáu fljúga.

61. Barn í flónum hafði hann, sem hátt réð veina;
Þeingilsarfi þá nam greina:

62. Illa fer, ef ekki megna ullar hneita Múmingj-
anum aðstod veita.

63. Falur sagði, flugid lætta fofnir kynni, Þar
úr háum hómrum rinni.

64. Kann ske til hans funnum ná með kensku-ráði,
Þegar niður leggst að láði.

65. Vid skulum að stórum stefna steini' úr vegi,
Hann svo varist okkur eigi.

66. Furdu mikid flugid lagir fofnir dökkur, Falur
upp á steininn stökkur.

67. Kylfu sló á vargsins væng svo varð að brotna;
Honum senn mun þrefid þrotna.

68. Drekinns foldu dettur til, en doglingsfundur
Hinn þá vænginn hjó i sundur.

69. Gargan spordi grams að niðja gramur renndi,
Hann svo datt á Kjalaré-kvendi.

70. Náði' af flitu øðlings-arfa óvit þína, En
Falur kom með kylfu sína.

71. Henni sló á hrygginn dreka, hann svo brestur,
Citri spjó þá ofnir vestur.

72. Hóf upp fylsu halur þá til hreyfði frefur Og
í ginid gargans refur.

73. Mildingsarfi mátt sinn fékk og mæfi reiddi,
Hausinn burt frá bolnum sneiddi.

74. Barnid tófu þegar þá af þrautum blakad Ur
móinsklónum, meitt og þjakad.

75. Heyrdu þeir úr hömrum fall með hljóði'
órýru: Komid hingat drengir dýru!

76. Falur barn í fang sér tók og feta náði
Klettinn upp með kænsskuráði.

77. Hinn á eptir feta fer, sem frægd réð unna,
Hittu' um síðir hellismunna.

78. Kona' í dyrum ferleg stóð með kaldan amann
Skafsuleg og skald í framan.

79. Brögnum heilsar blidlega með bragðid spaka;
Kvedju hennar holdar taka.

80. Gefk að ferling gæfusamur geiraspennir,
Barnid setti' á handlegg henni.

81. Skældist nú og grét af gleði gríðartetur,
Glósu adra svo fram setur:

82. Velgjörning þú veittuð mér í vési rauna,
Mun hann aldrei megna' að launa.

83. Velkomnir þó heitið hér í helli mínum! Gefið
svo inn með gorpum sínum.

84. Sína dóttur säng í lagði, svo réð búa Lím-
um hennar læfning trúa.

85. Náði sæðu nú fram bera njótum fleina; Höfðu
þeir hinn bezta beina.

76. Að nafni spurði nefju arfnum niðlungs færi
og hvar við land hann lentur væri.

87. Kerling optur knáum svarar kessjubeiti, Sagdist
Lúpa hún að heiti.

88. Mæta dóttur mína Gríði máttu falla, Tók
til orða fálau fjalla.

89. Minn hét bóndi Lindur trausti tús í vedur;
honum búa mátti meður.

90. Sá réð mæta hér við hamra heljarfári Drufku-
adur fyrir einu ári.

91. Þef og svo í helli þessum, halurinn téður,
Verid dóttur minni meður.

92. Geitur minar gefk eg mjólka, garpur svinni,
Og skildi barnid eptir inni.

93. Svaf í rúmi sætan úng og svo réð vakna,
Myndadi leit þá min nam sakna.

94. Hart þá drefinn hingat 'flaug með hrekkja-
vana, Klær í sínar hremmdi hana.

95. Fleygja' af björgum meinti mér í marinn víð-
an, Roma ykkur sá eg síðan.

96. En frónid það, sem fundid hefur fleigir skjalda,
Sagt er heiti Svíþjóð kalda.

97. Hjá mér gista nú í nótt skulu njótar geira,
Verð eg ykkur fræða fleira.

98. Róngsón ráða ferling það þeim kosti nýa.
Honum svara gjörði gýgja:

99. Láun kann eg ei lundi veita láða nöðru, Nema
segja' af einu' og öðru.

100. Það sem núna þarf að vita þundur fleina
Margt af því eg má þér greina.

101. Lánuð var mér listin sú, um lönd og græði
Að vita leingra' en nef mitt næði.

102. Spurdi hvað sig vardi' að vita veifir skjóma.
Kerling aptur réði róma.

103. Vita þarftu helzt eg hygg með hjarta' ólinu
Af þíns ríkis ástandinu.

104. Segdu meira mér af því, hvað meidir hrotta.
Byrjar vædu brúdir glotta:

105. Esla reisu ítar tveir á eyabandi, Synir kóngs
af Syrialandi.

106. Samson annar seggur heitir, sá mun
hraustur, Hinn er Jannes, talinn traustur.

107. Systur þínar sér til ekta sækja hyggja; Þær
munu trautt á lausu liggja.

108. Forlög þeirra eru ei þá eiga hlira, Rosti
heldur fjósa dýra.

109. Þinn ef faðir þessu neitar, þakinn þrýði,
Verdur honum von á stríði.

110. Grunar mig þeir gömlum tiggja gjöri löga;
Því brædur hafa hrensti nóga.

111. Sér með lífa hardfeingt líð í hildarstormi,
Hart er beitir unda=ormi.

112. Reimar hlýddi' á hennar tal og hér næst
sagði Kerling við með blíðu bragði:

113. Muntu geta mér það sagt kvad meidir spjóta,
Ef eg konu ætti' að hljóta.

114. Líft sem fleira lézt það vita Lúpu tetur,
Glóðu aðra svo fram setur:

115. Matur stjörnar Miklagarði mjög stórlátur
ur Keisari' einn, sem flýfur plátur.

116. Leó heitir fylkir friður fjárs með gnóttir,
Eina sagt er eigi dóttir.

117. Afbragd kvenna hrund er hýra handarmjalla,
Flóridu er fyrðar falla.

118. Ver af flestum björkin dýra bála nœðru
Stjörnu-list og lifa øðru.

119. Þá fyrir konu þú munt eiga, þegninn nótur,
Ellegar þú einga hlýtur.

120. En geds um bólid grunar mig að geira-
fveigir Aldur koma' í mannraun meigi.

121. Múna fleiprad nóg eg hef kvad nefjusýstir,
Hepta þetta hjal mig lýstir.

122. Lízt mér ráð að lundar þjarfir linnahösa
Gangi nú til náða' að sofa.

123. Svo til hvílu seggi leiddi firpan rífa. Mig
að háttu löstir lífa.

124. Dmaveidi upp er reitt úr orðasölum Góma-
leidar geymd í dölum.

Ellefta ríma.

1. Kvæð úr inni kverkin háða Rveylir ljóða aptur spíl,
Svo bruggað minni meigi Ása Monnum bjóða gamans til.

2. Tregt mér veitir vísur laga, Vigfan dofnud, listin
þver; Minnis=reita margt vill laga, Mælskan sofnud lífa er.

3. Einga fenni hjálp í hendi, Hyggju-lád sem orsa kann,
Hvort eg þenna þáttinn endi Því má ráða hamingjan.

4. Nornin kvæða líðsemd ljái, Leggi gott mér efni til, Máls
af hæð svo mynda fáir Meidir brotta ljóðaspíl.

5. Heims um bólið lánid lýða Laungum sendir óhæg víf,
Lukka=hjólið veltur víða, Varla stendur augnablíf.

6. Einn þá kætir lifgun lundar, Og litla von til hryggðar fann,
Eitthvæð grætir innan stundar; Er nú svona hamingjan.

7. -Hryggð þó sterki' í sinnu-setri, Eggji' ef hrellir rauna-
stryk, Dpt hún verður ekki betri, En á svelli kollótt þrif.

8. Einn þó státt' á auðnuvegi, Drífst gleði þúsundföld,
Kannste gráta' að morgni meigi, Mest er réði hlæja' í kvöld.

9. Luffu vanda, ei skal ýkja Dpt má kenna svoddan brest,
Hún er í standi sérhvern svíkja, Sem að henni trúir best.

10. Svoddan meingi varist vana, Bingjarnleg þó sjáist hér,
Tesli einginn upp á hana Intislega snýr hún sér.

11. Þessi glösa múga manna Mun ei gefsbeld þykja sér, En
ðæmib ljösa sýnir sanna Sagan téd í hendi mér.

12. Mansaungs talinn þrotinn þráður, Þylja bögur efnis víl,
Þundar=valinn, eins og áður, Aptur sögu minnir til.

13. Þegnir byrgdi aptur áður Odins djúpu feras-
dy, Þar sem virðar vanir þáðu Bærdir Túpu helli í.

14. Ekfirt bagar næði natur Nádir laga rétt sem
ber, Þegar dagar fóru' á fatur Fosnis=haga=njótarner.

15. Brúdir hrykja hratt inn vendi Heilsar dreingj-
um blidu með, A báli Rifars hélt í heudi, Hafði
einginn því líft féð.

16. Þóftust aldrei þundar boga, Þar á vasa eing-
inn fann, Gleins í svaldri Þendúngsloga Litid hafa
því lifan.

17. Þú skalt, Þalur, hjalta hánginn Hljóta

glöggur, ferling tér, Því ó-galinn gamms á vánginu
Greiddir högg til þægðar mér.

18. Greiðdi mátt við hildarsæri, Hjors í verki stýtti
ró, Er mér sagt það áður bæri Affilles hinn
sterki þó.

19. Hljóttu bláan hliðasserann, Hirdir skjóma!
ferling tér, Bært í rómu-verki vera Beit eg fáum,
nema þér.

20. Vil eg ráða runnum skjalda, Rædu stíffar
ferling þá, Nú sem bráðast héðan halda Heim til
yffar Svipjóð frá.

21. Látid fljótt á drafnardýfi Dælu bruna fáka
lid, Því eg óttast yffar rífi Einhvers muni þurfa við.

22. En lángi svinna lunda seima Leyndar fregnir
vita fri, Fund á minn ef seggir sveima Sjálf eg
megna' að leysa' úr því.

23. Rædu sína hepti hýrja, Hjals í dalnum hvíld
fér gaf, En reyðu sína bragðar býrja Burtu saln-
um hennar af.

24. Ræðju greiða henni hráðir Hóldar góðan

vinskap með, Ut svo leida' á ígulstradur Upsa-slóða
hreindýred.

25. Einna hrannar fofnisfítja Frægir lundar réru
þá, Sinna manna matir vitja Mjaldurs grunda
jórum á.

26. Segl við hína heldar binda, Hirtu' ei nuna
dvelja þar, Mæfils túnid máttu synda Mæstra búnu
hindurnar.

27. Gjördu streyma' og gánginn drygja Geltir
drasnar hlés á grund; Frá þeim sveimi' að Sar-
dínía Sigthys hrafn um eina stund.

28. Einhvern dag sem ödling mæti Inn í höll
við drykkju var, Með yndis-hag og eptirlæti Eldin
fújoll sig kætti þar.

29. Dyrnar hallar hratt upp spruttu Hóldar geingu
tölf þar inn, Rvedju fújalla fóngi fluttu Romu-
dreingir þetta sinn.

30. Heilsan tekur þegna þægur Þeingill fjáði' og
spyrja vann, Svadan frekur seggja sagur Sæfja
náði' á fund við hann.

31. Einn þá náði stull svara, Odda-stærir fremstur var, Synir báðir Sýrlandshara Sagdi varu komu-ir þar.

32. Heiti' eg Jannes hreyfti vendur Hrotta-spjallid auka kann, Samson annar kappi kenndur, Rífid varla óttast hann.

33. Erindid svinna af skal leggja, Unda linna meidir kvad, Dætra þinna biðja beggja Bjó i sinni okkar þad.

34. Vilji dvelja visir gildi Vorri bön ad segja já, Þig skal kvelja' i hardri hildi Og heljar-tjónid láta fá.

35. Þraut munt hljóta' af hördu stáli Holdum ef ad neitar þú, Urskurd fljótan á því máli Öffur gefa hlýtur nú.

36. Sikling mætur svarid hnegir, Sverda-bendir hlýddi á: Minar dætur mun eg eigi Mér ó-kenndum brædrum fá.

37. Grýlan deiga gjörði svara Gríðar-fyljan esp-ast við: Þú skalt meiga' á morgun fara Málms i bilja hretvidrid.

38. Sagdist mundi fóngur foma Kaldri mæta

brandaskúr, Hart svo skundar hópur voma Hóll á-gætri
burtu úr.

39. Gramur lætur gorpum safna, Grida-bætur féff
ei lid, Værd um nætur heldar hafna Hjerfa-prætum
háast við.

40. Búning lagar öld að öllu, Druftu-fansinn
tekur sinn, Þegar dagar hélt af hollu Herinn lands
og fóngurinn.

41. Blífa spjót og brandar hördu Bislands-snóttin
skelfur þar, Hinna móti halda gjördu Hjers í róti
fylkingar.

42. Málmar sýngu' um mistarlöndin Minka hnos-
in gædanna, Hjálmar sprúngu, ristist röndin, Rennur
fosinn ædanna.

43. Sverda-dunur eldin æsta Effi spardi þetta
sinn, Eids var munur mikill næsta, Meira skardast
landsherinn.

44. Fylking gegn um Vigbald vedur Vigur rauda
mundin bar, Gleins í regnum mæti meður Mergum
dauda veitti þar.

45. Fram að merki milding renndi Manninn hitti
sem það bar, Bomurinn sterki kjala kenndi Rjörin
frytti vegsemdar.

46. Hjó í sundur hans gjörvalla Hilmis mund
sem frægdir jók, Vard á grundu fánan falla, Fjölris
tundur svæfði hrók.

47. Daudur glanninn hníga hlýtur Hels í mæði
lífid þver, Þvi næst Jannes þetta litur, Þrútinn
bræði fram renner.

48. Fáinn þandi geirs í grandi, Grímmar-andi
hvatti þrjót, Eins og fjandinn óð með brandinn A
blód-sandi kóngi mót.

49. Halurinn kenndi höggid greiddi, Hreyfði spardi
ekki þar, Aldra hend af ódling sneiddi Udda-kvardi
Jannesar.

50. Aftur mæring höggid herti, Hreyfði-fjádi rómu
í, Seggs á lærid sverðid renndi Særaft náði hann af því.

51. Hlinur stáls þá höggva gerði Heiptin þétt í
geði sveid, Grams á hálsinn sveiflar sverði Og swardar-
flettiinn af honum sneid.

52. Milmi falla holdar lita Hjartad frefur ótti fló,
 Sér til hallar heim svo flýta, Hínir reka flóttann þó.

53. Miklum fjölda' af garpagrúa Gjördu hrinda'
 á dauðastig, Svo í tjöldin seggir snúa, Sárin binda'
 og hressa sig.

54. Greifdu djarfir hornablandi, Sér næst spaft til
 fængur gá, Dellings-arfinu upprennandi Ita vakti'
 að morgni þá.

55. Meintu ganga heim að hollu Hlírar báðir
 upp frá mar, Borgar fanga öld með öllu Og einir
 ráða fyrir þar.

56. Það mig grunar þels um rætur, Þrotni gæði
 figurs fljótt, Varla munu vísisdætur Verma brædur
 fyrst í nótt.

57. Vestar grana lundar friu Vita snotra gjördu
 þar Nánga svani sex og tíu Sigla' í flota' á hafnirnar.

58. Valid mengi' á vídum unni Þodir strengja
 saman þá, Afker feingu fara að grunni, Fólkið
 geingur land uppá.

59. Geingu fri með gleði stóru Geddu-flóða-jör-

um frá, Þúsund tíu taliu vöru Dýs sem fljóðid komu á.

60. Meingid hira á landid lagdi, Líðid flokkur brædra sér, Tannes hlýra sinn við sagdi: Sigur okkur tvílinn er.

61. Hygg eg Reimar hingad niður Hilmis þess, er drápum vér, Nuna sveimi' í naddahvidur; Nanda þessa fólkið ffer.

62. Held eg muni heldur stefna Hárs til bilja velli á, Einnig grunur vðlings þesna Eflaust vilji kappi sjá.

63. Latur þjóð á frónid falla Túlau gista heljar- hver, Sá mun bjóða vægdir varla Vigs til listur málmagrér.

64. Runnar fjóma brynju byrgdir Branda þreyta hardan gny, Unnar- fjóma þesur hirdir Hardar sveit- ir rómu í.

65. Vér því prófa þreysti hljótum Hjalta-ormi beitandi, Tannar lófa nýtum njótum Nanda- stormi þeytandi.

66. Þegna beygíft hugur hrelldur, Hraðslan nína
kvaldi þá; Verð eg segja' af hinum heldur, Hárs
er frúna komu á.

67. Ganga þá með gleði' og kæti Greitt til hallar
meinti drótt, Virðar sáu' á víðu stræti Val ný-fallinn
hels í sótt.

68. Beif ógalinn vígs á reitinn Vísis-kundur
hreyfstísnar, Lá um valinn sundrud sveitin, Sára
dundu elsfurnar.

69. Fólk þar kenndi frægdasvinnur Freyu-tára
veitandiinn, Sinn or=endan fœdur sinnur Flaka' af
sárum blóðstorkinn.

70. Mjög varð hljóður menntafjádi Meidir fleina'
er þetta fá, Haglíd blóðugt hrjóta náði Hvarma-stein=
um reksins frá.

71. Dyggdum hláðin hetjan sína Hart þó kanni
raunabil, Bad sem hradaft hólða sína Herbúd-anna
ganga til.

72. Sigt má dylja: sveitin hreina Sverds í flannar blást=
urinn, Sagðist vilja fleigir fleina Fœdur-bana hitta sinn.

73. Þegar bræður þetta sáu, Þuðdu: Vandí' að hendum ber; Þundar-fláðin þrífu bláu, Þeir svo standa viðbúner.

74. Sverda hrístir sómafrefur, Sorg þó gífti þels um mid, Ne í mar fyrstur ræðu vekur Rómu=lystur þessa við.

75. Gjörði skrafa' af þúngum þela Þundur hosa nœðrunnar: Hverjir hafa vinnir véla Þef hér ofið darradar?

76. Með hernað vesta hingat vadið Hegðun fríðar fínt ei þar, Fólkið lest í feigðarbadid Falskir gríða niðingar.

77. Heitin sonnu hlírar nefna; Hnúa fanna beittir tær: A ykkar mönnum ei skal hefna Dskil=anna' er gjörðub þér.

78. Hjalid þylur þetjan fróða, Hjartad meiddi reidin stinn: Þ þundar=bil eg þori bjóða Þeim, sem deyðdi fœður minn.

79. Jannes þjarft sig gjörði' uppgefa, Gall við hátt og mælti þá: Eg skal snart fyrir utan efa Ddda=sláttinn við þig há.

80. Þýr sig halur Hárs til bilja, Hrottann bláa
taka vann; Sagdist Falur sízt þá vilja Sitja hjá
ef berdist hann.

81. Í vala-handur vopnid stóra Vassur taka náði
þar Og Samson baud til bugnisóra Býtir jafa
dalnaudar.

82. Síðan hleyppa fram á frónid fyrðar traustu
hjers vid gny. Dvalins feipa læt eg ljónid Venda
nausti þagnar í.

83. Þrýtur ríma vöndud varla, Valgauts níuna
öld þver, Hlýtur gríma' að hendum falla Halnum
lúna værdir lér.

Tólfta ríma.

1. Verð eg enn að vesja mig og vísur laga, Þó mörgum
þyki' á marga vega Myndad seint og fávíslega.

2. Vinsins þess, er Gunnlöd gaf, eg gat ei notid, Þó
að mörgum þyki strýtid, Það var bæði ilt og litid.

3. Ferðast gjörði eg Ásgarð i með öðrum fleiri Af Star-
blindsefra-staupatári Styrking fá svo líni fári.

4. Kjallarabyrum kom eg að þar kappar inni Kjalars sátu'
að frúsarminni Rófadir af vindrykkjunni.

5. Það eg þá mér býta sopa' af Þerlingsvíni, En einginn vildi yggur fleina Aðrykkjuna steinkja neina.

6. Sogduft ekki þora það svo þægd ei tapi, Einn þó flaut af yggjarfaupi Að mér hálfu þinuþaupi.

7. Þegar Gunnlöd þetta sá hún þjóstinn hvatti, Reiddist mjög og bragdi breytti Þússíjar mér flamar veitti.

8. Sagdi, ekki sóma það í sínum ranni, Helgadó drekki Herjansmínni Heimssínginn, sem effert kynni.

9. Mig réð hæða audareif með ærnu spotti, Gaf mér þó með gedi stytta Gamla dregg úr lefabyttu.

10. Það mig síðan burtu fara haugalina, A sinn fundinn aldreif flana; Aðmíjúllega' eg kvaddi hana.

11. Saup er þrotið, sem mér veitti svanninn láti, Þrjótur síðan branda hlýtur Þjargast einn á sínar spitur.

12. Hjálpi mér svo hamingjan, að hennar leita Þurfi ei, þó bifurs-báta Bagli saman lund með láta.

13. Mansaungslína endud er, en esnið kemur, Aðgis hlýði hjorkin brima, Þyrjast verður tölsta rima.

14. Lauf eg seinast ljóðin við þar lundar fleina Ut á hólminn áttu flana, Eldsglóbina reyna Grana.

15. Reimar Jannes renndi mót með rögnseldi, Hoggid greiddi brottinn gilði, Hljóp í loptið fóngsþon mildi.

16. Hjórinu þá, sem hrykinn reiddi hyggjuvondur
Søtt í jörd, en jöfurskundur Jólnis reiddi salatundur.

17. Hoggid drífa halurinn lét á hjálmsins búngu,
Beittri meður benjaflaungu Bófan klauf að endilaungu.

18. Í tvennulagi hrykinn hné á Herjansfrúna, Heldur
úr síðan hirtir fleina Hinna til, sem vopnin reyna.

19. Var þá Samson hartnær huginn hels í mæði
Sárum af og benja-blóði, Sembeljadi níður stáls af rjóði.

20. Nær óvígur frægur fleigdi sögrum laufa A vald
kóngsþonar utan efa Med audi' og mönnum sig kvadst gefa.

21. A þér nýdast ekki vil, hinn eykur skrafið, Ekki
frammar auka lífið, Að mér skaltu byggja lífið.

22. Ganga svo til hallar heim í hegðan sóma; Veizlu
stofna utan ama, Attu' og drukkðu þá með sama.

23. Reimar var af rekkum lands með rausn ósmáa
Hjórinu þar með frýning nýa Kóngur yfir Sardinia.

24. Ítar fluttu inn í borg þar audlegd hlíra, Her-
fáng gæft þá hlinum geira A hendur tvær, svo þurstu'
ei meira.

25. Reimar baud þá frægum Fal sinn fœdur

sætja Med konu, börn og svofnis sýfi, Sitt band þángad koma' i rífi.

26. Þessu játar geira-grér og gætti' að reisu, Hugurinn þá fleigdi súsum Að foreldranna byggðarhúsum.

27. Kóngsins bodskap Talur færði fœdur sínum, Þjóft þá karl með búsfaugonum Borgar til og fór með honum.

28. Jarlsnafn veitti jöfur dýri járnabaldri Og þeim til stjórna þegni seldi Þridjúnginu af sínu veldi.

29. Sat í náðum sjóli lands og seggir blidur Bind-svalsmögur út svo ædir, Andstremid ei þegna mædir.

30. Mætur eitt sinn mælti jarl við milding blida, Sagdi bristi sífling þjóða Sér að festa drottning góða.

31. Svo hans ríkis forsjón fyrst í fullu gilði Eðing stæði' og sómavalði. Sífling gegndi stálabaldri:

32. Veistu nokkra gallhlads-gná, þar gjör. að hygdu, Sem að hæfir blid í bragdi? Veitir stjóna svar til lagdi:

33. Leó heitir eðling einn, hann inna gjörði, Karst-ur er með kosta-ardi Reisari í Miklagardi.

34. Fylkir dóttur eina á með áfýnd mæta, Flór í ða er fljóð að heiti, Finnst ei vænni heim þó leiti.

35. Betri kostur einginn er af eyum hringa, Menntum gæddur meidir spánga, Mitt er ráð þú leitir þángað.

36. Reimar sagði rósin fegur røduls dýa Ekki' er víst á lausu lægi, Þó lýdir þángað ferdum hagi.

37. Láttu falla lid, kvad jarl, í landi góðu, Safnt svo getir bistu' og blidu, Budlúng, mætt á fróni víðu.

38. Þá mun verða' á þetta hætta, þengill tédi, Þú skalt meðan rífi ráða, Munnur mælti Krakasáða.

39. Um handrid gánga herbod lætur hilmir dýri, Saman fallar seggjaskara, Sem með honum skylði fara.

40. Fal og Samson fylkir lét sér fylgja báða, Þar með aðra randa-rjóða, Sem Rognis báru eldinn góða.

41. Prennar tíu þjóttulinda þengill trönur Búa lét á setrid svana, Sem úr landi skyldu flana.

42. Hér næst kvædur fóngur jarl og kappi' í landi, Svo til strandar sjóli vendi, Síðan út á flaustur renndi.

43. Reyfti' úr höfnum flotann sagra fylkir kátur, Seglum haga líðid lætur; Rífna tófu Ránardatur.

44. Glóðu víða gullstaðir gnóðareflar, Brúndu flei um blóðið hafla, Beljudu' undir jóðin skafla.

45. Aldrei hættu hólðar ferd á hnisustordi, Þyr en gæddir audnu=arði Undir lentu Miklagardi.

46. Þegar landsins þetta litu þollar branda, Þór um fyrir græðis=grunda Grind upp lufu Stólpa= funda.

47. Hestum ránga hilmir nú á hafnir renndi, Flutt= ist síðan fólk að landi Framan af grænu jardarbandi.

48. Landtjöld reistu lýdir nú á löndingsbrúdi Og bjuggustum með beztu þrýði. Vísursjulan frá þeim skríði.

49. Af feisara Leó kynni eg í kvæðapætti, Sem áður sagð er ætti dóttur, Afbragð kvenna sprundid þótti.

50. Kaftala smíðað hilmir hafði handa sprundi, Rammlegan með rausnarstandi, Rétt var haldinn ósigrandi.

51. Járns með hlidum hann var. gjör og huld af sama, Eingir feingu inn þar sveima, Utan leyfðu port sem geyma.

52. Kaftala þenna kvendid byggði kostum bána,

Þernur hafði þar og sveina, Er þjónudu lindi edalsteina.

53. Sama dag, sem Reimar renndi af rofstúngsfróni, Keisari gefr að finna frúna, Þagnar sprundib stilli mína.

54. Sezt á tal við sætu únga sagdur hari Og spyr, hver muni, mærin dýra, Madur þessum flota stýra.

55. Þessi grunar þegn mig sé, kvad þorngrund mjóða, Reisadur með ræðli dýa Reimar kóngur Sardinia.

56. Hilmir spurði hvad sá mundi hingat gjöra Flaustrur með og skatna-skara. Skordin hringa náði svara:

57. Svoddan grunar sinuid mitt, kvad svanninn prúdur, Lífsum gæddur lausavidur Leiti mægða til við ydur.

58. Þengill spurði þornagná með þelid káta, Þvernig svor hún vildi veita, Þisir ef þess gjörði leita.

59. Þegar skodad hugann hafði hrund gulls rjóða, Þitur mælti þellin þráða: Þér munud, fadir, svorum ráða.

60. Þó er eslaust meining mín, kvad meyan teita,

Þessa muni' eg niðlungs njóta Nú eða eingan seinna hljóta.

61. Stöfk úr sæti sjóli þá og svall af reidi, Grafhyrdumum hreifa gáði, Hennar til svo mæla náði:

62. Hyggna áður hélt eg þig með hæverfsunni, Drós, nú hreifir djörf í sinni Dáraskap og einfelduinni.

63. Hversu kláran kærleiksyli, sem kanntu laga, Staltu' ei þenna skjöldung eiga, Skuli' eg nokkru ráða meiga.

64. Hugdi' eg gipta göfugum manni gullhlads-tróðu, Meftugum af móinsbedi, Sem meira' en einu landi réði.

65. Sagdi ráða sjóli mundi seljan falda, Eingan kvadst hún eiga skyldi, Utan stillir leyfa vildi.

66. Þó vil eg biðja, lofdung, látir lýði trúá Mína styrkja múra háu Med valslaungum ekki fáu.

67. Þúsund manna mér svo fáu, milding láða, Kastalann sem verji víða Vilji nokkur á hann stríða.

68. Því eg vildi varast geta vísi kominn, Minn svo feingi' ei ástareyminn, Þeriblángt þó sækti' um heiminn.

69. Rénabi sjóla reidín þá í rænutjaldi, Hann
 kvadst öllu haga fkyldi, Grundin gulls sem fjósa vildi.

70. Þúsund manna þengill 'valdi' af þegna lidi,
 Þringagná sem hlýdni greidi Og hölluftu með svörnum
 eidi.

71. Sáluhjálpar sóru eidinn selju flúta, Fylgi,
 tryggð og virðing veita, Vilja hennar eptir breyta.

72. Fór að styrkja meyar-múra meingid harða, Vigi
 mörg þar virðar gjördu, Viðdómsráðin ekki spurdu.

73. Faungum safna fljóðid lætur flokkinn virða,
 Þriggja ára fullan forða Færði' í salinn baugastforda.

74. Hlidum öllum hér næst læsir hringananna Og sat
 um fyrirt með sitt sjölmenni; Sagan vífi nú frá henni.

75. Til R e i m a r s aptur renna hlýtt eg ræðu minni,
 Þar sem hann á Sigthys-svanna Sat um fyrirt með
 hópin granna.

76. Einhvern mælir dögling dag við dreingi hýra:
 Mál til borgar mun nú vera Mitt erindi fram að bera.

77. Sertiu bragna sjóli tekur sér til fylgdar, Eru að
 höllu stífir stjálða Skundadi með hópin valda.

78. Sat að bords þeir sari knár með kvísti hrínga,
Reimar þá með roksfemd lánga Ræði samt í hell
að gánga.

79. Galur og Samson fylgdu gram með fræk-
leif téðan, Hinir síðan hver að eðrum Hóldar þrýddir
gamma-fjóðrum.

80. Róngur heilsar feisaranum furteys núna, Hinu
tóf kvæðu hilmis sína, Sér næst byrjar væðu sína:

81. Hverjir eru ofs ófennir ullar fleina, Heimfótt
mig er hafa núna? Hilmir greiddi svarid bína.

82. Reimar sagði ætt og ódal eðling lauda. Hinu
þá spurði herrann kundi: Hvert er, maður, þitt erendi?

83. Þú dóttur eg vil biðja, eðling býri, Hvernig
þvúi máli meira Muntuveita, lát mig heyrna.

84. Róðnar bragðid væsis þá með reidi gilda, Seggja
litur sveitin valda Svall í hjarta reidina kalda.

85. Ur því kafi upphóf raust með ordagreinum:
Lóðdararnir lifir svinum, Læbbid burt frá augum
minum!

86. Látið ei það fanta-fleipur frammar flingja,

Freyr er verður fleina leingi Fyrir dirfsku gálginu heingi.

87. Reimar sagði: Svoddan drambes fyrir svörin þétu Þér skal innan þriggja náttu, Þengill, bjóða bjers til sláttu.

88. Mun eg bida meðan fyrr hjá mæfilsheidi, Svo þú meigir safna lidi Sárnum mæta járnaklidi.

89. Dreingskap meiri mun eg sýna milding núna, En áður þú í ordum þínum Andsvörunum veittir mínum.

90. Róngur reidur hélt úr höll með hópinn gilda Lagdi sína leid að tjöldum Laugadur fegrum otursgjöldum.

91. Drfarbod um allt sitt rífi ödling heima Lætur gánga firrtur frama Fólki að dreif til hans með sama.

92. Morg þúsundir manna fékk í muggu sverda Og fappaval, sem kvísta gjördu Klædi Hárs um vígajördu.

93. Sá kom dagur sjóli gekk af sinni höllu, Fólkið setti fágad pelli Í fylkingar á fléttum velli.

94. Róngur Reimar kemur nú frá karfabedi,

Lúdra þeytti öld með ædi, Eins var jörð sem léfi' á þrædi.

95. Fólknáringar fóru' að slást, en friðinn þrýtur: Minn skal Herjans már, ef getur, A morgun frá þeim segja betur.

96. Einnþá ljóða orðinn móður er á flíði Mjalla fingra held eg heidi Harla ringar þakfir greidi.

Þrettánda ríma.

1. Gustur fálu kvaks úr fró Rjalars-ála hind fram dró, Rognis-skála rauban sjó Rinar-bála smakki nó.

2. Þegar eg smíða frosta-far, Fáa þrýði sem að bar, Hvarfla víða hér og hvar Hugur stríðu biltingar.

3. A það heima ei hjá mér. Ut þó sveimi þánkarner; Verður heimur víða' er fer Vísari þeim sem heima er.

4. Þó véla-skeiti' um veraldarstig Vilji leita opt á mig, Hennar þreytir sjálfa sig. Svifa-breyting margvísleg.

5. Eg má þekkja heiminn hér, Hann vill blekking auka mér, Gallib hrekkja' í hjarta ber, En hunánga-smekki á vörum sér.

6. Oðrum dátt þó hampi hann Helður grátt mig leika kann, Sinn opt sláttskap sýna vann Með svifa-háttinn margfalðan.

7. Mér þó vansa beri' um bý Og brjóti stansinn tryggða fri Með hrekkja-fanfi heimsins þý; Hvergi stansar mig á því.

8. Effi kvida þarf eg þó Prauta stríðan vati sjó, Önnur
tíð mér bata bjó, Blessun fríða' og hjartans ró.

9. Heims þó æði hrekksíðin Og hryggðar flæði bylgjan stinn,
Ös hag gæða efli sinn Eilífur hæða fóngurinn!

10. Svobðan þegna þeinkja bíð Prauta flegna geðs um mið,
Angríð meгна eykur fríð, Eptir regn kom sólfinn.

11. Það mig kætir þels um geym, Þó eg mæti sorgareym,
Það sem grætir hér í heim, Herrann bæti' úr raunum þeim.

12. Öfi vanda veröld sinn, Béla=grand og svein stinn;
Lúpu=anda lýstir minn Láta standa mansauginn.

13. Þagnadi kvæða þátturinn, Þróðist skæði bardag=inn,
Benja flæðir blárostin, Bragnar þræða helvegin.

14. Þeittist gorpum varla hlé, Þeifa sförpum
þæsinge, Þeggja' undvörpum herinn hné Hárs í
snörpu drifunne.

15. Þeimur fyrst og Fal eg tel Fólfríð kvísta
vígð um mel, Þáðir lísta þórdust vel, Blóðugan hrista
dragvændel.

16. Þuddu braut í fylking fram Fleina=gautar
blóðs um damm, Margur hlaut þá skálfur skamm
Og skadaþraut við hrottaglamm.

17. Blóðid þrátt af lýdum laf, Einadist sátt við geirablað, Heyra mátti bresti' og brað Branda=þátts við yfirtak.

18. Hers var munur lands um leir, Litt þó umi kappar tveir, Kóngsins hrunu haldar meir, Hjers við dunur svæfduft þeir.

19. Falur sér að fylkisþjóð Falla gerir vígs um lóð, Fram í herinn áfram óð Yggjar ber í hendi glóð.

20. Hlinur branda hitti þar Dróf, sem grandid veitti' óspar, Af Serk=landi aulinn var Eins og fjandinn tilskyndar.

21. Hann fram rennir hardefldur, Herinn grennir víglyftur, Basing spennir bláleitur Björgólfs=sennu apaldur.

22. Vill ei fresta vomurinn, Vigur hvessta reiddi sinn, Slagid vesta hitti hinn Hjalms svo brestur nefbjörgin.

23. Falur reiddi bláðid bert Bófans eyddi luffu=snert, Hoggid greiddi heldur svert Hryfann sneiddi yfir um þvert.

24. Rappinn svinnur rum frá rann, Nekkum vinnur æðibann Þar til finnur merkis-mann Med ben-linna svæði hann.

25. Flotu merki fleigja réð Falur sterki vigs um bed, Vondúngs-herki matur med Meingid lerkar heljar téd.

26. Samson hrellir sókdjarfur Sveit á velli blóðdreifdur, Neyd þó hrelli niðlungsbur Nærri fellur óvígur.

27. Reimar meiddi mengi' á grund, Morgum eyddi stálapund, Frægdir greiddi fylkismund, Timmtiu deyddi' á litlri fund.

28. Hegginn stóru hvínandi Hjálms var þórinu sýnandi, Til heljar fóru hrinandi, Hinir voru blinandi.

29. Eyðir móðu landsins þar Leidir tróðu náprúðar, Um vigs stóðu ædarnar Ullar vóðu skeidurnar.

30. Leó hniga holda sér, Hann til víga framrenner, Um gondlar-stiga bæsing ber, Benja míga fofsarner.

31. Haudrid strjúka hradur réð, Heipt ómjúka þjáði ged, Vondri þúfa mynd lét med Midjúngs rjúka eldsneyted.

32. Þundar-svala' af bræði brann, Bragna-val
svo meinti hann Ur nausti kvala nýleystan Níflheims
sala foringjann.

33. Með ben-kvarða sótti sinn, Seggi skarðar
oddyritinn, Blóðs um harða hefrínginn Hrakti gjarda
fleipnirinn.

34. Hundrad dola hann í stað Hrotta-gjölu auka það
Og Reimar sjóla sæfja að. Satans sólar gjörðu það.

35. Hring um slóu beiti brands, Bardaga þó ei
verdur stans, Kemdi' ó-sljóu högginn hans Hrekkja
gróinn strákaþans.

36. Hann með vardist hugprýði Herinn bardi val-
gríði, Brytjar skarð í lands-lýði Rósdúng hardi'
á blóðsvíði.

37. Mæðin sára milding skar, Megnid klára
þrotid var, Skildi báru' að skjöldung' þar Skrattans
dára þjóðirnar.

38. Vard hand-tefinn vífir því Vöndan refinn
dróma í, Sem jóla jefan fluttu' um bý Fylki þrek-
inn borgina' í.

39. Tíminn njólu nálgast enn, Nadda-gjölu hættu menn, Til hallar rólar síðan fenn Med sína dóla keisarenn.

40. Falur þá úr fleina gnyr Gerðast náir tjöldin í; Þundur bráins bóla fri Þyrja gáir sverin ný.

41. Sagði' ei feingi sigri náð Sidugt mengi þar um láð, Keisarinn leingi her fær hrjád Hjers í geingi Dýs við gráb.

42. Gílsa valda' ei gagna má Þó gístum kalda heljarþrá, Því skal halda hédan frá Dg hlinum skjalda safna þá.

43. Sigla' um bláan síldarver Sveitin þá og fylgi mér Róingi ná, eða' hefna hér, Hels í þrá ef kominn er.

44. Beiddu ráða runnar brands Rekkinn dáða utan stans, Reif svo tjáðan tjaldafans Tilþrifs-bráða fólkið hans.

45. Beif á flaustur, vöð uppdró Virða hraustur skarinn þó, Báran traust um mjaldurs-mó Magnaði raust, en fári hló.

46. Svanni knúinn líðu=lands Lef við búinn

freidafrans, En vízku-rúinn vísnafans Víki nú til feisarans.

47. Múga seggja' um morguninn Með sér eggjar feisariinn, Þrs til hreggja útbúinn Gyði-leggja kóngs-soninn.

48. Sagði þjóðin þengli frá, Þadan tróð um löginn blá Fleyin góð og fólkið á, Fylltist móði stillir þá.

49. Svall af reidi' og fór við trú Sifling deyða Reimar nú, Með háðung leida hels í bú; Hans bið eyðist framkvæmd sú.

50. Sjóli dróttu síðan vann Sinnar dóttur gánga' í rann, Gladdist skjótt þá fœdur sinn fann Þjors með gnóttir baugsþyljan.

51. Spurði þengil þetta sinn Þægðar feingi albú-in Þringorms-engja-brundin svinn: Hvernig geingur bardaginn?

52. Sannleif greiða sagði hann, Svör lét freida máls um rann Og sinnið reida, Þeinkti þann Þengil deyða útlendan.

53. Gedjast dável mundi mér, Menja-gnáin aptur

tér, Minum nálægt múrum hér Milðing slá ef lét-
ud þér.

54. Mætti bita múrnum hjá Milðing ita vopnið
blá, Sæi' eg rita=reynis þá Róðfleif nýta hels við þrá.

55. Þann skal vilja, tiggja tér, Tvinna=þylja, veita
þér; Hjal svo skilja', en hilmir fer Hallar til og
flýtti sér.

56. Gunnar stundar út úr rann Aþtur skunda náði
hann Og brodda=þundum blása vann Budling undir
kastalann.

57. Fékk þar talðan fjóli fenn Sett þre=falðan
mannhringenn Með kóng svo valðan vífu menn I
vöndu halði albuenn.

58. Leó kátur þengill þar Þund við plátu byrjar
þvar: Hér skalt láta lífið snar Ljóst fyrir mátann
ofdirfðar.

59. Þriggja náttu fyrir frest, Fylkir, brátt sem gefa
lézt, Til lidsaðbrátta' og laga flest, Laufasláttar efn-
in mest.

60. Þú skalt fanga, hilmir, hér, Hvern afgang sem

lífar þér. Allur spánga aptur tér: Eptirláangan mín
 sú er.

61. Bæn svo hneigist hilmir því, Höggvást meigi
 dróma fri, Vil eg ei sem þræll eða þý Þúngum
 deya fjötrum í.

62. Odda=skerdir aptur sér Ofka gerdi' og þannig
 tér: Af eigin sverdi mínu mér Myndadur verði lífs=
 ender.

63. Hels nær blakid hitta vinn Hinna' ei saki vopnin
 stinn, Af ljósi Vakurs lyst ei finna Ab láni taka dauða
 minn.

64. Þridja bænin þyljist gjör, • Pengill væni gefur
 svör, Einhver frænings=bóla bær Burdugur ræni af
 mér fjör'.

65. Gauts við hræfa hreggin þver Hrørna gæfan
 sýnist mér, Kann ei hæfa, kappinn tér, Rómg að svæfi
 þrælarnar.

66. Reisari játa kóngi vann Róft til-láta' er beiddi
 hann; Vidid fáta leyfti þann Vestri plátu fjötradan.

67. Nesnist Bæring þegninn þar Pengils færir

frændi var, Reffur hræri Rognis skar Og Reimar
færi til heljar.

68. Reidði' ó-lúinn Sigth'sól Seggur nú við
brandagól, Hinn skal knúinn bols við ból Budláng
trúi sitja' á stól.

69. Nú með stránga bæsinga-blad Bæring
sprángar dóms frá stad, Brjótur spánga beint við
það Bádir ganga múrnum að.

70. Studdur giptu gilfi þá Gjörði' um-skipti snegg
þar á, Af Bæring kipti benjalja Og bolnum svipti
hausinn frá.

71. Við það dula daudamein Dáfnar sjóla gæfa
hreini: Karfa' á hjólum ofan ein Af múr róla vann
ófein.

72. Loptid fleygisti ödling í, Ad svo hneigisti gæfa
ný, Róngur feginn komist nú fri, Karfa' upp-dregin
verdur því.

73. Undur kalla mestu má, Milding lalla skýldi
frá Svo fest gat varla auga á Eldin snjalla' er stóð
þar hjá.

74. Keisarinna brjála vinskap vanna, Þongfan strjál-
ast geðs um rann, Heiptar-bálid brenndi hann, Bædi
sál og lífamaðn.

75. Keidi snortinn beitir brands, Blidu skorti sinnid
hans, Þeddi fort með illskufans Ut að porti kastalans.

76. Kall úr máta herti hér, Hlid upp-láta fyrir
fær. Meðan káta' á múrinn fer Og milding játa
því gjörer.

77. Grid án kala' ef gilfi lær Garpa-vali inni hér
Eflaust skal eg, auðþell tér, Dpna salinn fyrir þér.

78. Leó rata róms af jörð Réd ógætinn sver
ei spórd: Þú, laus-lætis hóra hord, Hvergi bætir
fáttargjörð.

79. Þú munt kenna heljar-hver, Heidur senn þinn
rirna fer; Nú skal brenna nipt gulls hér Og niðing-
enn, sem kaustu þér.

80. Svarid þengli feimgrund spann, Síðan leingir
orðróm þann: Þér mér feingud frítt með sann Flokk-
inn drengja' og kastalann.

81. Hann skal verja meðan má, Milding herja'

ef gjörir á, Þondúngs berja loga blá Eyddu hverja
nidur í strá.

82. Við hladsól klára hilmir snar Með hegðun
dára skildi þar, Reidi sára' í brjósti bar Býtir tára
mardallar.

83. Bords til gánga gilfi vann, Garnir svángar
fyllti hann; Þvi skal spránga' í þagnar-rann Pulins
ránga haffúlan.

84. Slýt eg næði, nótt að ber, Nýti gæði' og hátta
fer; Þrýtur kvæða þáttur hér, Þýtur ræða brátt frá mér.

Fjörtánda rima.

1 Mun eg verða máls um gil Mæðar drýgja glimu Og
þorna-gerði þá í vil Þylja nýa rimu.

2, Dýran ódinn yrkja mér Efnin ringu þamla, Máls af slóð-
um færa fer Trumþend-ingu gamla.

3. Helmskan gerir hvern dag ný Hindra Jólnisfeinginn, Eg
hef verið Eddu í Aldrei skólageinginn.

4. Mér ei lánar lærdómeveg Þjóðagrein þó spinni, Hálfan
mánud hafði eg Hana einu sinni.

5. Við hana sat með gedid glatt, Glópsfu flas þó kenni,
Eins og þrat úr þrafni datt Hvat sem las í henni.

6. Frá Eddu=tetri er mér stefnt, Eitthvad velbur fleira, Eg þana get nú að eins nefnt, En ekki heldur meira.

7. Betur rinni ræðan þrein Raust þá nýja sýngur, Ef eg kynni Eddugrein Upp á tíu fingur.

8. Hlytur nú um minnis=mid Mærdar= strá frambruna, Þó eg búa verði við Veslings fákensfuna.

9. Hvar eg leid um landid fer, Litt þó frama hagi, Hún með eidi þesur mér Heitid samfélagi.

10. Ekki dylja þori það, Þróast fremur naudin, Eg held stíli okkur að Einginn nema dauðinn.

11. Grímu lafar máttinn mér, Mansaungs=starfð þrjóti; Nímu staka átti eg Eitthvad þarf á móti.

12. Lét eg minn í sagna=sal Sigthys skordast feing=inn; Keisarinna með virða=val Var til borða geinginn.

13. Að Reimar sjóla ræðan klár Kenni bara feig=in, Sem í hjóla=kerfu knár Róngur var uppdreiginn.

14. Múna stótti náms um bed Mædda=hirðir trega, Frúna hitti' og heilsa réð Henni virdulega.

15. Málid skýra myndar nú Míðjúngs stífir stakka: Þú, þýra eðlafrú, A eg lífið þakka.

16. Þyrst það bráða heljar=hald Hindrabi með án efa, Allt mitt ráð á vísins vald Vil eg feginn gefa.

17. Hjalld nærir hyggjusvinn Grundin rara niſta,
Sagdi væri velkominn Viſir þar að gíſta.

18. Söma=fjáða ſílfíld Sverin magnar fremur:
Yðar ráð og aðſtod góð Ofð að gagni kemur.

19. Helſt eg það í huga ſinn, Hjálþ þó ræki ſinn,
Slla faðir unir minn Uppá=tæki minn.

20. Fylfir kann við hjörſa=hregg, Heipt ei leyniſt
ſtinnu, Raſtal=ann með odd og egg Eflauſt reynir vinna.

21. Hann mun hvetja geira=gny Og grimmeiſt
ſtríðan ſýna, Eg vil ſetja yður því Yfir lýði minn.

22. Hvað ſem dáða hetjan ſkýr Helzt vill bjóða
mengi, Yðar ráðin ræki dýr Reſka þjóðin leingi.

23. Beittan ſóma' og vinſeingi Viður naðurs túna
Þjaſſa dóma þyljunni Þakkar gláður núna.

24. Þinn eſ vilði fólksins fjör Fleins í regni buga,
Sagdiſt ſkylði ödling or Eptir megni duga.

25. Hepta ráðu þau við það, Þurðar ekki framann,
Gánga bæði bordum að Þjórinu drekka ſaman.

26. Vinſkaps=eyminn eſldi mjó Ofnis freyan túna,
Hvar hún Reimar rúmið bjó Ræði' eg eigi núna.

27. Kveiki' eg ljód um feisarann, Krás þá etid hafði
Líft og ódur verða vann Birða' úr setum krasði.

28. Kastalann sækja seggi bad Sjóli eldi' og jární,
Búning rækja þeir við það; Þessum held eg sárni.

29. Dyggða-þrotin þjóðin vest Þángad potar vegi,
Þeyttu stot á múrinn mest; Meinum slotar þeigi.

30. Róngur þá með kostagrein Rnár fram hleypa
gáði, Bifi já og brennistein A bósa steypa náði.

31. Margir freppast heljar hleff I hardri þundar=
mesu. Þóttist heppinn hver sem fékk Horfad undan þessu.

32. Lúða tjónid Leó beit Leif við geira smáður,
Heipt því gróna' i hyggjureit Hafði meir en áður.

33. Þrúnginn svartar bragðid bar Blíðan tapast hon=
um, Stúngid hjarta hans því var Heiptar gaslofonom.

34. Bólginn æði við það varð Bísir þeigi mildi,
Sólginn bræði brúðargarð Brjóta feginn vilði.

35. Tilraun marga ræntur ró Næsir bar við þarna,
Salnum fargad fékk ei þó; Fallegt var að tarna.

36. Imu-byrinn sjóla sveid Samt með þéttu gedi:
Eitt misf=iri af svo leidd Effert frétt næmt sfæði.

37. Þá skal hverfa þarna frá Pulan ljóða búna,
Og þundar-erfi Tali frá Fólki bjóðast núna.

38. Halda gjörði hafid á Hringa-þór um stundir,
Dansaði jerdin budla blá Bylgju-jörum undir.

39. Samson gilbi spurn þá spann Spökum kvisti
randa: Hvert hann vildi heims um rann Halda fyrst
til landa.

40. Svarid vandar þægt með þref Þundur glóða
linna: A Blá-landi Ermenref Er mitt ráð að
finna.

41. Beiddu ráða fyrðar Tal Ferd um farfaengi,
Kyljan bráða voga-val Bar til þarfa leingi.

42. Þeirra greinir ferd ei frá Fyr um fléttan víði,
Blálands hreinar hafnir á Hittu rétt um síðir.

43. Loðdúng gildi' að landavir Lunda sendir spánga,
Fregna vildi hilmir hýr Hverjir venda þángað.

44. Þegar fréttu kóngur kann Komna þjóð að láði
Beizlu nettrar hólða hann Heim til bjóða náði.

45. Sagði Talur sýnna ráð Saman stefna meingi,
Fétt þá halur hilmir tjáð Fryggðar-efnin leingi.

46. Gleins í flíði fleigi brands Fylgja neyð frá
fniðinn Með sinu líði sjóli lands Sagdist reidu-búinn.

47. Mennum safna milding réð Mitiinn þáði grúa,
Ólu-hrasna átján með Óðling náði húa.

48. Budlúng fríði' og Blandi mon Bolverks-spjar-
ir meida, Hóldar gildir Hárs á fvon Halda þar til skeida.

49. Rappa not um kembingshlad Rári drýgja náði
Í sam-floti sigldu að Sardin-iu láði.

50. Fór til hallar Falur þá Fjölnis búinn flæði,
Hitti jarl og hermdi frá, Hvernig nú á stæði.

51. Greinir slíkar færa fer Frægur seimahauður,
Sagði lífast vopna ver Bæri Reimar dauður.

52. Hristist fujall við hjalid greitt Hringorms bör-
inn sala Mátti varla orðid eitt Ut af vörum tala.

53. Stríðs til efna' um álfur lands Ótull baldur
plátu Saman stefnir brjótum brands, Sem barda
valbid gátu.

54. Fólks ógrynni' um frónid drógst Frægan hara
gledur, Jarlinn svinni sjálfur bjóst Seggjum fara
meður.

55. Bláland s-sjóli svara réð Seggjum áheyrandi:
Hugi róla hernum með Hvergi má úr landi.

56. Stjórnan hér má færa' um frón Frægur hringa-
raptur Þar til vér úr sverda-són Siglum hingat aptur.

57. Þessi minfun, mælti jarl, Mig skal ekki fleima,
Eins og sínkur klaustur-karl Rúra' í rekkju heima.

58. Svoddan efni eslaust má Ungra þels um reita,
Þar sem þesna ødlings á, Eða fylgi veita.

59. Budlúng dýra Blandímon Vid eg hér mér
ljái, Sá skal stýra kjalars-kvon Klóta' verinn fráí.

60. Þessu játar gilfiglatt Góins-ekru-njóti Jarls-
son káti Huga hratt Hjalid vefur móti:

61. Skuli' eg játa þessu þér, Þegninn, fljótt án
efa, Þundur plátu, þína mér Þú mátt dóttur gefa.

62. Ullur seima annsa fer Vesi Kjalarsmefsu: Rómi
Reimar ræsir hér Náða skal hann þessu.

63. Hvað sem talar hér um meir Hristir branda fjád-
ur, Jarls-son skal með gylltum geir Geyma land sem ádur.

64. Nú til búin þjóðin þýð Þeysti vegaleidir, Grú-
inn trúí að geirhválshlid Gefi og stég á sfeidir.

65. Rappa elti um kemblingshjall Kári enn að
nýu, Glunna-gelti Hugi jarl Hafði þrenna tíu.

66. Geysa fóru' um náhvals=nes Nadda=berfar friu,
Lalbar vóru trönur hlés Tvennar fjörutíu.

67. Holdar svinnu vott um ver Beginn fanna fóru,
Prisvar=sinnum þrjátiger þúsund manna vóru.

68. Hugi segir hlinum brands Hjarta naudsýn
megna Að hann meigi lofdúng lands Eifs eða daudan
fregna.

69. Falur segir orvænt ei Einhver ráð til væri,
Að gleðjast meigi' i gridarþey Góins=láða=tærir.

70. Jarlinn frægi fékk svo tjád Frey við linna=
stétta; Hvert hann sæi hér til ráð Þryggð úr sinni
létta.

71. Ulli feima upp á það Annar spángathrinn:
Köldu sveima Svipjóð að Súða látum dýrin.

72. Það eg vona geds um grund, Gjöri hrelling
hamla Min vin=fona ljúf i lund Lúpa ferling gamla.

73. Fjalla metin fála grá Fágub lingormsklædum
Frætt mun geta offur á Dðlings fringumstædum.

74. Gedjast náði gildri þjóð Grér hvað tjáði skjalda,
Flotinn bráði áfram óð Allt að láði kalda.

75. Þyrinn fylgdi' um bláa drosn Báran streyma
náði, Þegnar gildir þáðu höfn, Þar sem Reimar áði.

76. Skjóta' út báti fedgar fri Ferdir hér svo hvetja,
Sogdu kátir lands að bý, Líflegt er þeir setja.

77. Hlús frá spránga djúpum dal, Dofna ángurs=
hriðir, Laga gáng að Lúpu=sal Lundar spánga frídir.

78. Sat hjá eldi ferling kná, Ketill stóð á glóðum,
Eitthvad velgdi gljúfra=gna Geirs að bjóða rjóðum.

79. A eldinn bera brenni hlaut, Bid eg fólk að hyggi,
Hún hefur verið að gera graut Ur geita=mjólk og
byggja.

80. Þegar ita sirpan sá Sú upp réði standa,
Heilsar=rita=runnum þá Rétt með gleði anda.

81. Þegnum bjóða bordhald sú Baugs þar nennir
fryggja, Stálarjóðar neita nú, Neitt af henni þyggja.

82. Sogdu leingi' um hyggju=haf Hryggð að
streymi meгна, Nema feingi eitthvad af Döling
Reimar fregna.

83. Njóta gríður beiddi brands, Burtu sleppti
ókæti, Sagði fríður lofdúng lands Lísdi' í eptirlæti.

84. Sáða gróttu geymi kann Gæfan bezta stoda,
Hjá feisara-dóttur rædur rann Rognis lestir voda.

85. Fjalla-drós lét furðu flók Fretta-glósu bruna,
En gleði-ljósið tendrað tók Þýrum ósa funa.

86. Gjörvöll mæði gorpum dvín Geds um djúpu
fletin, Þáðu bæði víst og vín Beitt af Lúpu tetri.

87. Hún þá tjáði hlinum brands, Hilmi fljótt til
baga, Klækja-ráðin feisarans kvifna nótt og daga.

88. Leós knúin lundin þétt, Lista-rúinn síði,
Bíð er búinn rumur rétt Reimars trúu líði.

89. Greinir ýma svipt frá sútt Seggjum meir af
þessu, Dagsin tíma allan út Enda þeir hjá slessu.

90. Þeinktu nú með þelid látt Þó til sjóar bruna,
Sélu hnúa brydju brátt Þýttu þá til muna.

91. Rædju væna gljúfra-gná Greida njótar stála,
Fyrir-bænir þuldi þá Þar á móti fála.

92. Fóru sfeidir fedgar á, Festa vod í húna, Undir
freydir bylgjan blá, Bruna gnódir núna.

93. Marar=hestar sferpa sfrid, Ekrafja Grímnis-
jóðin; Þá er bezt að þagna við Þessi rímnaljóðin.

94. Fer að gríma, fallid þvín Træða ljóta stefid.
Hér er ríma, hringalín, Hvað er móti gefid?

Fimmtánda ríma.

1. Eysu damma eyðir snar Í fimmtánda sinni Setur fram
á sönarmar Súða-gamminn Rilmundar.

2. Eg hef kveðid aldrei brag Undir Stífluvífi, Vill nú gefid
hressa hag, Háttinn téða mynda' í dag.

3. Sigt mér þakka þjóðin kann, Þarf ei slíks að vona, Þó
láti' eg slakka róms af rann Regins slakka naglþvarann.

4. Hef eg aldrei hrós með átt Ur háum sodbli detta, Þó
ei skvaldri hér um hátt Og heimsins maldri gegni smátt.

5. Margvís=lega bøl að ber, Bragnar þetta víta, Línar
trega hardan hér Hugurinn þegar glabvør er.

6. Eg vil kveða eins um hann Og áður stáld erlenða: Er
það sèð að ánægjan Í øllu gefid laga kann.

7. Gott er að heya hryggðarel Og hrósad sigri geta; Gott
er að þreya glatt með þel; Gott er að deya meiga vel.

8. Drö=semi auka kann Illa tilhneigingu, Þar af kemur bøl
og þann Burtu nemur kærleikann.

9. Þeir ed sýsla opt með þs Anægjunni firrtir, Held eg víst þad kvala-kvis Kort af þíflum Hvergemlis.

10. Hegðan ránga þindrar þá Þreinar byggðir rækja, Nöga fanga neyð og þrá, Nærri ganga viti frá.

11. Leó þessa þreynging bar Þjábú öröfsemi, Sorgar-þressa fárt hann skar Sinnis-þress þvi albrei var.

12. Illt er að gera albrei við Illu hugarfari; Illt er að vera eyðdur frið; Illt er að bera stíflýndið.

13. Góðir bræður heims um hlað Hjarta-gladdir verum, Vilji flæðast ánaud að Efni mæðu skarðar þad.

14. Mansaungs tjáða talid nú Tæmist, sagan kallar, Heiðurs-tjáða hringabru, Hlustir báðar opna þú!

15. Nýráðs-gjöldin geds í frá Gjörði læsa niður: Skeiða-sjöldinn lýsu-lá Lagði fólðu Svipjóð frá.

16. Vondungs-feinginn læt eg þar leggja' að Mikla-garði; Lymstu-spreinginn Leó bar Læstur streingjum reidinnar.

17. Einga stundu yndi fann Alf þvi Reimar lifði, Sem nasvís hundur njósna vann Ef nokkur mundi frelsa hann.

18. Þegar hann ei fangad fékk Fridan meyar salinn, Ráðin fann í rænubeff Rángind-anna vafinn hleff.

19. Vilði víða vísir þá Vopnabansinn auka Þar til lýð og þornagná Þvínga tíðin húngurs má.

20. Hvorfi mátti út né inn Eld af salnum gánga, Vardhald gátta veitti stinn Bondur sáttahatarinn.

21. Þetta érid, inna ber, Eitt kom skip að landi, Barníng flárafeldu sér Sifjar-tára lærvider.

22. Leó bjóða lætur þá Lýdum til sín koma, Meinti gróður fréttu fá Fosnis-slóða-njótur fá.

23. Spyrra gáði þengill þar Þegna' úr hverju landi. Stár náðu auka svar Og eingar tjáðu fréttirnar.

24. Utan sú, sem inna skal, Döling Blálands-dróttu, Hefdi' á búist sildar-sal Með seggja-grúa' og flípaval.

25. Ego er skrafið sínum her Sjóli fylgja næði, En hvert hafi ætlað sér Er í vasa fyrir mér.

26. Ullar seima orðróm þann Einn í gátum hafa, Muni Reimar hjálpa hann, Og hingat sveima smámsaman.

27. Miðla svörum milding fer: Mun sú ljósust gáta, Stríðs í spjörum hingat hér Hyggja' ó-vörum koma mér.

28. Sæta fyrrdum sízt mun ráð, Safna skal því
líði. Feingu virðar bodin bráð, Búast yrði' í fleinagráb.

29. Sendi rekkum bodskap brátt Beint um nálag
rífi, Her svo fékk úr hverri átt; Her skal ekki vinna smátt.

30. Grífkja-þjóðin lofðung lær Líð til góðra
muna, Rúrlands ódur heiptar=her Hárs um fljóðid
til hans fer.

31. Góra þandi fíls um far Fólk úr Rússa=
veldi, Af Líflandi einnig var Dflý-andi sagur þar.

32. Dyggða=þrotnum degling hjá Drýggast kati náði,
Kessju=gotnum funni ná Ryrjál's=botnum lífa frá.

33. Hundrad þúsund hreppti manns Her með full
sertin, Eldin fús í darra=dans Dreif að húsum keis=
arans.

34. Tjöldin smíða þrælar þar Pengils fringum
þollu, Einga þrýði blakkur þar Bósa=lyður, dyggðaspar.

35. Augum rennir öldin fling Ut af kastalanum Og
þar kennir allt um fring Illsku=mennis viðbúning.

36. Illa staddur þykist þar Pengill Reimar vera,
Selsi ó-gladda hjartad þar Ad horfa' á fladdasylkingar.

37. Gætir landa saddur seim Sér, þó lid hans komi,
Muni' ei standa' um mistargeim Móti sjandasolli þeim.

38. Róngur fann því kætibønn Rjorum nauda bund=
inn, Fáí' ei hann við odda-önn Dvin-anna roðid tönn.

39. Einum degi á það var Ifirlysti þöfu, Dimm=
an vegi dylur þar, Dróttir eigi sáu þar.

40. Kvelds var timi kominn þá, Keisarinn og
hinir Bærd um grímu vildu fá Boda-stimi leistir frá.

41. Karstur ræða Keimar fer Kefka sína vídur:
Skjótt út læðast skulum vér Og skálka hræða vond=
an her.

42. Þar sem höllu hofsir frá Hlidið opna skulum,
Skjótt svo vellinn arfa á. Ítar snjóllu segja: já.

43. Bopn sín þrífur vasslegur Bísir nú og hinir,
Hlid upp risur harðvirkur Hjørs í drífu sárþyrstur.

44. Hundrad skildi eptir eitt Íta hlids að gæta,
Hinn þar fylgdi fylki greitt Flokkur gilbi stál með beitt.

45. Gáng að tjöldum gilfi jók, Gjörði ódum fella,
Boma-sjöldinn vakna tók Við þau feldu draumamók.

46. Kauda lemur kóngur snar Kúlum tjalds ó=

hægum, Þoru ei fremur vondir þar Beittu, nema
 skammirnar.

47. Merg þar dauða=druffin lá Dróttin ótt í tjöld=um,
 Suma kanda særði þá Svefn og nauda heljarþrá.

48. Rokkrir stirt um náturefar Náðu' í þíki hlaupa,
 Jmsir myrtu adra þar; Þdinn hirti sálirnar.

49. Þeddi tjeldin öll í gegn Þdling þá með kappi,
 Stráka=þjeldinn missti megn, Mötgánga=öldu streym=ir regn.

50. Þegar dagar visir vann Þirða sína falla,
 Eyddir бага öld og hann Inn nam slaga' í kastalann.

51. Kanda=þý og keisarinna Rúrði jafnt sem ádur,
 Komst svo frí í salinn sinn Sunnu dýa veitandinn.

52. Þá upp var stadiinn ödling lands Og allur
 borgarlýður Kemur það ad heyrum hans Þesdi skada
 feingid manns.

53. Þeir sem féllu þúsunder Þrennar tíu voru,
 Margra svella þenin ber Blóðs á velli óviger.

54. Sögðu' um nætur kvala=fast Róinginn Rei mar
 efna. Þinn ó=fæti hreppt fast, Þyggju=stræti umturnast.

55. Leó illur ásjúndar Dóling við og meyu Horfna
snilli heitingar Hafði spillir manndyggðar.

56. Eptir nauda starfð stýtt Stíllir skipa náði,
Grafa dauda', en græða hitt Galid kaðalíðitt sitt.

57. Sér ó-nota þjóðin þar Penna daginn sama,
Stafna-gota strjúka' um mar I stórum flota' á
hafnirnar.

58. Þessi færa ita öld Ut nam bryggjum skjóta,
sin uppfæra söfnin völd A Sigthys mæð og reisa tjöld.

59. Þessi stórfin þjóðin kná Preytti allan daginn,
Brima-hvörfin hafla há Huldu Njörfadóttur þá.

60. Þegar røðuls roðaglans Rindarelju lýsti Tólf
af gløðum garpafans Weingu' að stødum keisarans.

61. Sá um frónid fyrstur hér Ferðir herða náði,
Hegðan dóna hvergi ber Horffur lóna sunnuver.

62. Hulinn plátu hafði þar Hjúp af raudagulli,
Hjálmi með státi bragning bar Búinn gráti mardallar.

63. Meidir óna barda bar Búinn drefamerki,
Barn í flónum várgsins var Vafid tónum Síðhattar.

64. Hulinn gerdum heim svo fer Hallar snjall að

porti, Dyra-verði vassur sér Bopna-sferdir byggð sem ber.

65. Það inn-gaungu greitt í stad Gætir mætur skjóma. Raudar straungu kvaks um hlád Kváðust aungum leyfa það.

66. Sjóli' að bórðum festur er Sízt ofð lízt að hindra. Hreifings ordin hinn fram ber Hristir forða' og þannig tér:

67. Öfjma-lát er öldin sú Ykkur, bykkjur, vidur, Bæn-ar-máta er myndar nú, Mein það játa þels um bú.

68. Hann þá tók í hendur sér Hædur gæða naumar, Kast þeim jók, en þýin þver Þadan óku' á nástrander.

69. Svo inn ædir þegninn þar, Þó með brugðnu sverði, Fagur bæði' og beittur var Blossinn skæði Lys-hallar.

70. Ganga þordi þegninn fri Þá að háfætinu, Setti bordin brandinn í, Þyrjar ordin svo á ný.

71. Þannig drýgir kappinn fall: Reisari Leó, vittu, Sigldi fri um silahjall Af Sardinia Hug i jarl.

72. Hingad renndi hetjan fríð, Hann þér lífa

hýður A morgun venda málmis í hryð Med þinn
fennað strákalhð.

73. Fegrað bragðið fylkis ei Frægdarmanns við ræðu,
Orð til-lagði' úr hmuðey Jlfu-flagða myndargrey:

74. Það er bæði þú ófin Þylur efni mála, Med
flasi æðir eins og svín, Eflaust gæði réna þín.

75. Þyrir svörin meina máls Maflegast það væri
Ræntist fjöri, stýfir stáls, Med sterkri snöru þér
um háls.

76. Sendir geira svörin þín Svona laga náði: Duga'
ei tveir af dárur þín Þjarst ofs reyra hels í þín.

77. Med hug-prýði fappinn kvæð Keisarann við
fremur: Gálga-smíðis iðju að Ei mun lýdum henta'
í stad.

78. Eða snæri snúa hér, Snápalid þitt vesta
Annad fær til anna sér, Utan væri handa þér.

79. Þylkir segir: þramma þar, Þræll frá augum
mínum, A öðrum degi Skilsfings þar Skal þig
beygja til heljar.

80. Síðan spránga sendimenn Sjöla burt úr ranni,

Ad tjöldum ganga aptur enn Eptir stránga lest-
urenn.

81. Pengis tal með þúngum hug Þjóð til rómu bod-
ar, Reyni' í kala' ad rækja dug Vid Rognis-sala
neistaflug.

82. Nú ad streyma nóttin vann Náðir mengid tekur,
Hvernig dreyma helda kann Hugurinn geymi úrskurd
þann.

83. Þegar dagar öldin öll Ut af kastalanum Náði
draga' í skjóma-skoll, Skálkar slaga blóðs á völl.

84. Hafði ó-grynni hilmir lids Þraust og velútúið
Réna slinnum faungin frids Fúsir í vinnu járnaklids.

85. Eptir tafði ekki fá Vld í tjöldum fauda, Neffa
vasði raunaprá, Reimar hafði strápad þá.

86. Tólfum stræti hilmir hér Hafði fylkingarnar,
Mjög ó-gætinn milding þver Mest þó lætur fylgja sér.

87. Hinum ráða ræsir þar Riddara lét og jarla;
Stóðu' á láði liðurnar Lauða-gráði vid búnar.

88. Rembingi-hjalli kemur frá Róngur Er men rek-
ur, Hug i jarlinn honum þá Og herinn allur fylgja má.

89. Skarinn bráður fíls um far Fór á móti honum,
Seggir tjáðu svo sem var Setja náðu fylkingar.

90. Herinn reidur hogginn stinn Hvor fer öðrum gefa.
Fjöltnis greidast fálki minn Fer í hreidur þetta sinn.

91. Hefur gríma sama síð, Svefn að augum færa,
Hrannar-bríma-hrund, með fríd, Hérna' er ríma, taktu
við!

Sextánda ríma.

1. Fer eg enn með faung í minna lagi Og kvaðs úr nausti
feyri enn Ríalars ránga víðundenn.

2. Lífni kraptur, lífni blóðid áða, Skal ei leingur lönd-
úngsmár Liggja' í hreidri fjadrasár.

3. Sendi eg hann í Suttúngerann og beidi, að mér beri
aptur snar Ol af ferum Gunnladar.

4. Eovalur óma sótti ferð með kappi, Otull reyndi aflid
mjótt. Aptur kom í fyrri nótt.

5. Sá mér færði Suttúngskera=fylli; Hyggjusvinna bringa-
brú, Hana, fondu' og dregftu nú!

6. Þegar eg fleinki Þundarbjörinn dauða Ávennfólkid að
meta mest Mér hefur leingi fallid bezt.

7. Ef tendrast mætti tryggðavarminn bráður Allavega óðs
með spil Er eg þér að koma til.

8. Nokkrar veita nákvæm atlot byggða, Hugur fylgir máli með, Mitt þær vilja stunda ged.

9. Sumar býta sómalegum orðum, En hvort það er eins hér nær Ofka' eg prófi sjálfar þær.

10. Man eg það á minum barndómsárum, Af karli einum kenna það var Ad klá mér ei við stúlkurnar.

11. Náttúran þá náði fullum þrossa, Hugnast vildi' eg bringabil, Þefur það misjafnt geingid til.

12. Það er bót í þessu raunamáli, Mitt þó aukist meinid framt, Meðalid veit eg nokkud samt.

13. Einhver snót þó að mér bilun kæmi, Hin það læknar bringagná, Heilsuna fæ eg aptur þá.

14. Hvað mun tjá að hjala' um þetta leingur? Ráðid, brædur, meining! Min Mansaungsfræði þannig dvín.

15. Herjansfuglinn hatti minn að kvaka: Lúdra þeytti þjóðin grimmt, Þusti' að brandahridin dimm.

16. Nífu' úr báli Rognislogann þunna, Hvorugir spara heggin stór; Herinn beggja deya fór.

17. Vrid margir atburdir þá skedu, Allan telja abgáng þann Ekki' er fyrir málstírdan.

18. Rappi nokkur keisarans af mengi Markhald hét, Sá brandinn bar, Af Bjarmalandi kominn var,

19. Stór sem risi sterkur í meira lagi, Hamóð þessi hetja vann Herinn deyða útlendan.

20. Fjellir laudinn sólf á báðar síður, Hóldar gistu heljar hver, Hugi jarlinn þetta sér.

21. Illa bregdur eyði bala nœðru, Rappinn þvi með kostahót Reyfir jörinn þælum mót.

22. Hreystinægdir hugði nú að vinna, Dull reidir ylfing sinn, Aulans klofnar skjoldurinn.

23. Blóðgirugur bófi höggid greiddi, Jötunsmaka jólnisglóð Jarls í skildi þegar stóð.

24. Höggid þunga hrakti jarl úr sæðli, Resjubendir kostasnar Kom þó samt á fæturnar.

25. Hljóp að Markhald, hjörinn stók af megni, Undanadurs egginn blá Arlarbeinid kemur á.

26. Beit ei hrotti brýnju glottanidja, Hljóp svo fram á handlegginn, Hónd af tók um úlfidinn.

27. Fjell á jörðu Fjölneisbálid þunna, Markhald hljóp að menjapoll Og mættum jarli hratt um föll.

28. Ofan á hann ætlar sér að sleigja, Falur þetta svinnur sér, Sökti þangad, hrottann ber.

29. Hjörinn setti' á hálsinn fálunidja, Hausinn
 skroftnum flúdi frá, Flatur nárinna eptir lá.

30. Hugi tekur hest sinn nú og laufa, Hoggur
 þjóð sem hrávidi Hjors í ódu drifunni

31. Fylking rýfur frægur allt að merki, Hoggur
 þann með fánu fór, Fanturinn deydi lukkusljór.

32. Rastar merki kjalars nidur á brúdi, Dreppur
 þjóð svo holdar hann Hældu ordinn vitlausan.

33. Allteins lifa Ermenrefur sjöli Brytjar
 nidur bósfaher, Beljudu sára ferlauger.

34. Nísa mætti ræfir vígs á bedi, Járnskaung með
 í mundum óð, Mergum ótti' af þrællum stóð.

35. Hét sá Brúsi herjans fjösastrákur, Aulans
 held eg ættjörð sé Undirtún í Níflheime.

36. Þessi deydir þjóðir útlendinga, Járns með
 fylfu áfram óð, Einginn fyrir honum stóð.

37. Ermenref þá að sér lítur ríða Sinn upp
 reidir rómuvönd Næsi vinna heljargrend.

38. Staungin harða stefnir nú að tiggja, Vísir
 jörnum víkur frá, Varla skada hoggid má.

39. Því sama vðling brandinn reiddi, Lét á foma fálka-frón, Fekk ei skada þúfans þjón.

40. Ekki parid egginn skar á bófa, Heldur en kauda holdid sé Gulid allt med blágrýte.

41. Illur fladdinn upphóf gaddinn þúnga, Deling ferir ekki sá, Utan hlaupa sedli frá.

42. Mislung trúa nær ei hjúid fjanda, Hoggid stinna hitti jór Hryggurinn í sundur fór.

43. Næsir vð med reiddan brand að kauda, Um herdar þverar hryfan sló, Hvergi bitur lausinn þó.

44. Brúsi ekki bilar hót við þetta, A hans brynju egginn hvein Eins og kæmi' í tinnustein.

45. Hóf upp risinn háskavopnid stóra, Elagid kom á hjálminn hratt Hilmir því til jarðar datt.

46. Upp stóð sjóli' og eina kylfu litur, Þessa greip við geiradegg, Gauri á vanga setti högg.

47. Bilar fjálfann, brustu' úr allar tennur, Það var mikid meidslahögg, Mílding veitti ljótum skögg.

48. Hversu lízt þér hæversflega núna, Drafnarloga doffan svinn, A dreingtetrid hann Brúsa minn?

49. Þú hann sjái það í minna lagi, Ad þú munir elska sig Efki greyid bitur þig.

50. Kóngs vid höggid kaudinn ólmast náði, Hóf upp staung og hyggur því Hilmi færa daudann í.

51. Stöff til hliðar stillir undan lagi Og med sama otull þar Alunn sló á fætturnar.

52. Bretna leggir, bilar þrótt ad standa, Fællur þussi' á Gjólnissnútt, Fær ei var ad glima hót.

53. Skjeldung lætur skammt á milli hoggja, Harða ráðning honum gaf, Hér svo þrællinn deydi af.

54. Sýnist þér ei, sáfarljómagerdur, Budlung hafa breyttinn síð, Ad berja svona farlgreyid?

55. Er nú kóngur ákaslega módur, Fýsist því med fræga mund Ad já sér hvíld um litla stund.

56. Mædi þegar milding kastad hafði, Hjer sinn tóf med hetjuskap Og helda' i búnka nidur drap.

57. Af Tali nokkud fýsir mig ad segja, Hann med jarli háði strid, Honum fylgdi lánga tíð.

58. Sýndist honum sófnin litid gánga, Sæfir fram med Sigthýsglób Sundrar nidur dárapiód.

59. Fylgt gat einginn frægum stálabaldri, Tendrar að nýu Tvíblindsfyr Lil og frá um völinn snýr.

60. Hræddust allir handarmjallageymi, Bildu jörðast vopnagrér Vigs á stordi þrælarnar.

61. Snigur fjöldinn Hárs í feldu vedri, Salatjöldin Sigmundar Sólar öldu bítir skar.

62. Öð um haudur eins og vitsfyrtingur, Seggir feingu sældar bann, Sótti mengi návalvan.

63. Reisanarum kemur nú til sjónar, Hvernig Falur fellir menn, Fylkir litid batnar enn.

64. Þar kom upp á það sem allðrei stefdi: Ræsis hjarta' af reidi brann, Ráða' af dögum vildi hann.

65. Treystist þó ei tiggja sjálfur fara; Hann hefur meint að málmagér Mundi litid vægja sér.

66. Vofðungs var í lífvaktara-safni Gaurar fjórir greinist hér Geisistórir berserker.

67. Böfum treysti budlúng hreyfði vinna, Þessa fallar ödling á, Einnig spjallar svo við þá:

68. Barmar gildir, beidni fyllid mína, Mannhund deyðid þenna þér, Þjóð sem eyðir fyrir mér.

69. Hann ef fald heljar fært i vóðir, Tuttugu pund af græðis-glóð Gef eg hverjum stálarjóð.

70. Játudu kaudar jófurs beidni fylla; Grimm-lundadir þrælar þar Þustu gegn um fylkingar.

71. Dimmraddadir darralesti sögdust Harða veita heljarpín, Hann ef þyrði bida sín.

72. Þér skal gjalda, þú sem valdið hefur I skjóma-onnum skífir brands, Skada monnum feisarans.

73. Vænt mér þykir, ver kvad Hnifarsloga, Sem flestum skipta undir eins Og afli svipta' i regni fleins.

74. Eg hræðist eigi ykkur greyin leidu! Reffs við ordin ólmast þar A benstórði víkingar.

75. Skilfingseldinn skrattans beldnir dárar Allir reida einum mót Ormaheidar gildum njót.

76. Stöfk i loptid stýrir Hroptasunnu, Hjörnum beitta hjó um leid, Hausinn greitt af einum suid.

77. Brúna haundur burt af daudum fola Þeyttist bringu annars i, Dvit slíngur beid af því.

78. Sverði lagði seggur agdanidja; Hann þar daundur hniga vann, Heljar raundur dreyrinn vann.

79. Sá hinn þridji svifa idju vanur Sinn upp
reidir sáraljá, Segginn deyða hyggur þá.

80. Þjórda þrifur fleina stífur álfur, Gaur og
undir brandinn bar, Bútaðist sundur skræðan þar.

81. Þann síðasta Þundur rastarloga Álfur þá
við Kjalarsskúr Kolli frá og niður úr.

82. Galur síðan fylki stríða sagði, Fleiri þyrfti'
en fjóra þar Sig færa' i skýrtur albláar.

83. Síðan hljóp að svörtum glópastara Fleina
þar á fundunum Með slagðassar i mundunum.

84. Þígs um granda vassur handa neytti, Skrúf-
aði fjör úr skálfum hann, Skóf sinn dörinn blóðugan.

85. Rænd gunnloga lét útsoga dreyra Trola-æði
i kominn Elða-græðis veitandinn.

86. Nauf fylkingu rómu slingur kappi, Þar til
njóla Þnis á Ennishóla dimmu brá.

87. Þjers frá hvidu héldu' upp fridarssildi Refkar
þá um refahlé, Rómuljain flíðrande.

88. Sérhver róla sitt i bólið náði, Þrósudu luffu
utan ef, Átu, druffu' og tófu' i nef.

89. Sveitin tjáda svo til náða geingur. Hér skal
bida og hætta við Hróðrarsmíd, ef viljið þið.

90. Knör hornboga ber vill toga randa Maustíð
þagnar iðinn í, Austrá þagnar líðið þvi.

Sentjándá ríma.

1. Regins gjóður hefji hljóð Hátt úr ljóðastíu! Mun eg
Lóðins flestu=flóð Færa þjóð að nýu.

2. Þá ljóða=fans með skilmings flans Ekin með glansa
ringum Stíllt án vansa stúlkna frans Stigur dansinn fring um.

3. Mjalla fingra foldir fring Fagnad tímgastrúkk Róðd
þá sýngur róms af bing Rétt sem bringi flukku.

4. Runni blæða Kvásis æð, Kvifnar gæða raunin, Gargans
hæða grund nástæð Geldur kvæða=launin.

5. Ef auðs við gátt eg er um nátt Eitthvad smátt að
reyna, Hefur hún fátt um hjalid smátt, Hínu' er bágt að leyna.

6. Rénar kvíði' um byggju hlíð, Hressist gríðarvedur, Blósa
viðis fold ef fríð Fadmar blíðu meður.

7. Mitt ef lánga mærdar=báng Midlar ángurskjörum, Lónars
ránga læt þá háng Laga gáng úr vorum.

8. Hjólnis veidi fángin heid Frefan leid þar haga, Nú skal
greidast náms af heid Nefkvann Hleidólfs draga.

9. Efki tjáir falla frá, Né faungin smáu tvíla, Þó eg fái
effert; á Oldu=máinn kila.

10. Efnid segja þels úr þey Þiggja dregilsþeingur, Man-
faungs=greyð er þeim ei Um eg tegi leingur.

11. Fölnadi áður fræða sáð Þyrir gráði ymu:
Nómu=þjáða þjóðin tjáð Þiggur náð um grímu.

12. Minnst um bý af mengi því Mála drýgist
þulan; Ald Sardin-iu sveimi fri Sudra nýa julan!

13. Þá Hugi suar á hlunna=mar Haldinn var með
drengi, Augurs bar til efni þar Ita skar það leingi.

14. Judis bann því fólkið fann, Furdu fjannastórir
Ferdum anna' að odlings=rann Igul=tannar fjórir.

15. Dýrin reidum hyggju heid Heiptar=skeidid spránga,
Fénad deyða' og fólki um leid; Frefadist neyðin stránga.

16. Brunudu ljónin fort um frón Frefadist tjón með
þínum, Blandi-món þannmædu sön Merkti' af þjóu=
um sínum.

17. Býdur týrinn skjóma skýr Skotnum býr í
máta, Vigs á myri drepa dýr Dáins=sýrinn láta.

18. Brátt að tréð þar bíni stóð Bragna=þjóðin
fina, Meyan góð, en jarls var jód Tarpurs=slóðar=lína.

19. Þann þar greina þvor ósein Sidug reynin tvinna
 Bannar þveinum blóðs með flein Þessum meinad vinna.

20. Sorg ó-rir i brjósti býr Bóls er stýrir þín-
 um, Þyrri dýrin fylgdu stýr Þodur og hlýra mínum.

21. Hingad lalla heipt því svall Hólða snjalla buga,
 Una varla út um hjall Eptir jarlinn Huga.

22. Þeirra' að stunda lífga lund Þofnin mundar
 fanna, Eg mun skunda á, kvad sprund, Tgul- fundinn
 -tanna.

23. Reffar segja ráðlegt ei Þósu dregils fara,
 Þessi grey á Gínarsmey Grímmleif þeigi spara.

24. Drósin snjöll svo drógst úr höll, Dýr, á
 vell, hvar stóðu, Framma-trollum hringapöll Hét þá
 öllu góðu.

25. Þofar sprund, þá bregdur blund Bóls þeim
 stundu lina, Þau með skunda þángs á grund Þeirra
 fundinn vina.

26. Mikla- gá að -gardi ná Greitt um bláan
 vídi, Huga fá og Fal þar sjá Tróni á i stríði.

27. Við drógar ræðu dýrin skæð Drífa mæðu'

úr hjarta, Sleiktu flæði hrings á hæð Og hjarnar-
svæðid hjarta.

28. Blíðu tjá sem mest að má Míðstu þrá gjör-
valla, Beginn á með gullhlads gna Geingu þá til hallar.

29. Skipar brúdir bægnum þrúd Bláfinn knúða
marar Strar á lúðu búa búð Beint með sfrúð-
ann farar.

30. Láti' um harða skeljúngrskard Skævad fjarda
stífla Með hlini harða auds og ard Allt að gardi
Mífla.

31. Fylgdin greidd og faldaðeidd Fóru' á leið með hræð-
ann, Hálða reyðar gyltan greidd Gjörði skeidda þadan.

32. Prymur ára kvíminu flár, Kvífar báruflóðin,
Glymur kári, rymja rá, Ránar skáruft jóðin.

33. Þannig skal í þagnarsal Þetta hjalid duga, Læt
eg Kjalars-vatna-val Þitja' um Fal og Huga.

34. Sefur rótt í sældum hljótt Sæds hver gróttu
vidur, Leidd af nótt, en dregur drótt Darra skjótt í hvidur.

35. Félfi ei barist fjólkid þar Fyr sem var að rómu,
Benjósar og bein-skroffar Búntudust hvar sem fómu.

36. Þjóma dýa lundar fri Lagvopn týgin herða,
Vigs á nýhum velli því Þöftu gnyinn sverða.

37. Kváðu tómu horn við hljóð Heljar-dróma nídin,
Skelfur óma brúdar blóm, Braust á skjómahríðin.

38. Eldin prúða Skollvalds-skrúd Skerti lúd af
mæði, Sára=údur út var knúd Um ná-prúdar-svæði.

39. Sollur frefur þreytti þref Þrisuir fsekjast vídur,
Odum lefur benja=blef Búkar rekast nídur.

40. Sveitin knáa sundrud lá Sárs með bláa ljáinn,
Ulfar þá og ernir hjá Utu hráan náinn.

41. Barla' er náðin veitt í brád Vigs um tjáða
melinn, Fedgar báðir drýgdu báð Dorfa háðu jelin.

42. Keisarin sést með blíðu-breft Bræðin hvesst
á svífur, Falur mest þar bardíft bezt Bragna' og
hesta flífur.

43. Hlífdi aungum hjørs við saung, Hart þó laung=
um kenni, Barla þraung sér gjörði gaung Gegn um
flaungulmenni.

44. Unda=seyran laf á leir, Eyðir feyraft nídur,
Miklu fleira' af Fal þó deyr Fólk við geirahvídur.

45. Lوندۇڭس stinna ljóma sínu Latur slinna fremja,
Bart þó grynna hópur hinn Heljar-vinnu fremja.

46. Leó gridar lund óþýð Landist stríðu blafi,
Skerti lýð við skjómahríð Skálfur og niðhotts mafi.

47. Snigur líðir velli við Bæntir gríða eigi,
Bopna-flíður ór með id Allt að miðjum degi.

48. Falla gerir fedga her, Þjörtjóns hverinn lefur,
Barla hér þeir hlífdu sér Hugir og Ermenrefur.

49. Lítt vill grynna landsherinn Ljómi stinnur
Grana, Knúdi slinna keisarinn Röppum vinna bana.

50. Skip eitt sjá um farfa frá Roma þá að landi,
Bryggjum flá að haudri há Holdar á gángandi.

51. Skartíð rara búning bar Bragði þar með friu,
Runnu þar frá ránga-mar Ríddar-ar fimmtíu.

52. Þjarndýr fégur vígs um veg Þösudu trega-
blandin, Illúð-leg og öskra mér, Eflist þegar vandinn.

53. Falur þá er þetta fá Þágnad brá um tíma,
Heilsa náir fósturu fá, Þagnadar gljáir skíma.

54. Þeiddi fljótt þar byggur ótt Eysu þjóttu mana,
Sýna þrótt með þref úrótt Þjarma drótt til bana.

55. Þessar eyra eingu meir, Orð þá heyrar þessi,
Lands að fýra fundum þeir Rátir í geiravessi.

56. Bomum sælan varð ei dæl, Vopna-kælu barinn,
Við þá fælu hröft á hæl Heljar þræla skarinn.

57. Leó þar með skilyings skar Skamma pari ið=
inn, Blóðs um marinn bødlaft þar Burtu snara fridinn.

58. Mannfall snéri' á handurs her Hárs um þvera
svannan, Byltaft gera blóðhlaupner Búfar hver á
annan.

59. Dýrin ódu mögnud móð Monnum góð ei þótti,
Felldu þjóð, en beljar blóð, Brögnum stóð af ótti.

60. Þigs á þingum þóttu fling Þrælum ringu bana,
Utlendingar kappar fring Kvøttu fíngálfana.

61. Her var belðinn helju seld Glakkar veldi tredur,
Valgauts fíellði varafeld Vidris=eldi meður.

62. Leó kœll þá lætur snjóll Ljóð um vøllu fenna,
Skipar øllum heim í höll Hjørs frá skøllum renna.

63. Þinir sóttu þreks með þrótt Þrælum fljótt sem
eyddi, Braust nú flótti' í fylkisdrótt, Fætur óttinn
gleiddi.

64. Vista-suara litarsfar Lat eg þar að bruna,
Röskur þar sem Reimar var Nös hjá mararfunu.

65. Sér hann víða fær nú flýð Fólk með gridar
hrædflu, Róngur stríður fallar lýð Krummum sníða
fædflu.

66. Stofna bidur brandaklíd Blossa ydu víður,
Njúfum grid, en landsins líd Lemjum fríðlaust níður.

67. Þótti keld þar kvæða töld Rónge af völdum
hafin, Kom í skjöldu opna öld Yggjar-tjöldum vaðin.

68. Margur sjóla aðsókn ól Auduns-tjóla víður,
Baleifs-sól á brynjum gól, Bútudust dólar níður.

69. Reisarinn alla oddasvall Eggjar snjall að drýggja,
Beiddi falla her á hjall, Heldur enn falla' að flýa.

70. Bedur blóð um víga flóð Veitir móðu glansa,
Tendrur óðum Tvíblínds glóð, Tefur þjóðir stansa.

71. Margur trad á heljar bláð, Grafnar spadið átu,
Hinnir að í hverjum stáð Hertu það, sem gátu.

72. Reimar unda óð um grund, Óðins tundur
reiddi, Mækja þund víð málma-fund Margan sundur
sneiddi.

73. Dugði' ei hót að biðja' um bót; Blidu rótafst
vegir, Keisara mót með heiptar hót Hoggur spjóta
fveigir.

74. Hoggins leida hinn ei beið Hjors við greiða rótíð,
Karstur reidir sára-seið Sundur sneidir spjótíð.

75. Dyggða-lafa hamast hrafr Hjors að aka regnum,
Ljósið Vafurs blands með bláfr Bardann raf í gegn um.

76. Reimar glatt fann ráðið státt, Rómu hvatti
undur, Skjöldinn vatt með hreyftri hratt, Hann svo
datt í sundur.

77. Budlúng reidi blóðs um heið Benja reidir snáf-
inn, Latur breiðan sára seið Sundur sneiða fákinn.

78. Drosull tjáði datt á láð, Drína náðu bætur,
Keisarinn bráði kífir við grád Rómst á báðar fatur.

79. Trylltur hamast geirs við glam, Gjörði amann
þreyta, Vildi gram í hildar-ham Hegg með sama veita.

80. Sóma-verði Falur ferd Færði' að sferði lýða,
Fljótt lét sverðið girtur gerd, Gilfa' að herðum ríða.

81. Slagid þengil feyrði' í feng, Karlinn rengist
viður, Vigs á engi fort í fleng Flatur flengist niður.

82. Dóttid hrerid höndlað er, Hryggðar sfera tíðir,
Hann á bera fjötur fer. Fjellur hver um síðir.

83. Rasta skari þundar þar Þeir sem hjara gjördu,
A vald Reim=ari, brand sem bar, Bragnar fara' ei
spördu.

84. Gladdi lýði fjörlausn fríd, Flest að blíðan
geingur. Ykkur Síðhetts=horn=híð Hvergi býð eg
leingur.

85. Hana's=vinda vogahind Víki' að grindum þagn-
ar! Manar=linda=logastrind Hjóða=myndum fagnar.

Atjándi rima.

1. Fæt eg harðan kvæða=kværða kveykja muna Og Bors
að jarðar bandi duna Bláins=fjardar apynjuna.

2. Má eg þætta Eudra=fættir seggjum hjóða, Ofsa' eg þættir
lasnir ljóða Lyðum bættu flemmtun góða.

3. Starblinds ljósa rjómann rósa røðlar tvinna, Þeinki'
eg hrósid muni minna, Þá mæðar=glóðu sagða sinna.

4. Dansi líðugt kvæða=klíður kvíknar þokkinn, Talar síðug
tvinna=þokkin: Þylltu niður þér á stokkinn!

5. Kvíknar minni, fætist sinni; kvæð skal segja? Þaszan
vinn eg tamur teigja Tenór=inn þá brúkar meya.

6. Rætist statur hyggju hráður bringa af spaungum; Þeirra báðar varmi' að vaungum, Vísir' eg það og reyndi laungum.

7. Stefninga-heiða-gefnin greiða gleymist treginn, Mundar-breiddan báðumegin Bägt er að sneiða fyrir veginn.

8. Blossa marar björkin rara blíðu' ei tafði, Og það var eg hárid hafði, Hún mig bara að sér vafði.

9. Sama gera hólðar hér með hyggju valda, Blíðar eru brifur falda Bjargvatt-er, ef á þarf halda.

10. Mansaungs-skvaldur máls í tjaldi má svo lenda; Vid efnið stalðrar sinnið senda, Sagan aldrei tekur enda.

11. Þánfium kætti efnið ætti aptur finna Þar sem hætti vígra-vinna Og vopna-slætti gjörði linna.

12. Róngur Reimar knúdi beima karðskan skara Til borgar heim með flýti fara, Fagna þeim yfir sigri rara.

13. Rætti feingin lufka leingi lýdi glada, Til hallar þengill vann þá vada, Var þar eingin fyrirstada.

14. Ef vörður fróna vopna-són þar vetti' um hallir Þrúgnis-bóna-birðar snjallir Honum þjóna fusu allir.

15. Þeizlu stóra vísir fór að veita hráður, Þristist rór þar hólða gláður Þeyrnar-tórinu mjög ólváður.

16. Dæpt gekk á báða bekkir björinu mætur, Þrotinn ekki lofðung lætur Lýdi drekka fram til nætur.

17. Eyo til náða sveitin tjáda sagt er geingi, Værd-
ir þáði, lifgar leingi Vesta-sjádan gram og dreingi.

18. Ands var bróður alheimis módir uppljómandi,
Klæddist fjóð, sem var til vandi, Barpar móð úr
jinnulandi.

19. Þings til fædur þengill téður þá með sama,
Þángað meður fullan frama Fólfrid vedur rómutama.

20. Leó bundinn færdi' á fundinn flokkur manna,
Sáran stundi geymir granna, Glatadist stundin
fáryrdanna.

21. Reimar svara réði þar við ræsi bundinn: Þú
mér hafi, heljarmundinn Hugdir snar við jarnafundinn.

22. Því skulu fjóla höggorms-hóla-hlinir dæma,
Og í bólið feigdar flæma Fjölvis-sólar-röndin næma.

23. Þegar bráða þessi ráða þuldist gjordin Gefi
inn þráða gøfug jörðin, Gulls sem áður hýsti njörðinn.

24. Björgólfs-annsa blifadi dans á búningssprýði,
Mey-fransinn fylgd' hinn fríði Fjardar-glansa dýrri
hlíði.

25. Upp stóð Reimar og að seima úngri þrúði

Aftar streyma fossa knúdi Kjalars = eyma = runnur
prúdi.

26. Sæti gefur utan ef þar ei var þraungin; Sigt
við tefur seimaspauingin, Sin upp hefur rædusaungin:

27. Mætti' eg njóta náðar-hóta nú af yður, Rædu=
fóta svinni vidur, Sorgin ljóta félli nidur.

28. Svipti' hinu milði hringa=hildi hryggðarþinum
Léna' ef vildi lifid þínum, Vofðung gilði, fœdur mínum.

29. Svarar greidast mækja-meidir menntum kenndi:
Alt sem beidir ágætt kvendi, Er til reidu' af minni
hendi.

30. Kærleiks=funa=foss lét duna kvendib blidan,
Hressir munann, tefur kvíðann, Karlsteppu=una leystu
sídann.

31. Þau með næði gefist gæði, grér kvæð skjálða, Lyða
fædir læt eg valda Lifi hæði' og ríki halda.

32. Skal út-mála tryggð ó-tála tals af grunni,
Glæðar=bála festi gunni, Gátt svo brjáli vinátt-unni.

33. Leó tér: það líkar mér í lyndisranni, Fremð
þó beri frægur franni Fullsænið er af slíkum manni.

34. Heidri seldur hilmir geldur hjalid ljósa: Gróttu
meldurs menntud rósa Mundi' ei heldur annan fjósa.

35. Herrar sáttir semja brátt með sæmd og snilli,
Lýða fátt þar léf á milli Luffan dátt með kerafylli.

36. Beizlan dansar, gleðin glansar, gefk í haginn,
Hvergi stansar hörpuðlaginn, Hlinum brands til
gamans laginn.

37. Sirpu-gráði sveimi tjáði svitapvalur Sels að
láði Sigthys-valur, Sem þeir ádu Hugi' og Falur.

38. Þvi skal Vindólfs-þóptu-hindin þangad flana,
Þeir hvar binda' á setri svana Svoldar-linda gæð-
ingana.

39. Náðin brátt þeir semja sátt við seggi mæta,
Medan þrátti sverda sæta Samson átti skipa gæta.

40. Þegar gildir hefja hildi' og hreiða brandi Lids
með fylgd á flæðarlandi Flotann skylði hafa' í standi.

41. Svo ef meingi flúid feingi fjúk ben-nada Og
vildi' á engi hófrúngs hrada, Hlytist eingin fyrirstada.

42. Leó gildi hugdi' ef hildi hefja kynni, Hugi
snild og hrósun minni Hafa skylði' af stríðsferinni.

43. Meinti því að þjóðin fri við þrautaklipin Slyti
flýja hræðslugripin Hers með tþ og næði' á skipin.

44. Þjó' sjo hundrud hann að stundun hraustra lýða,
Skógunum undir skiparþíða Skjóma-þundum stýrir lýða.

45. Bragna=þjöldinn, býdur þjöldúng bræðisvelli,
Þeir nær öldin enti hildi S land-tjöldin brjótaf þfýlði.

46. Búdir grenna, gózið spenna, grimmd ei spara,
Hertþg=enn og skipa skara, Skýldu menn þar bezt forvara.

47. Taka stýri' á mjalðurs=myri mars frá jörum,
Skipar ýra esldum þórum, Odda=gnýr þó vori stórum.

48. Hugi þá og Galur frá ef flýja funna Skipin
á með randa=runna Ráðum háu skulud unna.

49. Galbus hét sá litt sig lét á lausafingi, Aldrei
grét þó álmur sýngi, Er sá metinn herforingi.

50. Burtu gerir halda her um Snifarskvinnu,
Utbúner í vigrá=vinnu Bopnin bera þrælar stinnu.

51. Dýggða=seini lagði' að leyni lýðagruinn, Er
þá hrein í ægi súuin Edal steina geislabruin.

52. Hlinum brandaværd að vanda veittist stodin, Eing=
um granda gjörði vöðinn; Gyllir landið sólarroðinn.

53. Herinn bráði búast náði brands í flóðinn,
 Þygjaft náði illsku-íðinn, Drku-sjábir stemma fríðinn.

54. Skipan nefna nýút-gefna niflungshjónum,
 Stríðs til efna' af grimmleif grónum, Gorpum stefna
 fram að sjónum.

55. Samson snar þess verður var að vómar
 rómu, Heyrist þar í hornum tömu Herblástr-ar og
 stefnt til rómu.

56. Stríðid byrjar; brauzt val-fyrja blóðs um völl-
 inn, Unda fyrju fárleg föllin, Fólkið myrja brynju-
 tröllin.

57. Samson bardist vel og varðist vígs um engi,
 Ekki spardi illskumengi, Unda-kvardi býtur leingi.

58. Þjóðin fellur, flóðid vellur feigdar stránga, Öð-
 um sfellur skúm á vanga, skrjóða hrellir róman lánga.

59. Hvergi linir hildar-vinir hart fram feyra, Af
 Sam-syni fólkið fleira Föll í hvini snorpum geira.

60. Hann því gerir hrada sér um hlakkarstiga,
 Kauda sker svo hrönnunum hnuga Helbard-er á stræti víga.

61. Meiddi gram í rögnis-ham og rífti glanna

Frægd með tama', á Tjólnis svanna Fund ber saman
vöðvitanna.

62. Króka=spjóti skaut hinn skjóti skjöldúngsnidur
Hrings að njóti hjors við hvidur, Hinn á móti
skildi ridur.

63. Bardann renndi broddurinn sendi, baugs á reyni
Hart í vendi brjófst að beini, Benja kenndi þegn af fleini.

64. Galbus bláan benja-ljáinn býst að reida,
Mjødmina á kom lagid leida, Fund sem þjáir graf-
ingsheida.

65. Dreyrinn falla hlaut á hjall af hringafreyri,
Hjó þá snjall með hvoßsum geiri; Hinn mun varla
þurfa fleiri.

66. Brædi=þakinn brandiun rak í brjófst með reidi, Ut
um bak kom oddur breidi; Af því blaki Galbus deydi.

67. Hans þá dróttir horfnar þrótti' af hræðslu
drupu Kvaldir ótta kvelling supu, Keyrdu' á flóttu', í
flöginn hlupu.

68. Stýri landa brjótar branda bráðum fundu,
Efni vanda strax að stundu Stáls-hjaranda færa mundu.

69. Rætti beima koma heim, er kífð háðu, Munnar
seima þrauta þjáðu Þá af Reimar gríðum náðu.

70. Sjóli handurs síðan baud með sinnið klára,
Grasa dauda', en græða sára, Gumnum nauda hverfi
hára.

71. Drengir knáir drjúgum náinn dýsja fóru, Mund-
ar-snjáa mergdum stóru Midludu þá, sem eptir vóru.

72. Leó slingur lýð á þing nú lætur falla, Hans
svo fíngra freyrarmjalla Framlegg-ingu hefri snjalla.

73. Herra-fans þar kom í frans og kappavalid,
Kvedju glansar háleitt hjalid; Hilmir lands svo
byrjar talid.

74. Litars eigi lengur tegi lóna sledann, Né skraf
við hnegi skjöldung séðan, Skal eg fegin þagna' á meðan.

75. Fróður varla, fljóðid snjalla, flýti' eg tíma.
Vjóðum halla hlýtur gríma; Hljóðin falla; þrýtur skíma.

Ritjénda ríma.

1. Græða myndar stofnuð stund Starblinds þreina minni,
Klæða-hindar lifga lund Lángar einu sinni.

2. Svára renni brautir beinn Bláfur glettu=anda, Vara fenni itum einn Ddinn Slétu=banda.

3. Smíði ljóða tæríft tel, Tempran bestu flobíð, Þrýði fljóða veglegt vel Bína-gesta=bodíð.

4. Snílli hljóða magni mátt Meðan tóna gölum! Dylli ljóða-harpan hátt Þrugnis=bóna=sölum!

5. Lundu hvata málíð má Mæðir vandar þróa, Stundu glata ángurs á Ekru handa-snjóa.

6. Ekvaldurs kvæða styrki stjá Stefninga-bala=rúna, Balburs gæða erfi á Ylfur svála núna.

7. Máti sóma þróíft því Þánkann leggja fína Láti hljóma eyrum í Þður bragi mína!

8. Saunginn mana felli frá, Fræðis spjalla bögur, Spaunginn hrannar=elða á Esnib fallar sögu.

9. Stála=hveri Herjólf's hlaut Húnníð læða níður: Stála=veri níflung naut Nýttur ræða víður.

10. Vatur freyma hljóðin há (Hlýði dróttir sínar!): Matur Reimar vöðling á Eignast dóttur mína.

11. Sóma=bundinn tiggí trúr Dýni þermum styggða, Skjóma=pundinn fadmur frúr Þesti örmum tryggða!

12. Níflja-blóma handurs há Handar þóra jafa, Sifflja-ljóma=ömdin á Arfínn stóra taka.

13. Skini geingi huga hreins Heidurs-safni finu,
 Krýni mengi vðling eins Vðsta nafni minu!

14. Verji greida frónid fri Frægðar leita' ad von-
 um, Sverji eida þjóðin því Þægðir veita honum.

15. Meina stefur drjúgum dör Dugnad harða
 þoka, Meyna tekur fella fjör Föstra Garða-Loka.

16. Þróttur liuna hlytur hal, hlinum skjalda þyl
 eg, dóttur minnar sagðan sal Sjálfur halda vil eg.

17. Gledi fyllir fínu-sjóð, Sæmda leita veginn,
 Réði stilli þegna þjóð Þessu heita fegin.

18. Reimar sjóli þægur þá, Þokka-bóti meður,
 Sveimar stóli frægur frá Fylki móti tredur.

19. Veittur sómi budlúng blitt Brjóstid fyllir
 gleði, Skreyttur rómi þjassa þýtt Þakka stilli réði.

20. Kvíði þjóða ræðu rann Réði einginn hryggja,
 Lyði bjóða vífir vann Þeizlu-seinginn þiggja.

21. Ríða matir herrar heim, Hermda magna gleði,
 Lyða-gætir saddur seim Seggjum fagna réði.

22. Blíðan þjónar rekkum ror, Raular gaman-
 stefin, Síðan hjóna-esnin or Eru saman gefin.

23. Stærsta sóma gleði glans Gilfa dafni téður,
Hæsta blóma frýndur frans Keisara-nafni meður.

24. Gaupid rekka frískar flest Firttir stýu-baga,
Kaupid drekka brúðar bezt Bragnar tíu daga.

25. Blíðan sætir kvæðu-keim Klóta-stofum bara
Síðan mætir haldar heim Hreiðir gjöfum fara.

26. Náðum grunda hilmir hjal Pitti máta téðan;
Bráðum funda skævad skal Skunda láta hédan.

27. Vinna-sifja freyra ferd Fylkir hrada bíður:
Minna ríftja vitja verð Böldum rada niður.

28. Njördu skíða sveitin sátt Sævar reida-gota
Gjördu hlýða budlúng brátt Bjuggu skeida flota.

29. Strjúka landi fleyin frá Flæðar skeida löndin,
Lúka þandi fyljan kná, Kvina reida-böndin.

30. Blíðan lætur þengil þekf Prautir hördu dvína,
Síðan mætur fundid fékk Fóstur-jördu sína.

31. Bestu tjerin fángad fá Firrast stránga kvíð-
ann, Festu knörum, ekru á Allir gánga síðan.

32. Bandi stríður lætur lon Leida hljóta stytta,
Blandi-riður mætur -mon Meida spjóta hitta.

33. Krefur mæti bragðid blítt Brjótur nöðru-túna,
Befur kæti, heilsa hlýtt Hverjir öðrum núna.

34. Fréttir feuna spurnar spjöll Spakir glósa þarna,
Settir renna heim að hell Hlinir ljósa tjarna.

35. Bólid sagna sögnud fann Flokki rekka þýdur,
Sjóli magna veizlu vann, Virðum drekka býdur.

36. Blíðan fláðir, fárid flýr Fleina mæru hlíni,
Síðan ræðir hilmir hýr: Heyrid færú vinir!

37. Fridar dáða þjónkun þver Þægðir vildud sjúna,
Yðar ráða høgum hér Hermi skóldu mína.

38. Spjöllum fleiri breiðir hjal: Horðnum rauna
færi, Dllum meiri frænda Gal Frægðir launa bæri.

39. Rýtur, þægur brodda-bör, Búinn listir sjúna,
Hlýtur frægur eða ör Udra systur mína.

40. Nétta vegi stofni stand Sterkra jafni sýndur;
Þetta eigi lífa land Lesðungs nafni frýndur.

41. Þóða skarti þægða þér, Þróið máti dáða,
Þriðja parti haudurs hér Huga láti ráða.

42. Listir skína, blíðan björt Blaka stjáið hrekur,
Sýstur mína aðra ört Ermen- fái -refur.

43. Skadinn haudi álma enn Eydist seginn vonum,
 Gladin audi tíu tvenn Tærist fleyin honum.

44. Vandí þjóni sínu sá Samdar=gnóttir duga;
 Blandi=móni eignast á Aldra dóttur Huga.

45. Safnid sújalla heidurs hlýtt Halsins knáa lifir,
 Rafnid jalla fái fritt Fróni Bláa yfir.

46. Falli þorna hlini hér Hyggjan spái góðu,
 Falli=borna Samjon sér Seima fái tróðu.

47. Mátid dylja fræða fer Fregnir slíkar detta,
 Látid stílja hvernig hér Hóldum líkar þetta.

48. Frama=gróði þróast; því Pollar frakkir randa
 Sama hljóði allir í Ddling þakkir vanda.

49. Leiddu bara unan í Audnu prófin rekka,
 Beiddu rara þengil því Peirra hófin drekka.

50. Greidslu magna heima=hjú Happid búa sanna,
 Beizlu fagna náðu nú Njótar hnúa sanna.

51. Þverra granna skada stý Skemmtun sanna
 fanga, Herra=mannanna flokkar fri Ferðum anna þángad.

52. Rekka=geingi aftar enn, Yndi þjóna sálir,
 Drekka leingi máttu menn Margar hjóna=skálir.

53. Farga бага sveitin fést Svála gebi laungum,
Marga daga bodid bezt Býtir gleði-faungum.

54. Knúdi mála rausnin ror, Rútar hásir slaga,
Udur skála fristar fjör, Fylla frásir maga.

55. Vidla-gildi þannig þraut Þundum knáu stjálða,
Midla vildi bráins braut Budlúng háu valða.

56. Rvedju flana málid má: Munnar rekaft sam-
an. Bedju Grana þadan þá Þeystu, frekaft gaman.

57. Grabann gáðu laga létt Þondúngs flíka hlinir,
Þadan náðu reisa rétt, Reimar, lífa hinir.

58. Rófin strykta efu unns Oldu-hindur skeiða,
Trófin blífa hesta hlunns, Herdir vindur reida.

59. Fegin gjóla knúdi knör Rólgu-hnífla bardi,
Fleyin sjóla áðu ör Undir Mikla-gardi.

60. Fremur bæti ásta-eym Eflist sagna-gróðinn,
Remur mæti hilmir heim, Honum sagnar þjóðin.

61. Harmaskeiðid farid flýr Funa tjarna njóti,
Arma breidir drottning dýr Dögling þarna móti.

62. Þjóna gjörðu búnir brand Þorfar sanda linna,
Tróna-verdur stjórna=stand Stofnar landa sinna.

63. Stytti grandid magna meins, Miðla státi tekur,
Hitti landid erfða eins Ermen=káti=refur.

64. Böldum snilli gilfi get, Gladdi fleina vidi,
Hólða milli lögin lét Laga hreina sídi.

65. Reida-ljónid kári knýr, Röppum sinna gáði,
Breida-frónid Samson Sýr=Sagdur sinna náði.

66. Reirir máti prauta, því Pánkann lemur sárum,
Heyrir látinn fœdur fri Fyrir þremur árum.

67. Leingi lífa hefur hrellt Harma bista skúrinn,
Mengi lífa hlíra hélt Heljar gista dúrinn.

68. Þrúgar grandid, bragna ber Brjóstid stærri
kvídi, Rúgar landid þánka=þver Þrjótur fjærri þrýði.

69. Dáða=standi luffu=laus Lýða breytir sedur,
Náða landi kaubinn kaus Konúngs heiti meður.

70. Skjóma blakar fleira fleins Frægdin valla þrýðir,
Blóma=laka týnir teins Tandil falla lýðir.

71. Hefur valla megnid mót Mjalla hnúa raptur,
Krefur snjalla fylgdin fljót Ferdum snúa aptur.

72. Styttir gjóla dælu=dal, Dröfnin anda þylur,
Hittir sjóla frægan Fal, Fregnir nauda' ei dylur.

73. Mætur hvetja geira-glamm Garpa fría beidir,
 Vatur setja fylkir fram Þjöru-tíu skeidir.

74. Flýta krasdi ræsir rar Reyðar-stíu-linum,
 Sta hafði þúsund þar Þrisvar tíu sinnum.

75. Listar kenna byrinn brátt Baleigs meidar fjóla,
 Gristar renna bandid blátt Blakkar reyðar-hóla.

76. Þádu treynda storma-stjá Strauma-hröfnum
 ita, Aldur-greinda frónid fá Fyrir stöfnum líta.

77. Fresta bagi þótti þá Þrotnum vinda órum,
 Festu lagi einu á Ekru-linda-jórum.

78. Mátti reyna fólkið frátt Finna stránga vominn,
 Alti greina sveitin sátt Samson þángað kominn.

79. Gádu sveima itar annt Einga bilar stöðin,
 Náðu heima finna fant Færðu skila-böðin.

80. Vilði blaudur reida raust Nefka furtur varast,
 Skylði haudur láta laust Lifa burtu snarast.

81. Finnum löppum svörin sür Söða-greyid vesur:
 Minum löppum afsla úr Einginn dregid hefur.

82. Vilði herja mæti mann Móti voga röndum,
 Skylði verja haudrid hann Herjans loga-bröndum.

83. Látid hevra frægan fri Fregnir eggja-slátta,
Mátid geira arki í Innan tveggja náttu.

84. Þverra lundu friðinn sinn, Frefast stála-rofin.
Herra fundu seggir sinn, Sögdu mála-lofin.

85. Kemur dagur lausa-lags Lufku-tima rúinn.
Kemur bragur stadar strax, Standi ríma búin!

86. Fellað bragar fjósa flid Rætti glettu-anda,
Elða-lagar hrósi hlid Rætti Sléttu-banda.

Tuttugasta ríma.

1. Gress í lundu, sviptur sít, Tuttungu helgð minni Tel
eg nú að teiga út, Tuttugasta sinni.

2. Dröxtingar allri þrá Af mér gjöri vanda, Þykist eg
um síðir sjá, Sagan taki enda.

3. Var eg aldrei veglegt stáld Vífum stemmta finum, Þó
Herjans léti hornastáld Hríða af vörum mínum.

4. Umbreytingin ýmislig Væðingum léða, Fleira hefur fyrir
mig Fallid en að fæða.

5. Lufkubólid leingi valt Leid ei þæddi beina, Þef eg bæði
heitt og kalt Hlotid stundum reyna.

6. Hvort sem mætir happ eða sít Hérviðar um daga Gjer-
vell lídur æfin út, Eins og lesin saga.

7. Þó að blási stundum strángt Stormur rauna frekur, Ekki þarf að þykja langt Það sem enda tekur.

8. Látum, brædur, dád og dug Deyfa harm og trega, Best er því með blidum hug Að bera sig karlmannlega.

9. Vols á lagdan berum frosi Brjóta' ei sundur ofin, Evi við getum hendlad hnos Hólmgangu við lofin.

10. Hrindum allri hugarþrá Harmakosti unum, Litum gladir launin á Lofs er hljóta munum.

11. Þar til kemur dagur deyðs Dvinar sorga=fansinn, Aflagdur við endir skeiðs Er þá sigurfransinn.

12. Ekki kviða þursum þar Prautagröndum fremur, Eilíf blida ununar Oss að höndum kemur.

13. Lángar skarann fljóða fri Farga mansaungölinum; Þvi skal snara ykkur í Efnisleifum minum.

14. Skollvaldsrósa gryntu gjöld Greina hættu spjöllin, Þar sem brunar beggja öld Bardagans á völinn.

15. Falur sjóli' og Samson knýr Sveit á mistarheidum, Sigurljóma dróttin býr Dregur þá úr skeidum.

16. Tandilus í branda=bil Bjó sig nú að vonum, Vildu fáir verða til, Vekja strid með honum.

17. Hjers í slagi mettur móð Mæfja ragi haudur,
Einginn bagi þótti þjóð Þó hann læi daudur.

18. Alms ef drósa blóðugt bad Bófans styttri tídir,
Samson frýna fóngi að Rusu allir lýdir.

19. Dalmaríu ádur réð Múlinn slægi leingi,
Þángað sendi' um búrhvals-bed Brynjad já sér meingi.

20. Dfurlida ef að hann Eldin bæri rama Reyra'
á flótta' í kastalann Rífinu' úr með sama.

21. Snakka-brattur brands í þrá Bófinn snattar
slæmi, Illfu-hvattur ærist þá Eins og skrattinn kæmi.

22. Fals í gegn um fylking óð, Fundinn brestur
vina, Sér til beggja handa hlóð Háu valkestina.

23. Þruman fellur skothridar, Skálma sveiður idja,
Miflu fellur fleira þar Fólk af mellunidja.

24. Margur halur missti ond, Mæfja alast hvidur,
Róngur Falur rísti rønd, Reffar malast nidur.

25. Befur ótta oddahrid, Allt var nidur sleigid,
Band á Flótta leggja lýð Landsþesfódingja greyid.

26. Þorna-álfur þeigi trúr Þadan burtu snautar,
Lagði sjálfur orustu' úr Og hans færunautar.

27. Galur heyrir flóttahljóð Fram á dreynamótum
 Fáinn feyrir etull óð Eptir geiranjótum.

28. Tandil beldinn þekkti þar Þundar renna
 fið, Lætur eldinn Audunar Ur honum brenna lífið.

29. Hreysti stránga hilmir þar, Hardnar lausafundur,
 Endilángan mann og mar Mafir klauf í sundur.

30. Þruríngur látinn lá, Þaungum betri fóru,
 Slóu hring um þengil þá, Þeir sem eptir voru.

31. Bildu þara höndla þann Honum velta daudum,
 En brynþvara blóðugan Þar hann móti kaudum.

32. Margan bardi' á banaftig Beittur undasfer-
 inn, Þar til vardi sjóli sig Samson kom með
 herinn.

33. Tandils kauda alla af Ullar linnatorgar
 Strax í daudans hroftu haf, Hétu svo til borgar.

34. Gjörði skína gleðisafn Gumna fættist hyggja,
 Samson krýna kóngs með nafn Rjörinn Sýrlands
 tiggja.

35. Burtu halda fýsir Gal, Fylfi kvaddi' og brúdi,
 Hann að gjaldurs djúpum dal Dró í Regnisfrúdi.

36. Herdir reida, vob upp vatt, Vandils hélt á mýri, Ferdir greida gjörði hratt Gildur fuma=hliri.

37. Eptir Dellings-arfa þrjá Ullar ljóma dýa Hittu skipa flotann frá Tróni Dalmaria.

38. Hermennu kenndu' í bráðum bil Birtings yfir melinn Boru sendir Tandils til Tyrfings auka jelin.

39. Falur hvetur fleins í þrá Freyra mjallar hnefa, Síðan létu brandinn blá Balid yfir=gefa.

40. Sveit er tróð að sóknunum Sundrast óðum barin, Fleinar ódu' að finnsleifum Fjellur þjóð í marinn.

41. Þó að gjóla nadda ný Nædi riti stánga, Þókti sjóla' af Sardini Sóknin litid gánga.

42. Róngur þrífur orku af, Aflið vildi kanna, Beiti=ás og feyrði' í kaf Rneri Dalmaranna.

43. Meyddi lauda gimir grár Greiddi dauda sáran, Meiddi blanda fylkir frár, Freyddi naudabáran.

44. Ottakvöldum þrjótum þá Þókti farid gaman, Við ei dvöldu vald hans á Viku allir saman.

45. Gjördu lýdir gridum ná, Gott var því að taka, Hældu síðan hilmí frá Húdsneiptir til baka.

46. Kóngur söfnum fjársins fri Sagnar ekki minna
Dg snéri söfnum aptur í Attir landa sinna.

47. Bodir blifa, hesta hlunns Hrunnir bardi skýa,
Gnódir strykta efri unns Undir Sardinía.

48. Fögnum selbi þjóðum þad; Pengill kom með
dádum, Síðan veldi sínu að Settist þar í náðum.

49. Atti fimmi með ektasnot Ddling börnin kláru,
Sagan ekki hermir hót Hvada nös þau báru.

50. Ellihniginu æðbann Drlog daudans jófu, Erf-
ingjarnir eptir hann Aptur rifid töfu.

51. Keisara Reimars minnast má, Miklagarði
ræði, Lét að streyma luffan há Loffæld, heidur, gleði.

52. Hans að vonum hefðin stóð Hvers kyns rírir
vanda, Premur sonum gæfan góð Gæddi stóri landa.

53. Vefdu snildir fróns um flet, Fæstum undan létu:
Leó, Bigbald, Godfrey get Gilsafynir hétu.

54. Peirra' af rífa frægdafans Freguir geingu
stórar, Innt er lífa øðling lands Vetti dætur fjórar.

55. Sumir rækja sagnirnar, Sveit á jörnum ølbu
Léti sækja lofdung snar Lúpu' í Svíþjóð fólbu.

56. Með dóttur sinni' á fylkis-fund Fála reisa nenni-
ir, Keisarinn með káta lund Kastala skeinkti henni.

57. Kærleik fríða kvatti það, Kerling' fleins með
njörðum Hafði síðan öðling að Dllum ráðagjörðum.

58. Eyði blíðan laungum ann, Þjótum eyðir trega,
Gríði síðan gramur vann Gipta heidarlega.

59. Stíllis ráð og stjórnnin nú Stóð svo alskínandi,
Kristindómsins flára trú Kennði' í sínu landi.

60. Hans um veldi frægðin fló Flesta kappi yfir,
Saddur elli dögling dó Dyggðug minning lifir.

61. Hvað svo framar fróns um reit Þyrda hreppti
grúinn Ekki þar eg um það veit. Er nú sagan búin.

62. Þessi geingin þula hér Þreyngdi mínu viti,
Gún var leingi' í hálsi mér Sægdarlitill biti.

63. Rímna búinn Fátur Flíð Rved eg óskum sínum,
Og skipa nú að skulid þíð Skemmta löndum mínum.

64. Aftal grunda mættu menn Mín þegar ljóðin fóru:
Atján hundrud, tíu tvenn, Tólf að aukivóru.

65. Skýasindur, skálkalan, Skilvings

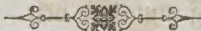
gróin þona, Glidfjálfsfjóli, hildarraun:
 Zeiti mitt er svoa.

66. Kærir landar fœðinn brag Rýs eg fram að
 bjóða, Munns og handar lystugt lag Leggíð þeim til
 góða.

67. Þoríð Flaret óma er, A sem bergi munnar,
 Súngíð valet þyggi þér, Þundar máldrykkjunnar.

68. Sagni bragnar meður mér, Magníð þagnar
 Fvæða, Agnars sagna hrundum hér Sagnar, gagnar
 ræða.

Endi.

Rosta óinnfestar 42 st.

Lbs - Hbs / Þjóðdeild

100570101-9

